

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

1 Ἀποκάλυψις Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει. Καὶ ἐσήμανεν ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ τῷ δούλῳ αὐτοῦ Ἰωάννῃ, **2** ὃς ἐμαρτύρησε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅσα εἶδε. **3** Μακάριος ὁ ἀναγινώσκων καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφητείας καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα. Ὁ γὰρ καιρὸς ἐγγύς.

4 Ἰωάννης ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ· Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἔρχομενος, καὶ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων, ἃ ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ, **5** καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος τῶν νεκρῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων τῆς γῆς.

Τῷ ἀγαπῶντι ἡμᾶς καὶ λούσαντι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, **6** καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλείαν, ἱερεῖς τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ αὐτοῦ, αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

7 Ἴδου ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμὸς, καὶ οἴτινες αὐτὸν ἐξεκέντησαν, καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὸν πᾶσαι

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

Πρόλογος

1 Ἀποκάλυψι, μετὰ τὴν ὁποία ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἀποκαλύπτει. Τὴν ἔδωσε σ' αὐτὸν ὁ Θεός, γιὰ νὰ φανερώσῃ στοὺς δούλους τοῦ ὅσα πρόκειται νὰ γίνουν συντόμως. Καὶ φανέρωσε μετὰ μήνυμα διὰ μέσου τοῦ ἀγγέλου τοῦ στοῦ δούλου τοῦ Ἰωάννη. **2** Αὐτὸς μετέδωσε τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ τὴ μαρτυρίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅσα τοῦ ἀποκαλύφθησαν στοῦ ὄραμα. **3** Μακάριος (εὐτυχής) ὁποῖος διαβάσει καὶ ὅσοι ἀκούουν τοὺς λόγους τοῦ προφητικοῦ αὐτοῦ βιβλίου καὶ τηροῦν τὰ γραμμένα σ' αὐτό. Ὁ δὲ καιρὸς πλησιάζει.

Χαιρετισμὸς πρὸς τὶς ἑπτὰ ἐκκλησίες καὶ δοξολογία

4 Ἐγὼ ὁ Ἰωάννης ἀπευθύνομαι στὶς ἑπτὰ ἐκκλησίες, πού εἶναι στὴν (ἐπαρχία) Ἀσία. Χάρι νὰ εἶναι σὲ σᾶς καὶ εὐλογία ἀπὸ τὸ Θεό, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἔρχομενος¹, καὶ ἀπὸ τὰ ἑπτὰ πνεύματα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ (ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα δηλαδὴ κατὰ τὰ ἑπτὰ χαρίσματά του, πού σημαίνουν πληρότητα καὶ τελειότητα), **5** καὶ ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ Χριστό, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ μάρτυς ὁ ἀξιόπιστος, ὁ πρωτοαναστημένος ἀπὸ τοὺς νεκρούς (μετὰ ἐνδοξὴν ἀνάστασι, στὴν ὁποία δὲν ἀκολουθεῖ πλέον θάνατος) καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων τῆς γῆς.

Σ' αὐτὸν πού μᾶς ἀγαπᾷ, καὶ μετὰ τὸ αἷμα τοῦ μᾶς καθάρισε ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες μας, **6** καὶ μᾶς ἔκανε βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς γιὰ νὰ προσφέρωμε λατρεία στοῦ Θεοῦ καὶ Πατέρα του, σ' αὐτὸν ἃς ἀποδίδεται ἡ δόξα καὶ ἡ δύναμις στοὺς ἀπεράντους αἰῶνες. Ἀμήν.

Ἐρχεται ἐνδόξως ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἔρχομενος

7 Ἴδου ἔρχεται μετὰ τὶς (ὀλοφώτεινες) νεφέλες, καὶ θὰ τὸν δῆ καθε μᾶτι, καὶ αὐτοὶ πού τὸν λόγγισαν, καὶ θὰ θρηνησοῦν ἐξ αἰτίας τοῦ ὅλες οἱ φυλὲς τῆς γῆς. Ναί, ἀμήν¹. **8** Ἐγὼ εἶμαι τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ὠμέγα, λέγει ὁ Κύριος ὁ Θεός, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἔρχομενος, ὁ Παντοκράτωρ.

Τὸ ὄραμα τῆς Πάτμου. Φοβερὴ ἐμφάνισι τοῦ Χριστοῦ

1. Τὸ περιφραστικὸ τοῦτο ὄνομα σημαίνει, ὅτι ὁ Θεός, ὁ τριαδικὸς Θεός, εἶναι τώρα, ἦταν στοῦ παρελθόντος πάντοτε, καὶ θὰ εἶναι καὶ στοῦ μέλλοντος πάντοτε καὶ θὰ ἔλθῃ ὡς τὸ δεύτερο πρόσωπο τῆς Θεότητος γιὰ νὰ κρίνῃ τὸν κόσμον.

αί φυλαί τῆς γῆς. Ναί, ἀμήν. **8** Ἐγὼ εἶμι τὸ Α καὶ τὸ Ω, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ Ὦν καὶ ὁ Ἦν καὶ ὁ Ἐρχόμενος, ὁ Παντοκράτωρ.

9 Ἐγὼ Ἰωάννης, ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν καὶ συγκοινωνὸς ἐν τῇ θλίψει καὶ βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ, ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ. **10** Ἐγενόμην ἐν πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος **11** λεγούσης· Ὁ βλέπεις γράψον εἰς βιβλίον καὶ πέμψον ταῖς ἐπτὰ ἐκκλησίαις, εἰς Ἐφεσον καὶ εἰς Σμύρναν καὶ εἰς Πέργαμον καὶ εἰς Θυάτειρα καὶ εἰς Σάρδεις καὶ εἰς Φιλαδέλφειαν καὶ εἰς Λαοδίκειαν.

12 Καὶ ἐκεῖ ἐπέστρεψα βλέπειν τὴν φωνὴν ἣτις ἐλάλει μετ' ἐμοῦ. Καὶ ἐπιστρέψας εἶδον ἐπτὰ λυχνίας χρυσᾶς, **13** καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἐπτὰ λυχνιῶν ὅμοιον υἱῷ ἀνθρώπου, ἐνδεδυμένον ποδήρη καὶ περιεζωσμένον πρὸς τοῖς μαστοῖς ζώνην χρυσῆν. **14** Ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ ὡς ἔριον λευκόν, ὡς χιών. Καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός. **15** Καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ, ὡς ἐν καμίνῳ πεπυρωμένοι. Καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν. **16** Καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ αὐτοῦ ἀστέρας ἐπτὰ. Καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομφαία δίστομος ὀξεῖα ἐκπορευομένη. Καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ὥς ἡλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ.

17 Καὶ ὅτε εἶδον αὐτόν, ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡς νεκρός. Καὶ ἔθηκε τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα ἐπ' ἐμέ λέγων· Μὴ φοβοῦ· ἐγὼ εἶμι ὁ Πρῶτος καὶ ὁ Ἐσχάτος **18** καὶ ὁ Ζῶν. Καὶ ἐγενόμην νεκρός, καὶ ἰδοὺ ζῶν εἶμι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ θανάτου καὶ τοῦ ἄδου. **19** Γράψον οὖν ἃ εἶδες, καὶ ἃ εἰσι, καὶ ἃ μέλλει γίνεσθαι μετὰ ταῦτα. **20** Τὸ μυστήριον τῶν ἐπτὰ ἀστέρων ὧν εἶδες ἐπὶ τῆς δεξιᾶς μου, καὶ τὰς ἐπτὰ λυχνίας τὰς χρυσᾶς. Οἱ ἐπτὰ ἀστέρες ἄγγελοι τῶν ἐπτὰ ἐκκλησιῶν εἰσι, καὶ αἱ λυχνίαι αἱ ἐπτὰ ἐπτὰ ἐκκλησίαι εἰσίν.

9 Ἐγὼ ὁ Ἰωάννης, ὁ ἀδελφός σας καὶ συμμετοχὸς στὴ θλίψι καὶ στὴ βασιλεία καὶ στὴν ὑπομονὴ λόγῳ τῆς κοινωνίας μὲ τὸν Ἰησοῦ Χριστό, βρέθηκα στὴ νῆσο, ποὺ λέγεται Πάτμος, ἐξ αἰτίας τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς μαρτυρίας γιὰ τὸν Ἰησοῦ Χριστό. **10** Περιῆλθα σὲ ἕκστασι κατὰ τὴν Κυριακὴ ἡμέρα, καὶ ἄκουσα πίσω μου φωνὴ μεγάλη σὰν τὸν ἤχο σάλπιγγος, **11** ἡ ὁποία ἔλεγε: «Γράψε αὐτό, ποὺ σοῦ ἀποκαλύπτεται στὸ ὄραμα, σὲ βιβλίῳ, καὶ στείλε το στὶς ἐπτὰ ἐκκλησίες, στὴν Ἐφεσο καὶ στὴ Σμύρνη καὶ στὴν Πέργαμο καὶ στὰ Θυάτειρα καὶ στὶς Σάρδεις καὶ στὴ Φιλαδέλφεια καὶ στὴ Λαοδίκεια».

12 Καὶ ἔστρεψα πρὸς τὰ ἐκεῖ γιὰ νὰ ἰδῶ ἀπὸ ποῦ προερχόταν ἡ φωνὴ ποὺ ἀπευθυνόταν σὲ μένα. Καὶ ὅταν ἔστρεψα, εἶδα ἐπτὰ λυχνίες χρυσές, **13** καὶ ἀνάμεσα στὶς ἐπτὰ λυχνίες κάποιον ὅμοιο μὲ υἱὸν ἀνθρώπου. Φοροῦσε χιτῶνα ποὺ ἔφθανε ὡς τὰ πόδια, καὶ ἦταν ζωσμένος γύρω ἀπὸ τὸ στῆθος μὲ ζώνη χρυσή. **14** Τὰ μαλλιά δὲ τῆς κεφαλῆς του ἦταν λευκὰ σὰν μαλλὶ λευκό, σὰν χιόνι. Καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ του σὰν πύρινη φλόγα. **15** Καὶ τὰ πόδια του ὅμοια μὲ χαλκολίβανο· ἔλαμπαν σὰν νὰ εἶχαν πυρακτωθῆ σὲ καμίνι. Καὶ ἡ φωνὴ του σὰν βοὴ καταρρακτῶν. **16** Καὶ στὸ δεξί του χέρι κρατοῦσε ἐπτὰ ἀστέρες. Καὶ ἀπὸ τὸ στόμα του ἔβγαине κοφτερὴ δίστομη ρομφαία. Καὶ τὸ πρόσωπό του ἦταν σὰν τὸν ἥλιο, ποὺ (ὡς αὐτόφωτος) λάμπει μὲ τὴ λάμψι του.

17 Καὶ ὅταν τὸν εἶδα, ἔπεσα μπροστὰ στὰ πόδια του σὰν νεκρός. Τότε ἔθεσε τὸ δεξί του χέρι ἐπάνω μου λέγοντας: «Μὴ φοβᾶσαι· ἐγὼ εἶμαι ὁ Πρῶτος καὶ ὁ Ἐσχάτος (ὁ αἰώνιος), **18** καὶ ὁ Ζῶν (ἡ αὐτοζωή). Καὶ ἔγινα νεκρός, ἀλλ' ἰδοὺ εἶμαι ζωντανὸς πάντοτε (ὡς Θεὸς δὲν ἔγινα νεκρὸς οὔτε μιὰ στιγμὴ), καὶ κρατῶ τὰ κλειδιά τοῦ θανάτου καὶ τοῦ ἄδου. **19** Γράψε δὲ αὐτὰ ποὺ εἶδες, καὶ αὐτὰ ποὺ συμβαίνουν, καὶ αὐτὰ ποὺ πρόκειται νὰ συμβοῦν μετὰ ἀπ' αὐτά. **20** Ὡς πρὸς τὸ μυστήριον τῶν ἐπτὰ ἀστέρων, ποὺ εἶδες στὸ δεξί μου χέρι, καὶ τῶν ἐπτὰ λυχνιῶν τῶν χρυσῶν, οἱ ἐπτὰ ἀστέρες εἶναι ἄγγελοι (ἐπίσκοποι) τῶν ἐπτὰ ἐκκλησιῶν, καὶ οἱ ἐπτὰ λυχνίες εἶναι ἐπτὰ ἐκκλησίες».

1. Τὸ «Ναί, ἀμήν» θεωροῦμε λόγο τοῦ Χριστοῦ καὶ ἔπρεπε νὰ περιλαμβάνεται στὸ στίχ. 8.

Ἡ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἐπίσκοπο τῆς Ἐφέσου

2 Τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Ἐφέσῳ ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν τῶν χρυσῶν· **2** Οἶδα τὰ ἔργα σου καὶ τὸν κόπον σου καὶ τὴν ὑπομονὴν σου, καὶ ὅτι οὐ δύνη βασιτάσαι κακοὺς. Καὶ ἐπείρασας τοὺς λέγοντας ἑαυτοὺς ἀποστόλους εἶναι, καὶ οὐκ εἰσι, καὶ εὗρες αὐτοὺς ψευδεῖς. **3** Καὶ ὑπομονὴν ἔχεις, καὶ ἐβάστασας διὰ τὸ ὄνομά μου, καὶ οὐ κεκοπίακας. **4** Ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ, ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην ἀφῆκας. **5** Μνημόνευε οὖν πόθεν πέπτωκας, καὶ μετανόησον καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποιήσον. Εἰ δέ μή, ἔρχομαί σοι ταχὺ καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς, ἐὰν μὴ μετανόησης. **6** Ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις, ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν, ἃ κἀγὼ μισῶ. **7** Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ὃ ἐστὶν ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ Θεοῦ μου.

8 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σμύρνη ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ Πρῶτος καὶ ὁ Ἔσχατος, ὃς ἐγένετο νεκρὸς καὶ ἔζησεν· **9** Οἶδά σου τὰ ἔργα καὶ τὴν θλιψὴν καὶ τὴν πτωχείαν· ἀλλὰ πλούσιος εἶ· καὶ τὴν βλασφημίαν ἐκ τῶν λεγόντων Ἰουδαίους εἶναι ἑαυτούς, καὶ οὐκ εἰσιν, ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ Σατανᾶ. **10** Μηδὲν φοβοῦ ἃ μέλλεις παθεῖν. Ἴδου δὴ μέλλει βαλεῖν ὁ Διάβολος ἐξ ὑμῶν εἰς φυλακὴν ἵνα πειρασθῆτε, καὶ ἔξετε θλιψὴν ἡμέρας δέκα. Γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς. **11** Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῆ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου.

12 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν τὴν δίστομον τὴν ὀξεῖαν· **13** Οἶδα τὰ ἔργα σου καὶ ποῦ κατοικεῖς· ὅπου ὁ θρόνος τοῦ Σατανᾶ. Καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου, καὶ οὐκ ἠρνήσω τὴν πίστιν μου καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις αἰῶν· Ἀντίπας ὁ μάρτυς μου ὁ πιστὸς, ὃς ἀπεκτάν-

2 «Στὸν ἄγγελο (ἐπίσκοπο) τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἐφέσου γράψε: “Αὐτὰ λέγει ἐκεῖνος, πὺ κρατεῖ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρες στὸ δεξί του χέρι, ἐκεῖνος, πὺ περιπατεῖ ἀνάμεσα στὶς ἑπτὰ λυχνίες τὶς χρυσές: **2** Γνωρίζω τὰ ἔργα σου καὶ τὸν κόπο σου καὶ τί ὑποφέρεις, καὶ ὅτι δὲν δύνασαι νὰ ἀνεχθῆς κακοὺς. Καὶ δοκίμασες αὐτούς, πὺ λέγουν γιὰ τοὺς ἑαυτούς τους ὅτι εἶναι ἀπόστολοι, ἐνῶ δὲν εἶναι, καὶ τοὺς ἀπέδειξες ψευδεῖς (ψευδαποστόλους). **3** Καὶ ὑπομονὴ ἔχεις καὶ ὑπέμεινες γιὰ τ’ ὄνομά μου καὶ δὲν ἀπέκαμες. **4** Ἀλλ’ ἔχω ἐναντίον σου, ὅτι ἄφησες τὴν πρώτη σου ἀγάπη. **5** Γι’ αὐτὸ σκέψου ἀπὸ ποιά αἰτία ἔπεσες, καὶ μετανόησε καὶ δεῖξε τὴν πρώτη σου διαγωγὴ. Ἀλλιῶς ἔρχομαι σὲ σένα γρήγορα καὶ θὰ μετακινήσω τὴ λυχνία σου ἀπὸ τὸν τόπο της, ἐὰν δὲν μετανόησης. **6** Ἀλλ’ ἔχεις τοῦτο τὸ καλὸ, ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν, τὰ ὁποῖα καὶ ἐγὼ μισῶ. **7** Ὅποιος ἔχει αὐτιά, ἄς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα στὶς ἐκκλησίες. Σ’ ὅποιον νικᾷ, θὰ τοῦ δώσω νὰ φάγῃ ἀπὸ τὸ δένδρο τῆς ζωῆς, πὺ εἶναι στὸν παράδεισο τοῦ Θεοῦ μου”».

Ἡ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἐπίσκοπο τῆς Σμύρνης

8 «Καὶ στὸν ἄγγελο (ἐπίσκοπο) τῆς ἐκκλησίας τῆς Σμύρνης γράψε: “Αὐτὰ λέγει ὁ Πρῶτος καὶ ὁ Ἔσχατος (ὁ αἰώνιος), ὁ ὁποῖος ἔγινε νεκρὸς καὶ ἀνέζησε: **9** Γνωρίζω τὰ ἔργα σου καὶ τὴν πενίαν καὶ τὴν πτωχείαν, καὶ ὅμως εἶσαι πλούσιος. Γνωρίζω καὶ τὴ διαβολὴ ἀπ’ αὐτούς, οἱ ὁποῖοι λέγουν γιὰ τοὺς ἑαυτούς τους, ὅτι εἶναι Ἰουδαῖοι, ἐνῶ δὲν εἶναι, ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ Σατανᾶ. **10** Καθόλου μὴ φοβᾶσαι γιὰ ὅσα πρόκειται νὰ πάθῃς. Ἴδου λοιπὸν ὁ Διάβολος πρόκειται νὰ ρίξῃ μερικὸς ἀπὸ σᾶς στὴ φυλακὴ γιὰ νὰ δοκιμασθῆτε, καὶ ὁ διωγμὸς σας θὰ διαρκέσῃ δέκα ἡμέρες. Γίνε πιστὸς μέχρι θανάτου, καὶ θὰ σοῦ δώσω τὸ στεφάνι τῆς (αἰώνιας) ζωῆς. **11** Ὅποιος ἔχει αὐτιά, ἄς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα στὶς ἐκκλησίες. Ὅποιος νικᾷ, δὲν θὰ πάθῃ κακὸ ἀπὸ τὸ δεύτερο θάνατο”».

Ἡ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἐπίσκοπο τῆς Περγάμου

12 «Καὶ στὸν ἄγγελο (ἐπίσκοπο) τῆς ἐκκλησίας τῆς Περγάμου γράψε: “Αὐτὰ λέγει ἐκεῖνος, πὺ ἔχει τὴν κοφτερὴ δίστομη ρομφαία: **13** Γνωρίζω τὰ ἔργα σου, καὶ ποῦ κατοικεῖς· ὅπου εἶναι ὁ θρόνος τοῦ Σατανᾶ. Ἀλλὰ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου καὶ δὲν ἀρνήθηκες τὴν πίστι σου σὲ μένα, ἀκόμη καὶ στὶς ἡμέρες, κατὰ τὶς ὁποῖες ζοῦσε ὁ Ἀντίπας, ὁ

θη παρ' ὑμῖν, ὅπου ὁ Σατανᾶς κατοικεῖ. **14** Ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα, ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν Βαλαάμ, ὃς ἐδίδαξε τὸν Βαλακ βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ φαγεῖν εἰδωλόθυτα καὶ πορνεῦσαι. **15** Οὕτως ἔχεις καὶ σὺ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν τῶν Νικολαϊτῶν ὁμοίως. **16** Μετανόησον οὖν. Εἰ δὲ μή, ἔρχομαί σοι ταχύ καὶ πολεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ στόματός μου. **17** Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ τοῦ μάννα τοῦ κεκρυμμένου, καὶ δώσω αὐτῷ ψῆφον λευκὴν, καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα καινὸν γεγραμμένον, ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ ὁ λαμβάνων.

18 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Θυατείροις ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρός, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολίβανῳ. **19** Οἶδά σου τὰ ἔργα καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν καὶ τὴν διακονίαν καὶ τὴν ὑπομονὴν σου, καὶ τὰ ἔργα σου τὰ ἔσχατα πλείονα τῶν πρώτων. **20** Ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα, ὅτι ἀφείς τὴν γυναῖκά σου Ἰεζάβελ, ἣ λέγει ἐαυτὴν προφήτιν, καὶ διδάσκει καὶ πλανᾷ τοὺς ἐμοὺς δούλους πορνεῦσαι καὶ φαγεῖν εἰδωλόθυτα. **21** Καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρόνον ἵνα μετανοήσῃ, καὶ οὐ θέλει μετανοῆσαι ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς. **22** Ἴδου βάλλω αὐτὴν εἰς κλίνην καὶ τοὺς μοιχεύοντας μετ' αὐτῆς εἰς θλίψιν μεγάλην, ἐὰν μὴ μετανοήσωσιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῆς, **23** καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἀποκτενῶ ἐν θανάτῳ, καὶ γινώσκονται πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι ὅτι ἐγὼ εἶμι ὁ ἐρευνῶν νεφροὺς καὶ καρδίας, καὶ δώσω ὑμῖν ἐκάστω κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν.

24 Ὑμῖν δὲ λέγω τοῖς λοιποῖς τοῖς ἐν Θυατείροις, ὅσοι οὐκ ἔχουσι τὴν διδαχὴν ταύτην, οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν τὰ βαθέα τοῦ Σατανᾶ, ὡς λέγουσιν· Οὐ βάλλω ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος. **25** Πλὴν ὃ ἔχετε κρατήσατε ἄχρις οὗ ἂν ἦξω. **26** Καὶ ὁ νικῶν καὶ ὁ τηρῶν ἄχρι τέλους τὰ ἔργα μου, δώσω αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπὶ

μάρτυς μου ὁ πιστός, ὁ ὁποῖος φονεύθηκε στὸν τόπο σας, ὅπου κατοικεῖ ὁ Σατανᾶς. **14** Ἀλλ' ἔχω ἐναντίον σου ὀλίγα, ὅτι ἀνέχεσαι ἐκεῖ ὀπαδοὺς τῆς διδασκαλίας τοῦ Βαλαάμ, ποὺ δίδαξε τὸν Βαλακ νὰ βάλῃ σκάνδαλο μπροστὰ στοὺς Ἰσραηλῆτες καὶ νὰ φάγουν εἰδωλόθυτα καὶ νὰ πορνεύσουν. **15** Ἀνέχεσαι δηλαδὴ καὶ σὺ ὀπαδοὺς τῆς διδασκαλίας τῶν Νικολαϊτῶν ὁμοίως. **16** Μετανόησε γι' αὐτό. Ἀλλιῶς ἔρχομαι σὲ σένα γρήγορα καὶ θὰ πολεμήσω ἐναντίον τους μετ' τῆ ρομφαία ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὸ στόμα μου. **17** Ὅποιος ἔχει αὐτιά, ἄς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα στὶς ἐκκλησίες. Σ' ὅποιον νικᾷ, θὰ τοῦ δώσω ἀπὸ τὸ μάννα τὸ μυστικόν. Ἐπίσης θὰ τοῦ δώσω ψηφίδα λευκή, καὶ πάνω στὴν ψηφίδα θὰ εἶναι γραμμένο ὄνομα καινούργιο, ποὺ κανεὶς δὲν γνωρίζει παρὰ μόνον ὁ λαμβάνων».

Ἡ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἐπίσκοπο τῶν Θυατείρων

18 «Καὶ στὸν ἄγγελο (ἐπίσκοπο) τῆς ἐκκλησίας τῶν Θυατείρων γράψε: «Αὐτὰ λέγει ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ποὺ ἔχει τοὺς ὀφθαλμοὺς του ὡς φλόγα πυρός, καὶ τὰ πόδια του εἶναι ὅμοια μετὰ χαλκολίβανου: **19** Γνωρίζω τὰ ἔργα σου καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀφοσίωσι¹ καὶ τὴν διακονίαν καὶ τὴν ὑπομονὴν σου καὶ ὅτι τὰ ἔργα σου τὰ τελευταῖα εἶναι περισσότερα² ἀπὸ τὰ πρώτα. **20** Ἀλλ' ἔχω ἐναντίον σου ὀλίγα, ὅτι ἀφήνεις τὴν γυναῖκά σου τὴν Ἰεζάβελ, ποὺ αὐτονομάζεται προφήτις, καὶ διδάσκει καὶ παρασύρει τοὺς δούλους μου νὰ πορνεύσουν καὶ νὰ φάγουν εἰδωλόθυτα. **21** Τῆς ἔδωκα δὲ χρόνον νὰ μετανοήσῃ, ἀλλὰ δὲν θέλει νὰ μετανοήσῃ ἀπὸ τὴν πορνείαν της. **22** Γι' αὐτὸ θὰ τὴν ρίξω στὸ κρεββάτι ἄρρωστη, καὶ ὅσοι μοιχεύουν μαζί της σὲ θλίψιν μεγάλη, ἐὰν δὲν μετανοήσουν ἀπὸ τὰ ἔργα της, **23** καὶ τὰ τέκνα της θὰ φονεύσω μετὰ θανατικόν, καὶ ὅλες οἱ ἐκκλησίες θὰ μάθουν, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος ποὺ γνωρίζει τοὺς νεφροὺς καὶ τὶς καρδιές (τὶς ἐπιθυμίες καὶ τὶς σκέψεις, τὰ μύχια τῶν ἀνθρώπων), καὶ θὰ πληρώσω τὸν καθένα σας συμφώνως μετὰ τὰ ἔργα σας.

24 Λέγω δὲ σὲ σὰς τοὺς ὑπολοίπους στὰ Θυατεῖρα, ὅσοι δὲν ἀκολουθοῦν αὐτῇ τῇ διδασκαλίᾳ, οἱ ὁποῖοι δὲν γνώρισαν τὰ βάθη, ὅπως ἐκφράζονται, τοῦ Σατανᾶ: Δὲν θὰ θέσω ἐπάνω σας ἄλλο βάρος. **25** Ἀλλ' αὐτό, ποὺ ἔχετε, κρατήσατε μέχρις ὅτου ἔλθω. **26** Καὶ σ' ὅποιον νικᾷ καὶ ἐκτελεῖ μέχρι τέλος τὰ σύμφωνα μετὰ τὸ θέλημά μου

1. Ἡ, τὸν ζῆλο

2. Ἡ, ἀνώτερα

τῶν ἐθνῶν, 27 καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς τὰ σκεύη τὰ κεραμικὰ συντριβήσεται, 28 ὡς κἀγὼ εἴληφα παρὰ τοῦ Πατρὸς μου. Καὶ δώσω αὐτῷ τὸν ἀστέρα τὸν πρωινόν. 29 Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

3 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ ἔχων τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ καὶ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας· Οἶδά σου τὰ ἔργα. Ὅτι ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῆς, καὶ νεκρὸς εἶ. **2** Γίνου γρηγορῶν, καὶ στήρισον τὰ λοιπὰ ἃ ἔμελλον ἀποθνήσκειν. Οὐ γὰρ εὔρηκά σου τὰ ἔργα πεπληρωμένα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ μου. **3** Μνημόνευε οὖν πῶς εἴληφας καὶ ἤκουσας, καὶ τήρει καὶ μετανόησον. Ἐὰν οὖν μὴ γρηγορήσῃς, ἤξω ἐπὶ σέ ὡς κλέπτῃς, καὶ οὐ μὴ γνώσῃ ποίαν ὥραν ἤξω ἐπὶ σέ. **4** Ἀλλὰ ἔχεις ὀλίγα ὀνόματα ἐν Σάρδεσιν, ἃ οὐκ ἐμόλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ περιπατήσουσι μετ' ἐμοῦ ἐν λευκοῖς, ὅτι ἄξιοί εἰσιν.

5 Ὁ νικῶν οὕτως περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς, καὶ οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ὁμολογήσω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Πατρὸς μου καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ. **6** Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

7 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Φιλαδελφείᾳ ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ Ἅγιος, ὁ Ἀληθινός, ὁ ἔχων τὴν κλεῖν τοῦ Δαυὶδ, ὁ ἀνοίγων καὶ οὐδεὶς κλείσει, καὶ κλείων καὶ οὐδεὶς ἀνοίξει· **8** Οἶδά σου τὰ ἔργα. Ἴδου δέδωκα ἐνώπιόν σου θύραν ἀνεωγμένην, ἣν οὐδεὶς δύναται κλείσαι αὐτήν. Ὅτι μικρὰν ἔχεις δύναμιν, καὶ ἐτήρησάς μου τὸν λόγον καὶ οὐκ ἠρνήσω τὸ ὄνομά μου. **9** Ἴδου δίδωμι ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ Σατανᾶ, τῶν λεγόντων ἑαυτοὺς Ἰουδαίους εἶναι, καὶ οὐκ εἰσιν, ἀλλὰ ψεύδονται. Ἴδου ποιήσω αὐτοὺς ἵνα ἤξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου, καὶ γνῶσιν ὅτι ἐγὼ ἠγάπησά σε.

ἔργα, σ' αὐτὸν θὰ δώσω ἐξουσία πάνω στὰ ἔθνη 27 καὶ θὰ τοὺς θραύσῃ μὲ ῥάβδο σιδερένια, θὰ συντριβοῦν σὰν τὰ πῆλινα ἀγγεῖα, 28 ὅπως καὶ ἐγὼ ἔλαβα ἐξουσία ἀπὸ τὸν Πατέρα μου. Ἐπίσης θὰ δώσω σ' αὐτὸν τὸν ἀστέρα τὸν πρωινό (τὸν ἀστέρα ποὺ ἀνατέλλει τὸ πρωί, τὸν ἥλιο, μὲ τὸν ὁποῖον ἐννοεῖται ὁ ἴδιος ὁ Χριστός). 29 Ὅποιος ἔχει αὐτιά, ἄς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα στὶς ἐκκλησίες».

Ἡ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἐπίσκοπο τῶν Σάρδεων

3 «Καὶ στὸν ἄγγελο (ἐπίσκοπο) τῆς ἐκκλησίας τῶν Σάρδεων γράψε: «Αὐτὰ λέγει ἐκεῖνος, ποὺ ἔχει τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ καὶ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρες: Γνωρίζω τὰ ἔργα σου. Ἄν καὶ ἔχεις ὄνομα ὅτι ζῆς, ὅμως εἶσαι νεκρός. **2** Ἀφυπνίσου καὶ στήριξε τοὺς ὑπολοίπους, οἱ ὁποῖοι (κλονίσθησαν καὶ) κινδύνευαν νὰ ἀποθάνουν. Διότι δὲν βρῆκα τὰ καθήκοντά σου ἐκπληρωμένα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ μου. **3** Γι' αὐτὸ σκέψου τί παρέλαβες καὶ ἄκουσες, καὶ ἐφάρμοσε καὶ μετανόησε. Καὶ ἂν δὲν ἀφυπνίσθῃς, θὰ ἔλθω σὲ σένα ὡς κλέπτῃς, καὶ δὲν θὰ καταλάβῃς ποῖα ὥρα θὰ ἔλθω σὲ σένα. **4** Ἀλλ' ἔχεις ὀλίγα πρόσωπα στὶς Σάρδεεις, ποὺ δὲν μόλυναν τὰ ἐνδύματά τους, καὶ θὰ περιπατήσουν μαζί μου μὲ λευκά, διότι εἶναι ἄξιοι.

5 Ὅποιος νικᾷ, ἐπίσης θὰ ἐνδυθῇ μὲ ἐνδύματα λευκά, καὶ δὲν θὰ ἐξαλείψω τὸ ὄνομά του ἀπὸ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς, ἀλλὰ θὰ ὁμολογήσω τὸ ὄνομά του (θὰ τὸν ἀναγνωρίσω ὡς δικό μου) ἐνώπιον τοῦ Πατρὸς μου καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων του. **6** Ὅποιος ἔχει αὐτιά, ἄς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα στὶς ἐκκλησίες».

Ἡ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἐπίσκοπο τῆς Φιλαδελφείας

7 «Καὶ στὸν ἄγγελο (ἐπίσκοπο) τῆς ἐκκλησίας τῆς Φιλαδελφείας γράψε: «Αὐτὰ λέγει ὁ Ἅγιος, ὁ Ἀληθινός, ὁ ὁποῖος ἔχει τὸ κλειδί τοῦ Δαβὶδ, ὁ ὁποῖος ἀνοίγει καὶ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ κλείσῃ, καὶ κλείει καὶ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ ἀνοίξῃ: **8** Γνωρίζω τὰ ἔργα σου. Ἴδου ἔχω δώσει ἐνώπιόν σου θύρα ἀνοικτή, τὴν ὁποία κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ κλείσῃ. Ἄν καὶ ἔχεις μικρὴ δύναμι, ὅμως τήρησες τὸ λόγο μου καὶ δὲν ἀρνήθηκες τὸ ὄνομά μου. **9** Ἴδου, σοῦ δίνω ἀπὸ τῆ συναγωγῆ τοῦ Σατανᾶ, ἀπ' αὐτοὺς ποὺ λέγουν γιὰ τοὺς ἑαυτοὺς τους ὅτι εἶναι Ἰουδαῖοι, ἐνῶ δὲν εἶναι, ἀλλὰ ψεύδονται. Ἴδου, θὰ τοὺς κάνω νὰ ἔλθουν καὶ νὰ προσκυνήσουν μπροστὰ στὰ πόδια σου, καὶ νὰ μάθουν, ὅτι ἐγὼ σὲ ἀγάπησα. **10** Διότι φύλαξες τὸ λόγο μου γιὰ ὑπομονή, γι' αὐτὸ καὶ ἐγὼ θὰ σὲ φυλάξω ἀπὸ τὴν ὥρα τῆς ἐξετάσεως, ποὺ πρόκειται νὰ ἔλθῃ στὴν οἰκουμένη ὅλη, γιὰ νὰ ἐξετάσῃ ὅσους κατοικοῦν πάνω στὴ γῆ (θὰ σὲ φυλά-

10 Ὅτι ἐτήρησας τὸν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου, κἀγὼ σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ τῆς μελλούσης ἔρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης πειράσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. 11 Ἔρχομαι ταχύ. Κράτει ὃ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανόν σου.

12 Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν στῦλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι. Καὶ γράψω ἐπ’ αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ μου, τῆς καινῆς Ἱερουσαλήμ, ἣ καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινόν. 13 Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

14 Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Λαοδικείᾳ ἐκκλησίας γράψον· Τάδε λέγει ὁ Ἀμὴν, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ· 15 Οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ οὔτε ζεστός. Ὁφελον ψυχρὸς ἢ ἢ ζεστός. 16 Οὕτως, ὅτι χλιαρὸς εἶ, καὶ οὔτε ζεστός οὔτε ψυχρὸς, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου. 17 Ὅτι λέγεις ὅτι πλούσιός εἰμι καὶ πεπλούτηκα καὶ οὐδενὸς χρείαν ἔχω, καὶ οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαίπωρος καὶ ὁ ἐλεεινὸς καὶ πτωχὸς καὶ τυφλὸς καὶ γυμνός, 18 συμβουλεύσοι ἀγοράσαι παρ’ ἐμοῦ χρυσίον πεπυρωμένον ἐκ πυρὸς ἵνα πλουτήσῃς, καὶ ἱμάτια λευκὰ ἵνα περιβάλλῃ καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχὺν τῆς γυμνότητός σου, καὶ κολλύριον ἵνα ἐγχριση τοὺς ὀφθαλμούς σου ἵνα βλέπῃς. 19 Ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ, ἐλέγχω καὶ παιδεύω. Ζήλευε οὖν καὶ μετανόησον. 20 Ἴδου ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω. Ἐὰν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτὸν καὶ δειπνήσω μετ’ αὐτοῦ καὶ αὐτὸς μετ’ ἐμοῦ.

21 Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ’ ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὡς κἀγὼ ἐνίκησα καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ Πατρὸς μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ. 22 Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

ξω ἀπὸ καταδίκῃ κατὰ τὴν ὥρα τῆς Δευτέρας Παρουσίας, ὅταν θὰ ἐξετασθοῦν τὰ ἔργα ὅλων τῶν ἀνθρώπων). 11 Ἔρχομαι συντόμως. Κράτα αὐτὸ πού ἔχεις (κράτα τὴν πίστι), γιὰ νὰ μὴ σοῦ ἀφαιρέσῃ κανένας τὸ στεφάνι σου.

12 Ὅποιος νικᾷ, θὰ τὸν κάνω στῦλο στὸ ναὸ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ δὲν θὰ βγῆ πλέον ἔξω ἀπ’ αὐτόν (δὲν θὰ ἐκδιωχθῇ πάλι ἀπὸ τὸν παράδεισο). Θὰ γράψω δὲ ἐπάνω του τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ Θεοῦ μου, τῆς νέας Ἱερουσαλήμ, πού κατεβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινούργιο. 13 Ὅποιος ἔχει αὐτιά, ἄς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα στὶς ἐκκλησίες”».

Ἡ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἐπίσκοπο τῆς Λαοδικείας

14 «Καὶ στὸν ἄγγελο (ἐπίσκοπο) τῆς ἐκκλησίας τῆς Λαοδικείας γράψε: “Αὐτὰ λέγει ὁ Ἀμὴν, ὁ μάρτυς ὁ ἀξιόπιστος καὶ ἀληθινός, ἡ δημιουργικὴ ἀρχὴ ὅλων τῶν δημιουργημάτων τοῦ Θεοῦ (ὁ Θεὸς διὰ τοῦ Υἱοῦ του δημιούργησε τὸν κόσμο): 15 Γνωρίζω τὰ ἔργα σου, ὅτι δὲν εἶσαι οὔτε ψυχρὸς οὔτε ζεστός. Εἴθε νὰ ἦσουν ψυχρὸς ἢ ζεστός. 16 Ἔτσι, διότι εἶσαι χλιαρός, δηλαδὴ οὔτε ζεστός οὔτε ψυχρὸς, πρόκειται νὰ σὲ ξεράσω ἀπὸ τὸ στόμα μου. 17 Διότι λέγεις, “Εἶμαι πλούσιος, ναί, ἔχω πλουτίσει, καὶ δὲν ἔχω ἀνάγκη ἀπὸ τίποτε”, καὶ δὲν ξέρεις, ὅτι σὺ εἶσαι ὁ ταλαίπωρος καὶ ὁ ἀξιολύπητος καὶ πτωχὸς καὶ τυφλὸς καὶ γυμνός, 18 σὲ συμβουλεύω ν’ ἀγοράσῃς ἀπὸ μένα χρυσάφι δοκιμασμένο ἀπὸ τὴ φωτιὰ γιὰ νὰ πλουτίσῃς, καὶ ἐνδύματα λευκὰ γιὰ νὰ ἐνδυθῆς καὶ νὰ μὴ φανερωθῇ ἡ ἀσχημία τῆς γυμνότητός σου, καὶ κολλύριο γιὰ ν’ ἀλείψῃς τὰ μάτια σου ὥστε νὰ βλέπῃς. 19 Ἐγὼ, ὅσους ἀγαπῶ, μαστιγῶνω καὶ θλίβω παιδαγωγικῶς. Γι’ αὐτὸ δεῖχνε ζῆλο καὶ μετανόησε. 20 Ἴδού, στέκομαι στὴ θύρα καὶ κτυπῶ. Ἐὰν κανεὶς ἀκούσῃ τὴ φωνή μου καὶ ἀνοίξῃ τὴ θύρα, τότε θὰ εἰσέλθω στὸν οἶκο του καὶ θὰ δειπνήσω μαζί του καὶ αὐτὸς μαζί μου.

21 Σ’ ὅποιον νικᾷ, θὰ τὸν ἀξιῶσω νὰ καθήσῃ μαζί μου στὸ θρόνο μου, ὅπως καὶ ἐγὼ νίκησα καὶ κάθησα μαζί με τὸν Πατέρα μου στὸ θρόνο του. 22 Ὅποιος ἔχει αὐτιά, ἄς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα στὶς ἐκκλησίες”».

4 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ θύρα ἀνεφωγμένη ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἦν ἤκουσα ὡς σάλπιγγος λαλούσης μετ' ἐμοῦ, λέγων· Ἀνάβα ὧδε καὶ δείξω σοι ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα. **2** Καὶ εὐθέως ἐγενόμην ἐν πνεύματι. Καὶ ἰδοὺ θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τὸν θρόνον Καθήμενος, **3** ὅμοιος ὁράσει λίθῳ ἰάσπιδι καὶ σαρδίῳ. Καὶ ἴρις κυκλόθεν τοῦ θρόνου, ὁμοίως ὄρασις σμαραγδίνων.

4 Καὶ κυκλόθεν τοῦ θρόνου θρόνοι εἴκοσι τέσσαρες, καὶ ἐπὶ τοὺς θρόνους τοὺς εἴκοσι τέσσαρας πρεσβυτέρους καθημένους, περιβεβλημένους ἐν ἱματίοις λευκοῖς, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς. **5** Καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπορεύονται ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταί. Καὶ ἑπτὰ λαμπάδες πυρὸς καιόμεναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου, αἵ εἰσι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ. **6** Καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου ὡς θάλασσα ὑαλίνη, ὁμοία κρυστάλλῳ.

Καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῶα γέμοντα ὀφθαλμῶν ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθεν. **7** Καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον ὅμοιον λέοντι, καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὅμοιον μόσχῳ, καὶ τὸ τρίτον ζῶον ἔχον τὸ πρόσωπον ὡς ἀνθρώπου, καὶ τὸ τέταρτον ζῶον ὅμοιον ἀετῷ πετομένῳ. **8** Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα, ἐν καθ' ἐν αὐτῶν ἔχον ἀνά πτέρυγας ἕξ, κυκλόθεν καὶ ἔσωθεν γέμουσιν ὀφθαλμῶν, καὶ ἀνάπαυσιν οὐκ ἔχουσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς λέγοντες· Ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ Ἦν καὶ ὁ Ὄν καὶ ὁ Ἐρχόμενος.

9 Καὶ ὅταν δῶσι τὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν τῷ Καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, **10** πεσοῦνται οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ Καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ προσκυνήσουσι τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ βαλοῦσι τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου λέγοντες· **11** Ἄξιός εἰ, ὁ Κύριος καὶ Θεὸς ἡμῶν, λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν, ὅτι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θέλημά σου ἦσαν καὶ ἐκτίσθησαν.

Τὸ ὑπερκόσμιον μεγαλεῖο τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἐπουράνια λειτουργία

4 Μετὰ ἀπ' αὐτὰ κοίταξα, καὶ ἰδοὺ μία θύρα ἀνοικτὴ στὸν οὐρανόν, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη, τὴν ὁποία ἤκουσα ὡς σάλπιγγος ν' ἀπευθύνεται σὲ μένα, ἔλεγε· «Ἀνάβα ἔδω καὶ θὰ σοῦ δείξω ὅσα πρόκειται νὰ γίνουν ἔπειτα ἀπ' αὐτά». **2** Καὶ ἀμέσως πῆγα μὲ τὸ πνεῦμα (πνευματικῶς, ὄχι σωματικῶς). Καὶ ἰδοὺ ἕνας θρόνος βρισκόταν στὸν οὐρανόν, καὶ πάνω στὸ θρόνον ἕνας Καθήμενος, **3** ὅμοιος στὴν ἐμφάνισι μὲ τοὺς (πολυτίμους καὶ λαμπροὺς) λίθους ἰάσπι καὶ σάρδιο. Καὶ οὐράνιο τόξο περικύκλωνε τὸ θρόνον, ὁμοίως σμαραγδίνη (λαμπρὴ) ἐμφάνισι.

4 Ἐπίσης γύρω ἀπὸ τὸ θρόνον (ἡμικυκλικῶς) εἰκοσιτέσσερες ἄλλοι θρόνοι. Καὶ πάνω στοὺς θρόνους εἶδα νὰ κάθωνται οἱ εἰκοσιτέσσερες πρεσβύτεροι (ἐκπρόσωποι τῶν πιστῶν τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης, τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ παλαιοῦ Ἰσραὴλ καὶ τῶν ἰσαριθμῶν κατ' ἀναλογίαν τοῦ νέου Ἰσραὴλ). Φοροῦσαν ἐνδύματα λευκά, καὶ στὰ κεφάλια τοὺς στεφάνια χρυσά. **5** Καὶ ἀπὸ τὸ θρόνον βγαίνουν ἀστραπὲς καὶ βοὲς καὶ βροντὲς. Καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου καίουν ἑπτὰ πύρινες λαμπάδες, οἱ ὁποῖες εἶναι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ (τὸ Ἅγιο Πνεῦμα κατὰ τὰ ἑπτὰ χαρίσματά του, ποὺ σημαίνουν πληρότητα καὶ τελειότητα). **6** Ἐπίσης ἐνώπιον τοῦ θρόνου εἶναι ὡς γυάλινη θάλασσα, διαυγὴς ὡς τὸ κρύσταλλο.

Ἐπίσης μπροστὰ ἀπὸ τὸ θρόνον καὶ γύρω ἀπὸ τὸ θρόνον (ἡμικυκλικῶς) εἶναι τέσσερα ζώομορφα ὄντα (ἄγγελοι) γεμᾶτα ἀπὸ μάτια μπροστὰ καὶ πίσω. **7** Τὸ δὲ πρῶτον ζώομορφο ὄν εἶναι ὅμοιον μὲ λέοντα, καὶ τὸ δεύτερον ζώομορφο ὄν ὅμοιον μὲ μόσχον, καὶ τὸ τρίτον ζώομορφο ὄν ἔχει τὸ πρόσωπον ὡς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τὸ τέταρτον ζώομορφο ὄν εἶναι ὅμοιον μὲ ἀετὸν ποὺ πετᾷ. **8** Καὶ τὰ τέσσερα ζώομορφα ὄντα, τὸ καθένα ἀπ' αὐτὰ ἔχοντας ἕξι πτέρυγες, ἐξωτερικῶς καὶ ἐσωτερικῶς εἶναι γεμᾶτα ἀπὸ μάτια, καὶ ἡμέρα καὶ νύκτα δὲν παύουν νὰ λέγουν· «Ἐνδοξὸς, ἐνδοξὸς, ἐνδοξὸς εἶναι ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ Ἦν καὶ ὁ Ὄν καὶ ὁ Ἐρχόμενος».

9 Μετὰ δὲ ἀπὸ κάθε φορά, ποὺ τὰ ζώομορφα ὄντα δίνουν δόξα καὶ τιμὴν καὶ αἴνο στὸν Καθήμενον πάνω στὸ θρόνον, σ' αὐτὸν ποὺ ζῆ στοὺς ἀπεράντους αἰῶνες, **10** οἱ εἰκοσιτέσσερες πρεσβύτεροι πέφτουν μπροστὰ στὸν Καθήμενον πάνω στὸ θρόνον, καὶ προσκυνοῦν αὐτὸν ποὺ ζῆ παντοτινά, καὶ ἀποθέτουν τὰ στεφάνια τοὺς μπροστὰ στὸ θρόνον λέγοντας· **11** «Ἄξιός εἶσαι, Κύριε καὶ Θεέ μας, νὰ σοῦ ἀποδίδεται ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις, διότι σὺ δημιούργησες τὰ πάντα, καὶ γιὰ τὴν δόξα σου δημιουργήθηκαν καὶ ὑπάρχουν».

Τὸ ἑπτασφράγιστο βιβλίον

5 Καὶ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν τοῦ Καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν, κατεσφραγισμένον σφραγῖσιν ἑπτὰ. **2** Καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύσσοντα ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Τίς ἄξιός ἐστιν ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον καὶ λῦσαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ; **3** Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἐν τῷ οὐρανῷ οὔτε ἐπὶ τῆς γῆς οὔτε ὑποκάτω τῆς γῆς ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον οὔτε βλέπειν αὐτό. **4** Καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολύ, ὅτι οὐδεὶς ἄξιος εὐρέθη ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον οὔτε βλέπειν αὐτό. **5** Καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι· Μὴ κλαῖε. Ἴδου ἐνίκησεν ὁ Λέων ὁ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ Ῥίζα Δαυὶδ, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον καὶ τὰς ἑπτὰ σφραγίδας αὐτοῦ.

6 Καὶ εἶδον ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζώων καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων Ἄρνιον ἑστηκὸς ὡς ἐσφαγμένον, ἔχον κέρατα ἑπτὰ καὶ ὀφθαλμοὺς ἑπτὰ, ἃ εἰσι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ ἀποστελλόμενα εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. **7** Καὶ ἦλθε καὶ εἴληφεν ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ Καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου. **8** Καὶ ὅτε ἔλαβε τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσαν ἐνώπιον τοῦ Ἄρνιου, ἔχοντες ἕκαστος κιθάραν καὶ φιάλας χρυσᾶς γεμούσας θυμιαμάτων, αἱ εἰσιν αἱ προσευχαὶ τῶν ἁγίων. **9** Καὶ ᾄδουσιν ᾠδὴν καινὴν λέγοντες·

— Ἄξιός ἐστι λαβεῖν τὸ βιβλίον καὶ ἀνοῖξαι τὰς σφραγίδας αὐτοῦ, ὅτι ἐσφάγης καὶ ἠγόρασας τῷ Θεῷ ἡμᾶς ἐν τῷ αἵματί σου ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους,

— **10** καὶ ἐποίησας αὐτοὺς τῷ Θεῷ ἡμῶν βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς, καὶ βασιλεύσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Καὶ εἶδον καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν κύκλω τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες μυριάδων καὶ χιλιάδες χιλιάδων,

5 Ἐπίσης εἶδα στὸ δεξιὸν χεῖρ τοῦ Καθημένου πάνω στὸ θρόνο ἓνα βιβλίον (σὲ σχῆμα κυλίνδρου) γραμμένο ἀπὸ μέσα καὶ ἀπ' ἔξω (καὶ ἀπὸ τίς δύο δηλαδὴ πλευρές), τελείως σφραγισμένο μὲ ἑπτὰ σφραγίδες. **2** Εἶδα ἀκόμη ἓνα ἄγγελο ἰσχυρό, ποὺ διαλαλοῦσε μεγαλοφώνως: «Ποιὸς εἶναι ἄξιός νὰ λύσῃ τίς σφραγίδες καὶ ν' ἀνοίξῃ τὸ βιβλίον;». **3** Δὲν μπορούσε δὲ κανεὶς στὸν οὐρανό, οὔτε πάνω στὴ γῆ, οὔτε κάτω ἀπὸ τὴ γῆ ν' ἀνοίξῃ τὸ βιβλίον, οὔτε ἀκόμη νὰ τὸ ἀτενίσῃ. **4** Καὶ ἐγὼ ἔκλαια πολύ, διότι δὲν βρέθηκε κανεὶς ἄξιός ν' ἀνοίξῃ τὸ βιβλίον, οὔτε νὰ τὸ ἀτενίσῃ. **5** Τότε ἓνας ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους μοῦ λέγει: «Νὰ μὴ κλαίης. Ἴδου ὁ Λέων, ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὴ φυλὴ τοῦ Ἰούδα, ὁ Βλαστὸς τοῦ Δαβίδ, νίκησε! (διὰ τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ ἔργου του), ὥστε νὰ δύναται νὰ λύσῃ τίς ἑπτὰ σφραγίδες τοῦ βιβλίου καὶ νὰ τὸ ἀνοίξῃ».

Δοξολογία πρὸς τὸ ἐσφαγμένον Ἄρνιον

6 Τότε εἶδα ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζωομόρφων ὄντων, καθὼς καὶ ἐνώπιον τῶν πρεσβυτέρων, νὰ στέκεται ἓνα Ἄρνιο, ποὺ ἔφερε σημεῖα τῆς σφαγῆς (τῆς θυσίας). Εἶχε ἑπτὰ κέρατα καὶ ἑπτὰ μάτια, ποὺ εἶναι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ, ποὺ ἀποστέλλονται σ' ὅλη τὴ γῆ. **7** Καὶ πῆγε καὶ ἔλαβε τὸ βιβλίον ἀπὸ τὸ δεξιὸν χεῖρ τοῦ Καθημένου πάνω στὸ θρόνο. **8** Καὶ ὅταν ἔλαβε τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζωομορφα ὄντα καὶ οἱ εἰκοσιτέσσερες πρεσβύτεροι ἔπεσαν μπροστὰ στὸ Ἄρνιο, ἔχοντας καθένας κιθάρα καὶ χρυσὰ θυμιατήρια γεμᾶτα θυμιάματα, τὰ ὁποῖα εἶναι οἱ προσευχῆς τῶν ἁγίων (τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας). **9** Καὶ ψάλλουν (ἀντιφωνικῶς, πρῶτα οἱ εἰκοσιτέσσερες πρεσβύτεροι, ἄνθρωποι, καὶ κατόπιν τὰ τέσσαρα ζωομορφα ὄντα, ἄγγελοι) καινούργιο ὕμνο λέγοντας:

— Ἄξιός ἐστὶν εἶσαι ποὺ ἔλαβες τὸ βιβλίον καὶ θὰ ἀνοίξῃς τίς σφραγίδες του, διότι θυσιάσθηκες καὶ μᾶς ἐξαγόρασες γιὰ τὸ Θεὸ μὲ τὸ αἷμα σου ἀπὸ κάθε φυλὴ καὶ γλώσσα καὶ λαὸ καὶ ἔθνος,

— **10** καὶ τοὺς ἔκανες γιὰ τὸ Θεὸ μας βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς καὶ θὰ βασιλεύουν πάνω στὴ γῆ.

11 Ἐπειτα κοίταξα καὶ ἄκουσα φωνὴν πολλῶν ἀγγέλων γύρω ἀπὸ τὸ θρόνο καὶ τὰ ζωομορφα ὄντα (τοὺς τέσσερες ἀγγέλους) καὶ τοὺς πρεσβυτέρους. Ὁ δὲ ἀριθμὸς τους ἦταν μυριάδες μυριάδων καὶ χιλιάδες χιλιάδων,

1. Ἦ, ἴσχυσε, ἔλαβε ἰσχύ

12 λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ· Ἄξιόν ἐστι τὸ Ἄρνιον τὸ ἐσφαγμένον λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ τὸν πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχὺν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν. 13 Καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἐστί, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα, ἤκουσα λέγοντας· Τῷ Καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ τῷ Ἄρνιῳ ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. 14 Καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα ἔλεγον· Ἀμήν. Καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεσαν καὶ προσεκύνησαν.

6 Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὸ Ἄρνιον μίαν ἐκ τῶν ἑπτὰ σφραγίδων. Καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων λέγοντος, ὡς φωνὴ βροντῆς· Ἔρχου. 2 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ’ αὐτὸν ἔχων τόξον. Καὶ ἐδόθη αὐτῷ στέφανος, καὶ ἐξῆλθε νικῶν καὶ ἵνα νικήσῃ.

3 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν δευτέραν, ἤκουσα τοῦ δευτέρου ζώου λέγοντος· Ἔρχου. 4 Καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἵππος, πυρρός, καὶ τῷ καθημένῳ ἐπ’ αὐτὸν ἐδόθη αὐτῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἐκ τῆς γῆς καὶ ἵνα ἀλλήλους σφάξωσι. Καὶ ἐδόθη αὐτῷ μάχαιρα μεγάλη.

5 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν τρίτην, ἤκουσα τοῦ τρίτου ζώου λέγοντος· Ἔρχου. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος μέλας, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ’ αὐτὸν ἔχων ζυγὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. 6 Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων ζώων λέγουσαν· Χοῖνιξ σίτου δηναρίου. Καὶ τρεῖς χοίνικες κριθῆς δηναρίου. Καὶ τὸ ἔλαιον καὶ τὸν οἶνον μὴ ἀδικήσῃς.

7 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν τετάρτην, ἤκουσα φωνὴν τοῦ τετάρτου ζώου λέγοντος· Ἔρχου. 8 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἵππος χλωρός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπάνω αὐτοῦ, ὄνομα αὐτῷ ὁ Θάνατος, καὶ ὁ Ἄδης ἠκολούθει μετ’ αὐτοῦ. Καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ τὸ τέταρτον τῆς γῆς ἀποκτεῖναι ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ καὶ ὑπὸ τῶν θηρίων τῆς γῆς.

λιάδων. 12 Καὶ ἔλεγον με φωνῇ μεγάλῃ· «Τὸ Ἄρνιο, ποῦ ἔχει σφαγῆ (θυσιασθῆ), εἶναι ἄξιο νὰ λάβῃ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὸν πλοῦτο καὶ τὴ σοφία καὶ τὴ δύναμι καὶ τὴν τιμὴ καὶ τὴ δόξα καὶ τὸν αἶνο». 13 Καὶ κάθε δημιουργημα, ποῦ εἶναι στὸν οὐρανὸ καὶ πάνω στὴ γῆ καὶ κάτω ἀπὸ τὴ γῆ καὶ πάνω στὴ θάλασσα, ναι ὅλα, ὅσα εἶναι σ’ αὐτά, ἄκουσα νὰ λέγουν· «Στὸν Καθήμενο πάνω στὸ θρόνο καὶ στὸ Ἄρνιο ἀνήκει ὁ αἶνος καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ δύναμι στους ἀπεράντους αἰῶνες». 14 Καὶ τὰ τέσσαρα ζώομορφα ὄντα ἔλεγον· «Ἀμήν». Καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεσαν καὶ προσκύνησαν.

Τὸ ἄνοιγμα τῶν τεσσάρων πρώτων σφραγίδων Οἱ τέσσερες ἵπποι, λευκός, κόκκινος, μαῦρος, κίτρινος

6 Κοίταξα δέ, ὅταν τὸ Ἄρνιο ἄνοιξε τὴν πρώτη ἀπὸ τις ἑπτὰ σφραγίδες. Καὶ ἄκουσα τὸ πρῶτο ἀπὸ τὰ τέσσαρα ζώομορφα ὄντα νὰ λέγῃ με φωνὴ σὰν βροντῆς· «Ἔλα». 2 Καὶ κοίταξα, καὶ νὰ ἕνας λευκός ἵππος, καὶ ὁ ἀναβάτης του κρατοῦσε τόξο. Καὶ τοῦ δόθηκε στέφανο. Καὶ βγήκε γεμᾶτος ἰσχὺ καὶ γὰ νὰ ἰσχύσῃ (νὰ νικήσῃ).

3 Καὶ ὅταν ἄνοιξε τὴ δεύτερη σφραγίδα, ἄκουσα τὸ δεύτερο ζώομορφο ὄν νὰ λέγῃ· «Ἔλα». 4 Καὶ βγήκε ἄλλος ἵππος, κόκκινος, καὶ στὸν ἀναβάτη του δόθηκε ἐξουσία ν’ ἀφαιρέσῃ τὴν εἰρήνη ἀπὸ τὴ γῆ καὶ νὰ σφάξῃ ὁ ἕνας τὸν ἄλλο. Τοῦ δόθηκε δὲ μεγάλη μάχαιρα.

5 Καὶ ὅταν ἄνοιξε τὴν τρίτη σφραγίδα, ἄκουσα τὸ τρίτο ζώομορφο ὄν νὰ λέγῃ· «Ἔλα». Καὶ κοίταξα, καὶ νὰ ἕνας ἵππος μαῦρος, καὶ ὁ ἀναβάτης του κρατοῦσε ζυγαριὰ στὸ χέρι του. 6 Καὶ ἄκουσα φωνὴ σὰν ἀνάμεσα στὰ τέσσαρα ζώομορφα ὄντα, ἡ ὁποία ἔλεγε· «Ἐνα δηνᾶριο γὰ μίαν χοίνικα σιτᾶρι (ἕνα ἡμερομίσθιο γὰ ἕνα κιλὸ σιτᾶρι!). Ἐπίσης ἕνα δηνᾶριο γὰ τρεῖς χοίνικες κριθᾶρι (ἕνα ἡμερομίσθιο γὰ τρία κιλά κριθᾶρι!). Τὸ δὲ λάδι καὶ τὸ κρασί νὰ μὴ βλάψῃς¹.

7 Καὶ ὅταν ἄνοιξε τὴν τετάρτη σφραγίδα, ἄκουσα φωνὴ τοῦ τετάρτου ζώομορφου ὄντος, τὸ ὁποῖον ἔλεγε· «Ἔλα». 8 Καὶ κοίταξα, καὶ νὰ ἕνας κίτριναρικός ἵππος, καὶ ὁ ἀναβάτης του ὠνομαζόταν Θάνατος, καὶ ὁ Ἄδης τὸν ἀκολουθοῦσε. Καὶ τοῦ δόθηκε ἐξουσία πάνω στὸ ἕνα τέταρτο τῆς γῆς, γὰ νὰ φονεύσῃ με ῥομφαία καὶ με πεῖνα καὶ με θανατικὸ καὶ με τὰ θηρία τῆς γῆς.

1. Ἦ, νὰ μὴ στερήσῃς

Τὸ ἄνοιγμα τῆς πέμπτης σφραγίδος Δέησι τῶν ψυχῶν τῶν μαρτύρων

9 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν πέμπτην σφραγίδα, εἶδον ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἀρνίου ἣν εἶχον. **10** Καὶ ἔκραξαν φωνῇ μεγάλη λέγοντες· Ἔως πότε, ὁ Δεσπότης ὁ ἅγιος καὶ ὁ ἀληθινός, οὐ κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἐκ τῶν κατοικούντων ἐπὶ τῆς γῆς; **11** Καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐκάστῳ στολή λευκή, καὶ ἐρρέθη αὐτοῖς ἵνα ἀναπαύσωνται ἔτι χρόνον μικρόν, ἕως πληρώσωσι καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ μέλλοντες ἀποκτενεσθαι ὡς καὶ αὐτοί.

12 Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν ἕκτην. Καὶ σεισμός μέγας ἐγένετο. Καὶ ὁ ἥλιος μέλας ἐγένετο ὡς σάκκος τρίχινος. Καὶ ἡ σελήνη ὅλη ἐγένετο ὡς αἷμα. **13** Καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν εἰς τὴν γῆν, ὡς συκῆ βάλλουσα τοὺς ὀλύνθους αὐτῆς ὑπὸ ἀνέμου μεγάλου σειομένη. **14** Καὶ ὁ οὐρανὸς ἀπεχωρίσθη ὡς βιβλίον ἐλισσόμενον. Καὶ πᾶν ὄρος καὶ νῆσος ἐκ τῶν τόπων αὐτῶν ἐκινήθησαν. **15** Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ μεγιστᾶνες καὶ οἱ χιλιάρχοι καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ ἰσχυροὶ καὶ πᾶς δοῦλος καὶ ἐλεύθερος ἔκρυψαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰς πέτρας τῶν ὀρέων. **16** Καὶ λέγουσι τοῖς ὄρεσι καὶ ταῖς πέτραις· Πέσατε ἐφ' ἡμᾶς καὶ κρύψατε ἡμᾶς ἀπὸ προσώπου τοῦ Καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ Ἀρνίου, **17** ὅτι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ τίς δύναται σταθῆναι;

7 Καὶ μετὰ τοῦτο εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἐστῶτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης μήτε ἐπὶ πᾶν δένδρον. **2** Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβαίνοντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα σφραγίδα Θεοῦ ζῶντος, καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλη τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις, οἷς ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, **3** λέγων· Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν μήτε τὴν θάλασσαν μήτε τὰ δένδρα, ἄχρις οὗ σφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν

9 Καὶ ὅταν ἄνοιξε τὴν πέμπτην σφραγίδα, εἶδα κάτω ἀπὸ τὸ (οὐράνιο) θυσιαστήριο τὶς ψυχὰς τῶν σφραγιασμένων γιὰ τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ γιὰ τὴν μαρτυρία ποὺ ἔδιναν γιὰ τὸ Ἀρνίο. **10** Καὶ ἔκραξαν μὲ φωνὴν μεγάλην λέγοντας: «Ἔως πότε, Δέσποτα ἅγιο καὶ δίκαιο, δὲν θὰ κρίνης καὶ δὲν θὰ ἐκδικηθῆς γιὰ τὸ αἷμα μας τοὺς κατοίκους τῆς γῆς;». **11** Τότε δόθηκε στὸν καθένα ἀπ' αὐτοὺς στολὴ λευκὴ καὶ ἐλέχθη σ' αὐτοὺς νὰ περιμένουν λίγο χρόνο ἀκόμη, ἕως ὅτου ἐκπληρώσουν τὸν προορισμὸ τους καὶ οἱ σύνδουλοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τους, ποὺ μέλλουν νὰ θανατωθοῦν ὅπως καὶ αὐτοί.

Τὸ ἄνοιγμα τῆς ἕκτης σφραγίδος. Ἀναστάτῳσι τοῦ σύμπαντος

12 Καὶ κοίταξα, ὅταν ἄνοιξε τὴν ἕκτην σφραγίδα. Καὶ ἔγινε σεισμὸς μέγας. Καὶ ὁ ἥλιος ἔγινε μαῦρος ὡς πένθιμο ἔνδυμα. Καὶ ἡ σελήνη ὀλόκληρη ἔγινε ὡς αἷμα. **13** Καὶ τὰ ἀστέρια τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσαν στὴ γῆ, ὅπως ἡ συκία ρίπτει (καὶ) τὰ ἀνώριμα σῦκα της, ὅταν σείεται ἀπὸ μεγάλον ἄνεμο. **14** Καὶ ὁ οὐρανὸς ἔφυγε ἀπὸ τὴ θέσι του ὡς βιβλίον (μὲ τὴ μορφὴ κυλίνδρου) ποὺ περιτυλίσσεται. Καὶ κάθε ὄρος καὶ νῆσος μετακινήθηκαν ἀπὸ τὶς θέσεις τους. **15** Καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ ἰσχυροὶ καὶ κάθε δοῦλος καὶ ἐλεύθερος κρύφθηκαν στὰ σπήλαια καὶ στοὺς βράχους τῶν βουνῶν. **16** Καὶ λέγουν στὰ βουνὰ καὶ στοὺς βράχους: «Πέσετε ἐπάνω μας καὶ κρύψετε μας ἀπὸ τὸν Καθήμενο στὸ θρόνο καὶ ἀπὸ τὴν ὀργὴν τοῦ Ἀρνίου, **17** διότι ἦλθεν ἡ ἡμέρα ἡ μεγάλη τῆς ὀργῆς του, καὶ ποιὸς δύναται νὰ σταθῆ (ν' ἀνθέξῃ);».

Ἡ σφράγισι τῶν 144 000

7 Μετὰ δὲ ἀπ' αὐτὸ εἶδα τέσσερες ἀγγέλους νὰ στέκωνται στὶς τέσσερες γωνίες τῆς γῆς καὶ νὰ κρατοῦν τοὺς τέσσερες ἀνέμους τῆς γῆς, γιὰ νὰ μὴ πνέῃ ἄνεμος στὴ γῆ, οὔτε στὴ θάλασσα, οὔτε σὲ κανένα δένδρο. **2** Ἐπίσης εἶδα ἄλλον ἄγγελο νὰ ἀνεβαίνει ἀπ' ὅπου ἀνατέλλει ὁ ἥλιος, καὶ νὰ κρατῆ σφραγίδα τοῦ ζωντανοῦ Θεοῦ (τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ). Καὶ φώναξε μὲ δυνατὴ φωνὴ στοὺς τέσσερες ἀγγέλους, στοὺς ὁποίους δόθηκε ἡ ἐξουσία νὰ βλάψουν τὴ γῆ καὶ τὴ θάλασσα, **3** λέγοντας: «Μὴ βλάψετε τὴ γῆ, οὔτε τὴ θάλασσα, οὔτε τὰ δένδρα, μέχρις ὅτου σφραγίσωμεν τὰ μέτωπά τους τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ μας». **4** Καὶ

μετώπων αὐτῶν. **4** Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων· ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς υἰῶν Ἰσραήλ. **5** Ἐκ φυλῆς Ἰούδα δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι, ἐκ φυλῆς Ῥουβὴν δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Γὰδ δώδεκα χιλιάδες, **6** ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Νεφθαλεὶμ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Μανασσῆ δώδεκα χιλιάδες, **7** ἐκ φυλῆς Συμεὼν δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Λευὶ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Ἰσάχαρ δώδεκα χιλιάδες, **8** ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Ἰωσήφ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Βενιαμὶν δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι.

9 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὄχλος πολὺς, ὃν ἀριθμῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἐδύνατο, ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἐστῶτας ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἄρνιου, περιβεβλημένους στολὰς λευκάς, καὶ φοῖνικες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν. **10** Καὶ κράζουσι φωνῇ μεγάλη λέγοντες· Ἡ σωτηρία τῷ Θεῷ ἡμῶν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ τῷ Ἄρνιῳ. **11** Καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι εἰστήκεισαν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζώων. Καὶ ἔπεσαν ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ **12** λέγοντες· Ἀμήν. Ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

13 Καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγων μοι· Οὗτοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς τὰς λευκάς τίνες εἰσὶ καὶ πόθεν ἦλθον; **14** Καὶ εἶρηκα αὐτῷ· Κύριέ μου, σὺ οἶδας. Καὶ εἶπέ μοι· Οὗτοί εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης, καὶ ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ ἐλεύκαναν αὐτὰς ἐν τῷ αἵματι τοῦ Ἄρνιου. **15** Διὰ τοῦτο εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ καὶ λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ. Καὶ ὁ Καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου σκηνώσει ἐπ' αὐτούς. **16** Οὐ πεινάσουσιν ἔτι οὐδὲ διψήσουσιν ἔτι, οὐδ' οὐ μὴ πέση ἐπ' αὐτούς ὁ ἥλιος οὐδὲ πᾶν καῦμα, **17** ὅτι τὸ Ἄρνιον τὸ ἀνά μέσον τοῦ θρόνου ποιμανεῖ αὐτούς, καὶ ὀδηγήσει αὐτούς ἐπὶ ζωῆς πηγᾶς ὑδάτων, καὶ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

ἄκουσα τὸν ἀριθμὸ τῶν σφραγισμένων· ἑκατὸν σαράντα τέσσαρες χιλιάδες σφραγισμένοι ἀπ' ὅλες τις φυλές τῶν Ἰσραηλιτῶν. **5** Ἀπ' τῆ φυλῆ τοῦ Ἰούδα δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι, ἀπ' τῆ φυλῆ τοῦ Ρουβὴν δώδεκα χιλιάδες, ἀπ' τῆ φυλῆ τοῦ Γὰδ δώδεκα χιλιάδες, **6** ἀπ' τῆ φυλῆ τοῦ Ἀσὴρ δώδεκα χιλιάδες, ἀπ' τῆ φυλῆ τοῦ Νεφθαλεὶμ δώδεκα χιλιάδες, ἀπ' τῆ φυλῆ τοῦ Μανασσῆ δώδεκα χιλιάδες, **7** ἀπ' τῆ φυλῆ τοῦ Συμεὼν δώδεκα χιλιάδες, ἀπ' τῆ φυλῆ τοῦ Λευὶ δώδεκα χιλιάδες, ἀπ' τῆ φυλῆ τοῦ Ἰσάχαρ δώδεκα χιλιάδες, **8** ἀπ' τῆ φυλῆ τοῦ Ζαβουλὼν δώδεκα χιλιάδες, ἀπ' τῆ φυλῆ τοῦ Ἰωσήφ δώδεκα χιλιάδες, ἀπ' τῆ φυλῆ τοῦ Βενιαμὶν δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι.

Τὸ ἀναρίθμητο πλῆθος τῶν σωζομένων

9 Ὑστερα ἀπ' αὐτὰ κοίταξα, καὶ ἰδοὺ πλῆθος πολὺ, ποὺ κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ τὸ ἀριθμήσῃ, ἀπ' ὅλα τὰ ἔθνη καὶ τίς φυλές καὶ τοὺς λαοὺς καὶ τίς γλῶσσες. Στέκονταν ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἄρνιου. Φοροῦσαν στολές λευκές, καὶ στὰ χέρια τους ἦταν φοῖνικες. **10** Καὶ κράζουν μὲ φωνῇ μεγάλη λέγοντας· «Ἡ σωτηρία ὀφείλεται στὸ Θεὸ μας ποὺ κάθεται στὸ θρόνο καὶ στὸ Ἄρνιο». **11** Καὶ ὅλοι οἱ ἄγγελοι στέκονταν γύρω ἀπὸ τὸ θρόνο καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τὰ τέσσερα ζώομορφα ὄντα. Καὶ ἔπεσαν ἐνώπιον τοῦ θρόνου μὲ τὰ πρόσωπα καταγῆς καὶ προσκύνησαν τὸ Θεὸ **12** λέγοντας· «Ἀμήν. Ὁ αἴνος καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς ἀνήκουν στὸ Θεὸ μας στοὺς ἀπεράντους αἰῶνες. Ἀμήν» (Τὸ πρῶτο ἀπὸ τὰ δύο «Ἀμήν» τῶν ἀγγέλων ἐπισφραγίζει καὶ ἐπιβεβαιώνει τὸν ὕμνο τῶν πιστῶν τοῦ στίχ. 10).

13 Τότε ἓνας ἀπ' τοὺς πρεσβυτέρους μίλησε λέγοντας σὲ μένα· «Αὐτοὶ ποὺ φοροῦν τίς λευκὲς στολές ποιοὶ εἶναι καὶ ἀπὸ ποῦ ἦλθαν;». **14** Εἶπα δὲ σ' αὐτόν· «Κύριέ μου, σὺ γνωρίζεις». Τότε μοῦ εἶπε· «Αὐτοὶ εἶναι ποὺ ἔρχονται ἀπ' τῆ μεγάλη θλίψι. Καὶ ἔπλυναν τίς στολές τους καὶ τίς λεύκαναν μὲ τὸ αἷμα τοῦ Ἄρνιου. **15** Γι' αὐτὸ εἶναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν λατρεύουν ἡμέρα καὶ νύκτα στὸ ναὸ του. Καὶ ὁ Καθήμενος στὸ θρόνο θὰ κατοικήσῃ μαζί τους. **16** Δὲν θὰ πεινάσουν πλέον, οὔτε θὰ διψάσουν πλέον, οὔτε θὰ τοὺς προσβάλλῃ ὁ ἥλιος, οὔτε κανένας ἄλλος καύσων. **17** Διότι τὸ Ἄρνιο, ποὺ εἶναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου, θὰ ποιμαίνει αὐτούς καὶ θὰ τοὺς ὀδηγῆ σὲ ρεύματα ὑδάτων ζωῆς, καὶ θὰ ἐξαλείψῃ ὁ Θεὸς κάθε δάκρυ ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς τους».

8 Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν ἑβδόμη, ἐγένετο σιγὴ ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡμῴριον. **2** Καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους οἱ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐστήκασιν, καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἑπτὰ σάλπιγγες. **3** Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθε καὶ ἐστάθη ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ θυμιάματα πολλά, ἵνα δώσῃ ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων πάντων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου. **4** Καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. **5** Καὶ εἶληφεν ὁ ἄγγελος τὸν λιβανωτὸν καὶ ἐγέμισεν αὐτὸν ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν. Καὶ ἐγένοντο βρονταὶ καὶ φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός.

6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας ἠτοίμασαν ἑαυτοὺς ἵνα σαλπίσωσι.

7 Καὶ ὁ πρῶτος ἐσάλπισε, καὶ ἐγένετο χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα ἐν αἵματι, καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν. Καὶ τὸ τρίτον τῆς γῆς κατεκάη, καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκάη, καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάη.

8 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ὡς ὄρος μέγα πυρὶ καιόμενον ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης αἷμα, **9** καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων τῶν ἐν τῇ θαλάσῃ, τὰ ἔχοντα ψυχάς, καὶ τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρη.

10 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας καιόμενος ὡς λαμπάς. Καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν ποταμῶν καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων. **11** Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται ὁ Ἄψινθος. Καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῶν ὑδάτων εἰς ἄψινθον, καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ἐπικράνθησαν.

12 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον τοῦ ἡλίου καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης καὶ τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων, ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν, καὶ τὸ τρίτον αὐτῆς μὴ φάνη ἢ ἡμέρα, καὶ ἡ νύξ ὁμοίως.

Τὸ ἄνοιγμα τῆς ἑβδόμης σφραγίδος Ἑπτὰ σάλπιγγες καὶ χρυσοὺς θυμιατήριον

8 Ὄταν δὲ ἄνοιξε τὴν ἑβδόμη σφραγίδα, ἔγινε σιγὴ στὸν οὐρανὸ περιπίπτου μισῆ ὥρα. **2** Καὶ εἶδα τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους, οἱ ὅποιοι παρίστανται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ δόθηκαν σ' αὐτοὺς ἑπτὰ σάλπιγγες. **3** Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθε καὶ στάθηκε στὸ θυσιαστήριον κρατώντας χρυσοὺς θυμιατήριον. Καὶ τοῦ δόθηκαν πολλὰ θυμιάματα, γιὰ νὰ προσφέρῃ γιὰ τὶς προσευχὰς ὅλων τῶν ἁγίων (τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας) στὸ χρυσοὺς θυσιαστήριον ποὺ ἦταν ἐνώπιον τοῦ θρόνου. **4** Καὶ ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ ἀγγέλου ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων γιὰ τὶς προσευχὰς τῶν ἁγίων (τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας) ἀνέβηκε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. **5** Ἐπίσης ὁ ἄγγελος πῆρε τὸ θυμιατήριον καὶ τὸ γέμισε μὲ ἀναμμένα κάρβουνα τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὰ ἔρριξε στὴ γῆ (προμήνυμα συμφορῶν). Καὶ προκλήθηκαν βροντὲς καὶ φωνὲς καὶ ἀστραπὲς καὶ σεισμός.

Τὰ τέσσερα πρῶτα σαλπίσματα Ἐκτεταμένους τρομερὲς καταστροφές

6 Οἱ δὲ ἑπτὰ ἄγγελοι, ποὺ κρατοῦσαν τὶς ἑπτὰ σάλπιγγες, ἐτοιμάσθηκαν νὰ σαλπίσουν.

7 Καὶ ὁ πρῶτος σάλπισε, καὶ προκλήθηκε χαλάζι καὶ φωτιὰ ἀνάμιχτα μὲ αἷμα, καὶ ρίχτηκαν στὴ γῆ. Καὶ τὸ ἕνα τρίτο τῆς γῆς κατακάηκε, καὶ τὸ ἕνα τρίτο τῶν δένδρων κατακάηκε, καὶ κάθε χλωρὸ χορτάρι κατακάηκε.

8 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος σάλπισε, καὶ ἕνα πρᾶγμα σὰν ἕνα μεγάλο ὄρος φλεγόμενο ρίχτηκε στὴ θάλασσα. Καὶ τὸ ἕνα τρίτο τῆς θαλάσσης ἔγινε αἷμα, **9** καὶ τὸ ἕνα τρίτο τῶν δημιουργημάτων ποὺ εἶναι στὴ θάλασσα καὶ ἔχουν ζωὴ πέθανε, καὶ τὸ ἕνα τρίτο τῶν πλοίων καταστράφηκε.

10 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος σάλπισε, καὶ ἕνα μεγάλο ἄστρο ἔπεσε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ φλεγόμενο σὰν λαμπάδα. Ἐπεσε δὲ στὸ ἕνα τρίτο τῶν ποταμῶν καὶ στὶς πηγὰς τῶν ὑδάτων. **11** Τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ἀστροῦ εἶναι Ἄψινθος. Καὶ τὸ ἕνα τρίτο τῶν ὑδάτων δηλητηριάστηκε, καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους πέθαναν ἀπὸ τὰ ὕδατα, διότι δηλητηριάστηκαν.

12 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος σάλπισε, καὶ τὸ ἕνα τρίτο τοῦ ἡλίου καὶ τὸ ἕνα τρίτο τῆς σελήνης καὶ τὸ ἕνα τρίτο τῶν ἀστέρων δέχθηκε πλήγμα, ὥστε τὸ ἕνα τρίτο τοὺς νὰ σκοτισθῇ, καὶ ἔτσι ἢ ἡμέρα κατὰ τὸ ἕνα τρίτο τῆς νὰ μὴ δώσῃ φῶς, ὁμοίως καὶ ἡ νύκτα.

13 Εἶδα δὲ καὶ ἄκουσα ἕνα ἀετό, ὁ ὅποιος πετοῦσε στὸ μέσον τοῦ οὐρανοῦ, νὰ λέγῃ μὲ φωνὴ μεγάλη: «Ἀλλοίμονο, ἀλλοίμονο, ἀλλοίμο-

13 Καὶ εἶδον καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἀετοῦ πετομένου ἐν μεσουρανήματι, λέγοντος φωνῇ μεγάλῃ· Οὐαὶ, οὐαὶ, οὐαὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων τῶν μελλόντων σαλπίζειν!

9 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ εἶδον ἀστέρα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεπτωκότα εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἡ κλεῖς τοῦ φρέατος τῆς ἀβύσσου, 2 καὶ ἤνοιξε τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου, καὶ ἀνέβη καπνὸς ἐκ τοῦ φρέατος ὡς καπνὸς καμίνου καιομένης. Καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀήρ ἐκ τοῦ καπνοῦ τοῦ φρέατος. 3 Καὶ ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐξῆλθον ἀκρίδες εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἐξουσία ὡς ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ σκορπιοὶ τῆς γῆς. 4 Καὶ ἐρρέθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀδικήσωσι τὸν χόρτον τῆς γῆς οὐδὲ πᾶν χλωρὸν οὐδὲ πᾶν δένδρον, εἰ μὴ τοὺς ἀνθρώπους οἵτινες οὐκ ἔχουσι τὴν σφραγίδα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. 5 Καὶ ἐδόθη αὐταῖς ἵνα μὴ ἀποκτείνωσιν αὐτούς, ἀλλ' ἵνα βασανισθῶσι μῆνας πέντε. Καὶ ὁ βασανισμὸς αὐτῶν ὡς βασανισμὸς σκορπίου, ὅταν παίσῃ ἄνθρωπον. 6 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον καὶ οὐ μὴ εὕρῃσουσιν αὐτόν, καὶ ἐπιθυμήσουσιν ἀποθανεῖν, καὶ φεύξεται ἀπ' αὐτῶν ὁ θάνατος.

7 Καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν ἀκρίδων ὅμοια ἵπποις ἠτοιμασμένοις εἰς πόλεμον. Καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὡς στέφανοι ὅμοιοι χρυσίῳ. Καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὡς πρόσωπα ἀνθρώπων. 8 Καὶ εἶχον τρίχας ὡς τρίχας γυναικῶν. Καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὡς λεόντων ἦσαν. 9 Καὶ εἶχον θώρακας ὡς θώρακας σιδηροῦς. Καὶ ἡ φωνὴ τῶν πτερύγων αὐτῶν ὡς φωνὴ ἀρμάτων ἵππων πολλῶν τρεχόντων εἰς πόλεμον 10 καὶ ἔχουσιν οὐρὰς ὁμοίας σκορπίοις καὶ κέντρα. Καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν ἐξουσίαν ἔχουσι τοῦ ἀδικῆσαι τοὺς ἀνθρώπους μῆνας πέντε. 11 Ἔχουσι βασιλέα ἐπ' αὐτῶν τὸν ἄγγελον τῆς ἀβύσσου. Ὄνομα αὐτῷ Ἐβραϊστὶ Ἀβαδδὼν, ἐν δὲ τῇ Ἑλληνικῇ ὄνομα ἔχει Ἀπολλύων.

12 Ἡ οὐαὶ ἡ μία ἀπῆλθεν. Ἴδου ἔρχονται ἔτι δύο οὐαὶ μετὰ ταῦτα.

νο στοὺς κατοίκους τῆς γῆς ἀπὸ τὰ ὑπόλοιπα σαλπίσματα τῶν τριῶν ἀγγέλων, πὺ μὲλλουν νὰ σαλπίσουν!».

Τὸ πέμπτο σάλπισμα

Τὸ φρέαρ τῆς ἀβύσσου καὶ οἱ παράδοξες ἀκρίδες

9 Καὶ ὁ πέμπτος ἄγγελος σάλπισε, καὶ εἶδα ἓνα ἄστρο, πὺ εἶχε πέσει ἀπὸ τὸν οὐρανὸ στὴ γῆ. Καὶ δόθηκε σ' αὐτὸ τὸ κλεῖδι τοῦ πηγαδιοῦ πὺ φθάνει στὴν ἄβυσσο. 2 Καὶ ἄνοιξε τὸ πηγάδι τῆς ἀβύσσου, καὶ ἀνέβηκε καπνὸς ἀπὸ τὸ πηγάδι, ὅπως ὁ καπνὸς πὺ βγάζει ἀναμμένο καμίνι. Καὶ σκοτίσθηκε ὁ ἥλιος καὶ ὁ ἀέρας ἀπὸ τὸν καπνὸ τοῦ πηγαδιοῦ. 3 Ἀπὸ δὲ τὸν καπνὸ βγήκαν ἀκρίδες πάνω στὴ γῆ, καὶ δόθηκε σ' αὐτὲς ἐξουσία, ὅπως ἔχουν ἐξουσία οἱ σκορπιοὶ τῆς γῆς. 4 Καὶ δόθηκε σ' αὐτὲς ἐντολὴ νὰ μὴ βλάψουν τὸ χορτάρι τῆς γῆς, οὔτε κανένα φυτό, οὔτε κανένα δένδρο, παρὰ τοὺς ἀνθρώπους πὺ δὲν ἔχουν τὴ σφραγίδα τοῦ Θεοῦ στὰ μέτωπά τους. 5 Ἐπίσης δόθηκε σ' αὐτὲς ἐντολὴ νὰ μὴ τοὺς θανατώσουν, ἀλλὰ νὰ βασανισθοῦν πέντε μῆνες. Ὁ δὲ βασανισμὸς τους εἶναι ὅπως ὁ βασανισμὸς σκορπίου, ὅταν κεντήσῃ ἄνθρωπο. 6 Ἐκεῖνες δὲ τίς ἡμέρες θὰ ζητοῦν οἱ ἄνθρωποι τὸ θάνατο, ἀλλὰ δὲν θὰ τὸν βρίσκουν, ναί, θὰ ἐπιθυμοῦν νὰ πεθάνουν, ἀλλὰ θὰ φεύγῃ ἀπ' αὐτοὺς ὁ θάνατος.

7 Οἱ δὲ μορφὲς τῶν ἀκρίδων ἦταν ὅμοιες μὲ ἵππους ἐτοιμασμένους γιὰ πόλεμο. Καὶ στὰ κεφάλια τους ἦταν κάτι σὰν χρυσὰ στεφάνια. Καὶ τὰ πρόσωπά τους ἦταν σὰν πρόσωπα ἀνθρώπων. 8 Καὶ εἶχαν μαλλιά σὰν τὰ μαλλιά τῶν γυναικῶν. Καὶ τὰ δόντια τους ἦταν σὰν τῶν λιονταριῶν. 9 Καὶ εἶχαν στήθη σὰν σιδερένιους θώρακες. Καὶ ὁ κρότος τῶν φτερῶν τους ἔμοιαζε μὲ τὸν κρότο πολλῶν ἀρμάτων, πὺ σύρονται ἀπὸ ἵππους καὶ τρέχουν γιὰ πόλεμο. 10 Ἔχουν δὲ οὐρὲς σὰν τῶν σκορπιῶν καὶ κεντριά. Καὶ στὶς οὐρὲς τους ἔχουν δύναμι νὰ κάνουν στοὺς ἀνθρώπους κακὸ πέντε μῆνες. 11 Ἔχουν βασιλιᾶ τους τὸν ἄγγελο τῆς ἀβύσσου. Τὸ ὄνομά του στὰ Ἐβραϊκὰ εἶναι Ἀβαδδὼν, καὶ στὴν Ἑλληνικὴ γλῶσσα ἔχει ὄνομα Ἀπολλύων (Καταστροφεύς).

12 Τὸ πρῶτο οὐαὶ (ἀλλοίμονο) παρήλθε. Ἴδου ἀκολουθοῦν δύο ἀκόμη οὐαὶ.

Τὸ ἕκτο σάλπισμα καὶ οἱ παράδοξοι ἵπποι

13 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος ἐσάλπισε. Καὶ ἤκουσα φωνὴν μίαν ἐκ τῶν τεσσάρων κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χρυσοῦ τοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, **14** λέγοντος τῷ ἕκτῳ ἀγγέλῳ· Ὁ ἔχων τὴν σάλπιγγα, λῦσον τοὺς τέσσαρας ἀγγέλους τοὺς δεδεμένους ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ μεγάλῳ Εὐφράτῃ. **15** Καὶ ἐλύθησαν οἱ τέσσαρες ἄγγελοι οἱ ἠτοιμασμένοι εἰς τὴν ὥραν καὶ εἰς τὴν ἡμέραν καὶ μῆνα καὶ ἐνιαυτόν, ἵνα ἀποκτείνωσι τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων. **16** Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων τοῦ ἵππου δύο μυριάδες μυριάδων. Ἦκουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.

17 Καὶ οὕτως εἶδον τοὺς ἵππους ἐν τῇ ὀράσει καὶ τοὺς καθημένους ἐπ' αὐτῶν, ἔχοντας θώρακας πυρίνους καὶ ὑακινθίνους καὶ θειώδεις. Καὶ αἱ κεφαλαὶ τῶν ἵππων ὡς κεφαλαὶ λεόντων. Καὶ ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν ἐκπορεύεται πῦρ καὶ καπνὸς καὶ θείου. **18** Ἀπὸ τῶν τριῶν πληγῶν τούτων ἀπεκτάνθησαν τὸ τρίτον τῶν ἀνθρώπων, ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ καπνοῦ καὶ τοῦ θείου τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τῶν στομάτων αὐτῶν. **19** Ἡ γὰρ ἐξουσία τῶν ἵππων ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἐστι, καὶ ἐν ταῖς οὐραῖς αὐτῶν. Αἱ γὰρ οὐραὶ αὐτῶν ὅμοιαι ὄφεσιν, ἔχουσαι κεφαλὰς, καὶ ἐν αὐταῖς ἀδικοῦσι.

20 Καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, οἱ οὐκ ἀπεκτάνθησαν ἐν ταῖς πληγαῖς ταύταις, οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἵνα μὴ προσκυνήσωσι τὰ δαιμόνια καὶ τὰ εἰδῶλα τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα, ἃ οὔτε βλέπειν δύναται οὔτε ἀκούειν οὔτε περιπατεῖν. **21** Καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν φόνων αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν φαρμακειῶν αὐτῶν οὔτε ἐκ τῆς πορνείας αὐτῶν οὔτε ἐκ τῶν κλεμμάτων αὐτῶν.

13 Καὶ ὁ ἕκτος ἄγγελος σάλπισε. Καὶ ἤκουσα μιὰ φωνὴ ἀπὸ τὰ τέσσαρα κέρατα (προεξοχές) τοῦ χρυσοῦ θυσιαστηρίου τοῦ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, **14** ποὺ ἔλεγε στὸν ἕκτο ἄγγελο: «Σύ, ποὺ κρατεῖς τὴ σάλπιγγα, λῦσε τοὺς τέσσερες ἀγγέλους τοὺς δεμένους στὸ μεγάλο ποταμὸ Εὐφράτη». **15** Τότε λύθηκαν οἱ τέσσερες ἄγγελοι οἱ ἐτοιμασμένοι γιὰ τὴ συγκεκριμένη ὥρα καὶ γιὰ τὴ συγκεκριμένη ἡμέρα καὶ τὸ μῆνα καὶ τὸ ἔτος, γιὰ νὰ σκοτώσουν τὸ ἕνα τρίτο τῶν ἀνθρώπων. **16** Καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατιωτῶν τοῦ ἱππικοῦ ἦταν δύο μυριάδες μυριάδων (διακόσια ἑκατομμύρια). Ἦκουσα τὸν ἀριθμὸ τους.

17 Καὶ ἔτσι εἶδα στὴν ἐμφάνισι τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ἀναβάτες τους, νὰ ἔχουν δηλαδὴ θώρακες κοκκίνους σὰν τὸ πῦρ, γαλάζιους σὰν τὸν ὑακινθο, καὶ κιτρίνους σὰν τὸ θειάφι. Καὶ τὰ κεφάλια τῶν ἵππων σὰν τὰ κεφάλια τῶν λιονταριῶν. Καὶ ἀπὸ τὰ στόματά τους βγαίνει πῦρ καὶ καπνὸς καὶ θειάφι. **18** Ἀπὸ τίς τρεῖς αὐτὲς συμφορὲς, ἀπὸ τὸ πῦρ δηλαδὴ καὶ τὸν καπνὸ καὶ τὸ θειάφι, ποὺ ἔβγαине ἀπὸ τὰ στόματά τους, σκοτώθηκαν τὸ ἕνα τρίτο τῶν ἀνθρώπων. **19** Ἡ ἐξουσία δηλαδὴ τῶν ἵππων εἶναι στὸ στόμα τους, ἀλλὰ καὶ στὶς οὐρὲς τους. Διότι οἱ οὐρὲς τους εἶναι ὅμοιες μὲ φίδια, ἔχουν κεφάλια, καὶ μ' αὐτὰ προξενοῦν κακό.

Ἡ παρὰ τίς πρωτοφανεῖς συμφορὲς ἀμετανοησία τῶν ἀνθρώπων

20 Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ποὺ δὲν ἐξωλοθρεύθηκαν ἀπὸ τίς συμφορὲς αὐτὲς, δὲν μετανόησαν γιὰ τοὺς θεοὺς ποὺ ἔκαναν τὰ χέρια τους, ὥστε νὰ παύσουν νὰ λατρεύουν τὰ δαιμόνια καὶ τὰ εἰδῶλα τὰ χρυσᾶ καὶ τ' ἀσημένια καὶ τὰ χάλκινα καὶ τὰ λίθινα καὶ τὰ ξύλινα, τὰ ὅποια οὔτε νὰ βλέπουν δύνανται, οὔτε ν' ἀκούουν, οὔτε νὰ περιπατοῦν. **21** Ἐπίσης δὲν μετανόησαν γιὰ τοὺς φόνους τους, οὔτε γιὰ τίς μαγεῖες τους, οὔτε γιὰ τίς ἀνηθικότητές τους, οὔτε γιὰ τίς κλοπές τους.

10 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἰσχυρὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, περιβεβλημένον νεφέλην, καὶ ἡ ἴρις ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς στῦλοι πυρός, **2** καὶ ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλίον ἀνεωγμένον. Καὶ ἔθηκε τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν δεξιὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ εὐώνυμον ἐπὶ τῆς γῆς. **3** Καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλη ὡσπερ λέων μυκᾶται. Καὶ ὅτε ἔκραξεν, ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταὶ τὰς ἑαυτῶν φωνάς. **4** Καὶ ὅτε ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταί, ἔμελλον γράφειν. Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν· Σφράγισον ἃ ἐλάλησαν αἱ ἑπτὰ βρονταί, καὶ μὴ αὐτὰ γράψῃς. **5** Καὶ ὁ ἄγγελος, ὃν εἶδον ἐστῶτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ἤρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιὰν εἰς τὸν οὐρανὸν **6** καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτι χρόνος οὐκέτι ἔσται, **7** ἀλλ' ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς τοῦ ἐβδόμου ἀγγέλου, ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν, καὶ ἐτελέσθῃ τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ, ὡς εὐηγγέλισε τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς προφήτας.

8 Καὶ ἡ φωνή, ἣν ἤκουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, πάλιν λαλοῦσα μετ' ἐμοῦ καὶ λέγουσα· Ὑπαγε λάβε τὸ βιβλιδάριον τὸ ἀνεωγμένον ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀγγέλου τοῦ ἐστῶτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. **9** Καὶ ἀπῆλθα πρὸς τὸν ἄγγελον, λέγων αὐτῷ δοῦναί μοι τὸ βιβλιδάριον. Καὶ λέγει μοι· Λάβε καὶ κατάφαγε αὐτό, καὶ πικρανεῖ σου τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἐν τῷ στόματί σου ἔσται γλυκὺ ὡς μέλι. **10** Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλίον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου καὶ κατέφαγον αὐτό. Καὶ ἦν ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι γλυκὺ· καὶ ὅτε ἔφαγον αὐτό, ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου.

11 Καὶ λέγουσί μοι· Δεῖ σε πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἔθνεσι καὶ γλώσσαις καὶ βασιλεῦσι πολλοῖς.

Ὁ μεγαλοπρεπέστατος ἄγγελος μὲ τὸ ἀνοικτὸ μικρὸ βιβλίον

10 Ἐπειτα εἶδα ἄλλον ἄγγελο, ἰσχυρό, νὰ κατεβαίνῃ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν. Περιβαλλόταν ἓνα (λαμπρὸ) σύννεφο, καὶ γύρω ἀπὸ τὸ κεφάλι του εἶχε τὸ οὐράνιο τόξο, καὶ τὸ πρόσωπό του ἦταν ὡς τὸν ἥλιο, καὶ τὰ πόδια του ὡς πύρινοι στῦλοι, **2** καὶ στὸ χέρι του κρατοῦσε ἓνα βιβλίον ἀνοικτό. Καὶ ἔθεσε τὸ δεξιὸν πόδι του πάνω στὴ θάλασσα καὶ τὸ ἀριστερὸν πάνω στὴν ξηρά. **3** Καὶ ἔκραξε μὲ φωνὴ μεγάλη, ὅπως βρυχᾶται τὸ λιοντάρι. Καὶ ὅταν ἔκραξε, λάλησαν οἱ ἑπτὰ βροντὲς μὲ τὶς δικῆς τους φωνές. **4** Καὶ ὅταν λάλησαν οἱ ἑπτὰ βροντὲς, ἤμουν ἕτοιμος νὰ γράψω. Ἄλλ' ἄκουσα φωνὴ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ποὺ ἔλεγε: «Σφράγισε (κράτησε μυστικᾶ) ὅσα λάλησαν οἱ ἑπτὰ βροντὲς, καὶ μὴ τὰ γράψῃς». **5** Καὶ ὁ ἄγγελος, ποὺ εἶδα νὰ στέκεται πάνω στὴ θάλασσα καὶ πάνω στὴν ξηρά, ὕψωσε τὸ δεξιὸν χέρι του πρὸς τὸν οὐρανὸν **6** καὶ ὠρκίσθηκε σ' ἐκεῖνον, ποὺ ζῆ στους ἀπεράντους αἰῶνες, ποὺ δημιούργησε τὸν οὐρανὸν καὶ ὅσα βρίσκονται σ' αὐτόν, καὶ τὴ γῆ καὶ ὅσα βρίσκονται σ' αὐτή, καὶ τὴ θάλασσα καὶ ὅσα βρίσκονται σ' αὐτή, ὅτι χρόνος δὲν θὰ δοθῇ πλέον γιὰ ἀναβολή, **7** ἀλλὰ τὶς ἡμέρες τῆς φωνῆς τοῦ ἐβδόμου ἀγγέλου, ὅταν θὰ σαλπίσῃ, τότε ὅπωςδήποτε θὰ ἐκπληρωθῇ τὸ μυστικὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ, ὅπως ἀνήγγειλε στους δούλους του τοὺς προφήτες.

Βιβλίον γλυκόπικρον γιὰ τὸ εὐχάριστο καὶ δυσάρεστο περιεχόμενον

8 Καὶ ἡ φωνή, ποὺ ἄκουσα ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, πάλιν ἀπευθύνθηκε σὲ μένα καὶ ἔλεγε: «Πήγαινε, λάβε τὸ μικρὸ βιβλίον τὸ ἀνοικτὸ στὸ χέρι τοῦ ἀγγέλου, ποὺ στέκεται πάνω στὴ θάλασσα καὶ στὴν ξηρά». **9** Καὶ πῆγα στὸν ἄγγελο καὶ τοῦ εἶπα νὰ μοῦ δώσῃ τὸ μικρὸ βιβλίον. Καὶ μοῦ λέγει: «Λάβε καὶ κατάφαγέ το. Καὶ θὰ σοῦ πικράνῃ τὴν κοιλία, ἀλλὰ στὸ στόμα σου θὰ εἶναι γλυκὸ ὡς μέλι». **10** Καὶ ἔλαβα τὸ βιβλίον ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ ἀγγέλου καὶ τὸ κατέφαγα. Καὶ ἦταν στὸ στόμα μου γλυκὸ ὡς μέλι, ἀλλ' ὅταν τὸ ἔφαγα, πικράθηκε ἡ κοιλία μου.

11 Τότε μοῦ λέγουν: «Πρέπει πάλιν νὰ προφητεῦσῃς γιὰ λαοὺς καὶ ἔθνη καὶ γλώσσες καὶ βασιλεῖς πολλοὺς».

11 Καὶ ἐδόθη μοι κάλαμος ὅμοιος ῥάβδῳ, λέγων· Ὑγειρε καὶ μέτρησον τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐν αὐτῷ. **2** Καὶ τὴν αὐλὴν τὴν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἔκβαλε ἔξω καὶ μὴ αὐτὴν μετρήσης, ὅτι ἐδόθη τοῖς ἔθνεσι, καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν πατήσουσι μῆνας τεσσαράκοντα δύο.

3 Καὶ δώσω τοῖς δυσὶ μάρτυσί μου καὶ προφητεύσουσιν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα περιβεβλημένοι σάκκους. **4** Οὗτοί εἰσιν αἱ δύο ἐλαῖαι καὶ αἱ δύο λυχνίαι αἱ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τῆς γῆς ἐστῶσαι. **5** Καὶ εἴ τις αὐτοὺς θέλει ἀδικῆσαι, πῦρ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ κατεσθίει τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν. Καὶ εἴ τις θέλει αὐτοὺς ἀδικῆσαι, οὕτω δεῖ αὐτὸν ἀποκτανθῆναι. **6** Οὗτοι ἔχουσιν ἐξουσίαν τὸν οὐρανὸν κλεῖσαι, ἵνα μὴ ὑετὸς βρέχῃ τὰς ἡμέρας τῆς προφητείας αὐτῶν. Καὶ ἐξουσίαν ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑδάτων στρέφειν αὐτὰ εἰς αἷμα καὶ πατάξαι τὴν γῆν ἐν πάσῃ πληγῇ, ὅσάκις ἐὰν θελήσωσι.

7 Καὶ ὅταν τελέσωσι τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, τὸ θηρίον τὸ ἀναβαῖνον ἐκ τῆς ἀβύσσου ποιήσει μετ' αὐτῶν πόλεμον καὶ νικήσει αὐτοὺς καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς. **8** Καὶ τὸ πτώμα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἣτις καλεῖται πνευματικῶς Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ὅπου καὶ ὁ Κύριος αὐτῶν ἐσταυρώθη. **9** Καὶ βλέπουσιν ἐκ τῶν λαῶν καὶ φυλῶν καὶ γλωσσῶν καὶ ἔθνων τὸ πτώμα αὐτῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ ἡμισυ. Καὶ τὰ πτώματα αὐτῶν οὐκ ἀφήσουσι τεθῆναι εἰς μνήμα. **10** Καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς χαίρουσιν ἐπ' αὐτοῖς, καὶ εὐφρανθήσονται καὶ δῶρα πέμψουσιν ἀλλήλοις, ὅτι οὗτοι οἱ δύο προφῆται ἐβασάνισαν τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς.

11 Ὑστερα μοῦ δόθηκε ἓνα μέτρο ὅμοιο μὲ ῥάβδο, λέγοντας: «Σήκω καὶ μέτρησε τὸ ναὸ τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ ὅσους προσκυνοῦν ἐκεῖ. **2** Ἀλλὰ τὴν αὐλὴν, ποῦ εἶναι ἔξω ἀπὸ τὸ ναό, νὰ ἐξαίρεσης καὶ νὰ μὴ τὴν μετρήσης, διότι δόθηκε στοὺς ἐθνικούς. Καὶ θὰ καταπατήσουν τὴν ἁγία πόλι σαράντα δύο μῆνες».

Οἱ δύο μάρτυρες ἢ προφῆτες (κῆρυκες)

3 «Θὰ δώσω δὲ δύναμι στοὺς δύο μάρτυρές μου (κῆρυκές μου), γιὰ νὰ προφητεύσουν (κηρύξουν) χίλιες διακοσίες ἐξήντα ἡμέρες φορῶντας σάκκους (πένθιμα ἐνδύματα)». **4** Αὐτοὶ εἶναι τὰ δύο ἐλαιόδενδρα καὶ οἱ δύο λυχνίες, ποῦ βρίσκονται ἐνώπιον τοῦ Κυριάρχου τῆς γῆς. **5** Καὶ ἐὰν κανεὶς ἐπιχειρῇ νὰ τοὺς κακοποιήσῃ, φωτιὰ βγαίνει ἀπὸ τὸ στόμα τους καὶ κατατρώγει τοὺς ἐχθροὺς τους. Ναί, ἐὰν κανεὶς ἐπιχειρῇ νὰ τοὺς κακοποιήσῃ, μ' αὐτὸ τὸν τρόπο (μὲ φωτιὰ δηλαδὴ) πρόκειται νὰ θανατωθῇ. **6** Αὐτοὶ ἔχουν ἐξουσία νὰ κλείσουν τὸν οὐρανό, γιὰ νὰ μὴ πέφτῃ βροχὴ τὶς ἡμέρες τῆς προφητικῆς δράσεώς τους. Ἐπίσης ἔχουν ἐξουσία πάνω στὰ νερά, γιὰ νὰ τὰ μεταβάλλουν σὲ αἷμα, καὶ νὰ κτυπήσουν τὴ γῆ μὲ κάθε συμφορά, ὅσες φορές θελήσουν.

Θανάτωσι ἀπὸ τὸ θηρίο καὶ διαπόμπησι τῶν δύο μαρτύρων

7 Ἄλλ' ὅταν τελειώσουν τὴ μαρτυρία τους, τὸ θηρίο (ὁ Ἀντίχριστος), ποῦ ἀνεβαίνει ἀπὸ τὴν ἄβυσσο, θὰ κἀνὴ πόλεμον ἐναντίον τους καὶ θὰ τοὺς νικήσῃ καὶ θὰ τοὺς θανατώσῃ. **8** Ἡ δὲ θανάτωσί τους θὰ γίνῃ στὴν πλατεία τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἣ ὁποία πνευματικῶς (ἀλληγορικῶς) ὀνομάζεται Σόδομα καὶ Αἴγυπτος, ὅπου καὶ ὁ Κύριός τους σταυρώθηκε. **9** Καὶ ἄνθρωποι ἀπὸ τοὺς λαοὺς καὶ τὶς φυλὲς καὶ τὶς γλώσσες καὶ τὰ ἔθνη (διὰ μέσου τῆς τηλεοράσεως) βλέπουν τὴ θανάτωσί τους ἐπὶ τρεῖς ἡμέρες καὶ μισή. Ἀκόμη καὶ τὰ πτώματά τους δὲν θὰ ἐπιτρέψουν νὰ τεθοῦν σὲ μνήμα. **10** Καὶ οἱ κάτοικοι τῆς γῆς χαιρέκαχοῦν γι' αὐτούς. Καὶ θὰ κάνουν συμπόσια καὶ θ' ἀνταλλάξουν δῶρα. Διότι αὐτοὶ οἱ δύο προφῆτες (μὲ τὰ ἐλεγκτικὰ κηρύγματα καὶ τὰ τιμωρητικὰ θαύματα) βασάνισαν τοὺς κατοίκους τῆς γῆς.

11 Καὶ μετὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας καὶ ἡμισυ πνεῦμα ζωῆς ἐκ τοῦ Θεοῦ εἰσῆλθεν εἰς αὐτοὺς καὶ ἔστησαν ἐπὶ τοὺς πόδας αὐτῶν, καὶ φόβος μέγας ἐπέπεσεν ἐπὶ τοὺς θεωροῦντας αὐτούς. 12 Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν αὐτοῖς· Ἀνάβητε ὧδε. Καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἐθεώρησαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν. 13 Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐγένετο σεισμὸς μέγας, καὶ τὸ δέκατον τῆς πόλεως ἔπεσε, καὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῷ σεισμῷ ὀνόματα ἀνθρώπων χιλιάδες ἑπτὰ. Καὶ οἱ λοιποὶ ἔμφοβοι ἐγένοντο καὶ ἔδωκαν δόξαν τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ.

14 Ἡ οὐαὶ ἡ δευτέρα ἀπῆλθεν. Ἡ οὐαὶ ἡ τρίτη ἰδοὺ ἔρχεται ταχύ.

15 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐσάλπισε. Καὶ ἐγένοντο φωναὶ μεγάλαι ἐν τῷ οὐρανῷ λέγουσαι· Ἐγένετο ἡ βασιλεία τοῦ κόσμου τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. 16 Καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι οἱ ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ, οἱ κάθηται ἐπὶ τοὺς θρόνους αὐτῶν, ἔπεσαν ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ 17 λέγοντες· Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἔρχομενος, ὅτι εἴληφας τὴν δυνάμιν σου τὴν μεγάλην καὶ ἐβασίλευσας. 18 Καὶ τὰ ἔθνη ὠργίσθησαν, καὶ ἦλθεν ἡ ὀργή σου καὶ ὁ καιρὸς τῶν ἐθνῶν κριθῆναι καὶ δοῦναι τὸν μισθὸν τοῖς δούλοις σου τοῖς προφήταις καὶ τοῖς ἁγίοις τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς μεγάλοις, καὶ διαφθεῖραι τοὺς διαφθείροντας τὴν γῆν.

19 Καὶ ἠνοίγη ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ὤφθη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης Κυρίου ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ, καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταὶ καὶ σεισμὸς καὶ χάλαζα μεγάλη.

Ἀνάστασι καὶ ἀνάληψι τῶν δύο μαρτύρων καὶ πανικὸς τῶν ἐχθρῶν

11 Ἀλλὰ μετὰ τὶς τρεῖς ἡμέρες καὶ μισὴ πνεῦμα ζωῆς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μπῆκε μέσα τους καὶ ἀναστήθηκαν, καὶ πανικὸς ἔπεσε σ' αὐτοὺς ποὺ τοὺς ἔβλεπαν. 12 Καὶ ἄκουσα φωνὴ μεγάλη ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ποὺ τοὺς ἔλεγε: «Ἀνεβῆτε ἐδῶ». Καὶ ἀνέβηκαν στὸν οὐρανὸ μέσα στὸ σύννεφο, καὶ τοὺς εἶδαν οἱ ἐχθροὶ τους. 13 Καὶ ἐκείνη τὴν ἡμέρα ἔγινε σεισμὸς μέγας, καὶ τὸ ἕνα δέκατο τῆς πόλεως ἔπεσε, καὶ ἀπὸ τὸ σεισμὸ σκοτώθηκαν ἑπτὰ χιλιάδες ἄνθρωποι. Καὶ οἱ λοιποὶ τρομοκρατήθηκαν καὶ δόξασαν τὸ Θεὸ τοῦ οὐρανοῦ.

14 Τὸ δεύτερο οὐαὶ (ἀλλοίμονο) παρήλθε. Τὸ τρίτο οὐαὶ (ἀλλοίμονο) ἰδοὺ ἔρχεται συντόμως.

Τὸ ἕβδομο σάλπισμα

Προανάκρουσμα τοῦ τελικοῦ θριάμβου τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ Χριστοῦ

15 Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος σάλπισε. Καὶ ἀκούσθησαν μεγάλες φωνές στὸν οὐρανὸ ποὺ ἔλεξαν: «Ἡ βασιλεία τοῦ κόσμου περιῆλθε στὸν Κύριό μας καὶ στὸ Χριστό του, καὶ θὰ βασιλεύῃ αἰωνίως» (Ἦχι «θὰ βασιλεύουν», ἀλλὰ «θὰ βασιλεύῃ», διότι οἱ δύο, ὁ Κύριος καὶ ὁ Χριστὸς του, κατὰ τὴν οὐσίαν εἶναι ἕνας). 16 Καὶ οἱ εἰκοσιτέσσερες πρεσβύτεροι, ποὺ εἶναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ καὶ κάθονται στοὺς θρόνους τους, ἔπεσαν μὲ τὰ πρόσωπά τους στὴ γῆ καὶ προσκύνησαν τὸ Θεὸ 17 λέγοντας: «Σὲ δοξάζουμε, Κύριε Θεὲ παντοκράτωρ, ὢν καὶ ἦν καὶ ἔρχομενε, διότι ἔλαβες τὴ δυνάμιν σου τὴ μεγάλη καὶ ἐβασίλευσες. 18 Καὶ τὰ ἔθνη ταραχθήκαν, διότι ἦλθε ἡ ὀργή σου καὶ ὁ καιρὸς τῶν ἐθνῶν γιὰ νὰ κριθοῦν, καὶ νὰ δώσης τὸ μισθὸ στοὺς δούλους σου τοὺς προφῆτες καὶ στοὺς ἁγίους ποὺ σέβονται τὸ ὄνομά σου, στοὺς μικροὺς καὶ στοὺς μεγάλους, καὶ νὰ καταστρέψῃς τοὺς καταστροφεῖς τῆς γῆς».

19 Τότε ἄνοιξε ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ στὸν οὐρανὸ καὶ φάνηκε ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης τοῦ Κυρίου μέσα στὸ ναὸ του. Καὶ προκλήθησαν ἀστραπὲς καὶ φωνές καὶ βροντὲς καὶ σεισμὸς καὶ χάλαζι μεγάλο.

12 Καὶ σημεῖον μέγα ὄφθη ἐν τῷ οὐρανῷ, γυνὴ περιβεβλημένη τὸν ἥλιον, καὶ ἡ σελήνη ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς στέφανος ἀστέρων δώδεκα. **2** Καὶ ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἔκραζεν ὠδίνουσα καὶ βασανιζομένη τεκεῖν. **3** Καὶ ὄφθη ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἰδοὺ δράκων πυρρὸς μέγας, ἔχων κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ἑπτὰ διαδήματα. **4** Καὶ ἡ οὐρὰ αὐτοῦ σύρει τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν. Καὶ ὁ δράκων ἔστηκεν ἐνώπιον τῆς γυναικὸς τῆς μελλούσης τεκεῖν, ἵνα, ὅταν τέκη, τὸ τέκνον αὐτῆς καταφάγη. **5** Καὶ ἔτεκεν υἷόν, ἄρρενα, ὃς μέλλει ποιμαίνειν πάντα τὰ ἔθνη ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ. Καὶ ἠρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς τὸν θρόνον αὐτοῦ. **6** Καὶ ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ἔχει ἐκεῖ τόπον ἠτοιμασμένον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἵνα ἐκεῖ τρέψωσιν αὐτὴν ἡμέρας χιλίας διακοσίας ἐξήκοντα.

7 Καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ δράκοντος. Καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησε καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, **8** καὶ οὐκ ἴσχυσεν, οὐδὲ τόπος εὐρέθη αὐτῷ ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ. **9** Καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων, ὁ ὄφεις ὁ μέγας ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος Διάβολος καὶ ὁ Σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην, ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν.

10 Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ λέγουσαν· Ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ, ὅτι ἐβλήθη ὁ κατηγοροὺς τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, ὁ κατηγορῶν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός. **11** Καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ Ἄρνιου καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν, καὶ οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου. **12** Διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε, οὐρανοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες. Οὐαὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὅτι κατέβη ὁ Διάβολος πρὸς ὑμᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει.

12 Ἐπίσης ἓνα μεγάλο σημεῖο φάνηκε στὸν οὐρανό, μία γυναῖκα μετὰ περιβολὴ τὸν ἥλιο, καὶ ἡ σελήνη κάτω ἀπὸ τὰ πόδια της, καὶ στὸ κεφάλι της στεφάνι ἀπὸ δώδεκα ἀστέρια. **2** Καὶ ἐγκυμονοῦσε καὶ ἔκραζε ἀπὸ πόνους καὶ ἀγωνία νὰ γεννήσῃ. **3** Καὶ ἄλλο σημεῖο φάνηκε στὸν οὐρανό: Ἕνας μέγας κόκκινος δράκων, ποὺ εἶχε ἑπτὰ κεφάλια καὶ δέκα κέρατα, καὶ στὰ κεφάλια του ἑπτὰ στέμματα. **4** Καὶ ἡ οὐρὰ του σύρει τὸ ἓνα τρίτο ἀπὸ τὰ ἀστέρια τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὰ ἔρριξε στὴ γῆ. Καὶ στεκόταν ὁ δράκων μπροστὰ ἀπὸ τὴ γυναῖκα ποὺ ἐπρόκειτο νὰ γεννήσῃ, ὥστε, ὅταν γεννήσῃ, νὰ καταφάγῃ τὸ τέκνο της. **5** Καὶ γέννησε υἷό, τέκνο ἀρσενικό, ποὺ πρόκειται νὰ συντρίψῃ ὅλα τὰ ἔθνη μετὰ ῥάβδο σιδερένια. Καὶ ἀρπάχθηκε τὸ τέκνο της πρὸς τὸ Θεὸ καὶ πρὸς τὸ θρόνο του. **6** Καὶ ἡ γυναῖκα ἔφυγε στὴν ἔρημο, ἐκεῖ ὅπου ἔχει τόπο ἠτοιμασμένο ἀπὸ τὸ Θεό, γιὰ νὰ τὴ συντηροῦν ἐκεῖ χίλιες διακοσίες ἐξήκοντα ἡμέρες.

Πόλεμος στὸν οὐρανὸ μετὰ Μιχαὴλ καὶ δράκοντος Ἕττα καὶ κατάρριψι τοῦ δράκοντος στὴ γῆ

7 Καὶ ἔγινε πόλεμος στὸν οὐρανό. Ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοί του πολέμησαν ἐναντίον τοῦ δράκοντος. Καὶ ὁ δράκων πολέμησε καὶ οἱ ἄγγελοί του, **8** ἀλλὰ δὲν ἐπικράτησε, οὔτε μπόρεσε πλέον νὰ μείνῃ στὸν οὐρανό. **9** Ἀλλὰ κατερρίφθη ὁ δράκων, ὁ ὄφεις ὁ μέγας ὁ ἀρχαῖος, ποὺ ὀνομάζεται Διάβολος (Διαβολεύς) καὶ Σατανᾶς (Ἀντίδικος), ποὺ πλανᾷ τὴν οἰκουμένη ὅλη, κατερρίφθη στὴ γῆ, καὶ μαζί του κατερρίφθησαν καὶ οἱ ἄγγελοί του.

Ἐπινίκιος ὕμνος ἀδελφῶν στὸν οὐρανό

10 Καὶ ἄκουσα φωνὴ μεγάλη στὸν οὐρανό ποὺ ἔλεγε: «Τώρα ἦλθε ἡ σωτηρία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ μας καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ του, διότι κατερρίφθη ὁ κατηγοροὺς τῶν ἀδελφῶν μας, ποὺ τοὺς κατηγορεῖ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ μας ἡμέρα καὶ νύκτα. **11** Αὐτοὶ δὲ τὸν νίκησαν χάρις στὸ αἷμα τοῦ Ἄρνιου καὶ χάρις στὸ λόγο τῆς μαρτυρίας τους (γιὰ τὸ Χριστό), καὶ διότι ἀπαρνήθηκαν τὸν ἑαυτό τους μέχρι θανάτου. **12** Γι' αὐτὸ νὰ εὐφραίνεσθε, οὐρανοὶ καὶ ὅσοι κατοικεῖτε σ' αὐτούς. Ἄλλοίμονό σας, γῆ καὶ θάλασσα, διότι κατέβηκε ὁ Διάβολος σὲ σᾶς ἔχοντας θυμὸ μέγало, ἐπειδὴ γνωρίζει, ὅτι λίγος καιρὸς τοῦ ἀπομένει».

Ὁ δράκων καταδιώκει τὴ γυναῖκα
Ἡ γυναῖκα καταφεύγει στὴν ἔρημο

13 Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ δράκων ὅτι ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν, ἐδίωξε τὴν γυναῖκα ἣτις ἔτεκε τὸν ἄρρενα. 14 Καὶ ἐδόθησαν τῇ γυναικὶ δύο πτέρυγες τοῦ ἀετοῦ τοῦ μεγάλου, ἵνα πέτηται εἰς τὴν ἔρημον εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, ὅπως τρέφεται ἐκεῖ καιρὸν καὶ καιροὺς καὶ ἡμισυ καιροῦ ἀπὸ προσώπου τοῦ ὄφεως. 15 Καὶ ἔβαλεν ὁ ὄφις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ὀπίσω τῆς γυναικὸς ὕδωρ ὡς ποταμὸν, ἵνα αὐτὴν ποταμοφόρητον ποιήσῃ. 16 Καὶ ἐβοήθησεν ἡ γῆ τῇ γυναικί, καὶ ἤνοιξεν ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς καὶ κατέπιε τὸν ποταμὸν ὃν ἔβαλεν ὁ δράκων ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. 17 Καὶ ὠργίσθη ὁ δράκων ἐπὶ τῇ γυναικί, καὶ ἀπῆλθε ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τῶν λοιπῶν τοῦ σπέρματος αὐτῆς, τῶν τηρούντων τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ.

13 Καὶ ἐστάθην ἐπὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης. Καὶ εἶδον ἐκ τῆς θαλάσσης θηρίον ἀναβαῖνον, ἔχον κέρατα δέκα καὶ κεφαλὰς ἑπτὰ, καὶ ἐπὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ δέκα διαδήματα, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτοῦ ὀνόματα βλασφημίας. 2 Καὶ τὸ θηρίον ὃ εἶδον ἦν ὅμοιον παρδάλει, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὡς ἄρκου, καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ ὡς στόμα λέοντος. Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ δράκων τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἐξουσίαν μεγάλην. 3 Καὶ μίαν ἐκ τῶν κεφαλῶν αὐτοῦ ὡς ἐσφαγμένην εἰς θάνατον. Καὶ ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐθεραπεύθη, καὶ ἐθαύμασεν ὅλη ἡ γῆ ὀπίσω τοῦ θηρίου, 4 καὶ προσεκύνησαν τῷ δράκοντι τῷ δεδωκότι τὴν ἐξουσίαν τῷ θηρίῳ, καὶ προσεκύνησαν τῷ θηρίῳ λέγοντες· Τίς ὅμοιος τῷ θηρίῳ; Τίς δύναται πολεμῆσαι μετ' αὐτοῦ;

5 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ στόμα λαλοῦν μεγάλα καὶ βλασφημίαν. Καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία πόλεμον ποιῆσαι μῆνας τεσσαράκοντα δύο. 6 Καὶ ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ εἰς βλασφημίαν πρὸς τὸν Θεόν, βλασφημῆσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, τοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ σκηνοῦντας.

13 Ὅταν δὲ ὁ δράκων εἶδε, ὅτι κατερρίφθη στὴ γῆ, καταδίωξε τὴν γυναῖκα, πού γέννησε τὸ ἄρσενικὸ τέκνο. 14 Ἀλλὰ δόθηκαν στὴν γυναῖκα οἱ δύο φτεροῦγες τοῦ μεγάλου ἀετοῦ, γιὰ νὰ πετάξῃ στὴν ἔρημο στὸ καταφύγιό της, γιὰ νὰ συντηρῆται ἐκεῖ ἕνα ἔτος καὶ δύο ἔτη καὶ μισὸ ἔτος ἀποφεύγοντας τὴν ἀπειλὴ τοῦ ὄφεως. 15 Τότε ὁ ὄφις ἔβγαλε ἀπὸ τὸ στόμα του νερὸ ποτάμι πίσω ἀπὸ τὴν γυναῖκα, γιὰ νὰ τὴν παρασύρῃ μὲ τὸ ρεῦμα τοῦ νεροῦ καὶ νὰ τὴν πνίξῃ. 16 Ἀλλ' ἡ γῆ βοήθησε τῇ γυναῖκα, διότι ἡ γῆ ἄνοιξε τὸ στόμα της καὶ κατέπιε τὸ ποτάμι, πού ἔβγαλε ὁ δράκων ἀπ' τὸ στόμα του. 17 Καὶ πικράνθηκε ὁ δράκων ἐξ αἰτίας τῆς γυναίκας, καὶ ἔφυγε γιὰ νὰ πολεμήσῃ ἐναντίον τῶν ὑπολοίπων τέκνων της, ἐκείνων πού τηροῦν τὶς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ καὶ δίνουν μαρτυρίαν γιὰ τὸν Ἰησοῦ.

Τὸ θηρίο ἀπὸ τὴ θάλασσα (ὁ Ἀντίχριστος)

13 Τότε βρέθηκα στὴν παραλία. Καὶ εἶδα ν' ἀνεβαίνῃ ἀπὸ τὴ θάλασσα ἕνα θηρίο (ὁ Ἀντίχριστος) μὲ δέκα κέρατα καὶ ἑπτὰ κεφάλια, καὶ πάνω στὰ κέρατά του δέκα στέμματα καὶ πάνω στὰ κεφάλια του βλάσφημα ὀνόματα. 2 Τὸ δὲ θηρίο, πού εἶδα, ἦταν ὅμοιο μὲ λεοπάρδαλι, καὶ τὰ πόδια του σὰν τῆς ἀρκουδας, καὶ τὸ στόμα του σὰν στόμα λιονταριοῦ. Ὁ δὲ δράκων (ὁ Σατανᾶς) τοῦ ἔδωσε τὴ δύναμίν του καὶ τὸ θρόνον του καὶ ἐξουσία μεγάλη. 3 Καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ κεφάλια του εἶδα ὡς πληγωμένο θανασίμωσ. Ἀλλ' ἡ θανάσιμη πληγὴ του θεραπεύθηκε, καὶ φοβήθηκε ὅλη ἡ γῆ ἀπὸ τὸ θηρίο, 4 καὶ προσκύνησαν τὸ δράκοντα, πού ἔδωσε τὴν ἐξουσία στὸ θηρίο, ἐπίσης προσκύνησαν τὸ θηρίο λέγοντας: «Ποιὸς εἶναι ὅμοιος μὲ τὸ θηρίο; Ποιὸς δύναται νὰ πολεμήσῃ ἐναντίον του;».

Ἡ ἀλαζονεία καὶ ἡ βλασφημία τοῦ θηρίου

5 Καὶ δόθηκε σ' αὐτὸ στόμα πού νὰ λέγῃ ὑπεροπτικὰ καὶ βλάσφημα λόγια. Ἐπίσης τοῦ δόθηκε ἐξουσία νὰ κάνῃ πόλεμο σαρανταδύο μῆνες. 6 Καὶ ἄνοιξε τὸ στόμα του γιὰ βλασφημία πρὸς τὸ Θεό, γιὰ νὰ βλασφημήσῃ τ' ὄνομά του καὶ τὸ κατοικητήριό του, ὅσους δηλαδὴ κατοικοῦν στὸν οὐρανό (Οἱ κάτοικοι τοῦ οὐρανοῦ, ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι, ἀποτελοῦν τὴ σκηνή, τὸ ναό, τὸ κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ ὁ Θεὸς κατοικεῖ ἀνάμεσά τους).

7 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ πόλεμον ποιῆσαι μετὰ τῶν ἁγίων καὶ νικῆσαι αὐτούς. Καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξουσία ἐπὶ πᾶσαν φυλὴν καὶ λαὸν καὶ γλῶσσαν καὶ ἔθνος. 8 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν οὐ γέγραπται τὸ ὄνομα ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ Ἀρνίου τοῦ ἐσφαγμένου ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

9 Εἴ τις ἔχει οὖς, ἀκουσάτω. 10 Εἴ τις εἰς αἰχμαλωσίαν ἀπάγει, εἰς αἰχμαλωσίαν ὑπάγει· εἴ τις ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτείνει, δεῖ αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτανθῆναι. Ὡδέ ἐστὶν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων.

11 Καὶ εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς. Καὶ εἶχε κέρατα δύο ὅμοια ἀρνίῳ, καὶ ἐλάλει ὡς δράκων. 12 Καὶ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου πᾶσαν ποιεῖ ἐνώπιον αὐτοῦ. Καὶ ποιεῖ τὴν γῆν καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ κατοικοῦντας ἵνα προσκυνήσωσι τὸ θηρίον τὸ πρῶτον, οὗ ἑθεραπεύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. 13 Καὶ ποιεῖ σημεῖα μεγάλα, καὶ πῦρ ἵνα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίῃ εἰς τὴν γῆν ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων. 14 Καὶ πλανᾷ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὰ σημεῖα ἃ ἐδόθη αὐτῷ ποιῆσαι ἐνώπιον τοῦ θηρίου, λέγων τοῖς κατοικοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς ποιῆσαι εἰκόνα τῷ θηρίῳ, ὃς εἶχε τὴν πληγὴν τῆς μαχαίρας καὶ ἔζησε. 15 Καὶ ἐδόθη αὐτῷ πνεῦμα δοῦναι τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου, ἵνα καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου καὶ ποιήσῃ, ὅσοι ἐὰν μὴ προσκυνήσωσι τῇ εἰκόνι τοῦ θηρίου, ἵνα ἀποκτανθῶσι. 16 Καὶ ποιεῖ πάντας, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, καὶ τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχοὺς, καὶ τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς δούλους, ἵνα δώσωσιν αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτῶν τῆς δεξιᾶς ἢ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν,

Κατὰ παραχώρησι Θεοῦ προσωρινὴ παγκόσμια ἐπικράτησι τοῦ θηρίου

7 Μάλιστα δόθηκε σ' αὐτὸ (στὸ θηρίο) ἡ ἐξουσία νὰ κάνῃ πόλεμον ἐναντίον τῶν ἁγίων (τῶν πιστῶν) καὶ νὰ τοὺς νικήσῃ. Ἀκόμη τοῦ δόθηκε ἐξουσία πάνω σὲ κάθε φυλὴ καὶ λαὸ καὶ γλῶσσα καὶ ἔθνος. 8 Καὶ θὰ τὸν προσκυνήσουσιν (τὸν Ἀντίχριστο, ὁ ὁποῖος ἐμφανίζεται ὡς θηρίο) ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς γῆς, τῶν ὁποίων τὸ ὄνομα δὲν εἶναι γραμμένο στὸ βιβλίον τῆς ζωῆς τοῦ Ἀρνίου, τοῦ σφαγμένου (στὴν ἀπόφασιν τοῦ Θεοῦ) ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου.

Προτροπὴ γιὰ ὑπομονὴ καὶ πίστι

9 Ὅποιος ἔχει αὐτιά, ἄς ἀκούσῃ. 10 Ὅποιος ὀδηγεῖ σὲ αἰχμαλωσία, θὰ ὀδηγηθῆ σὲ αἰχμαλωσία. Ὅποιος παίρνει μαχαίρι καὶ σκοτώνει, αὐτὸς μὲ μαχαίρι πρόκειται νὰ σκοτωθῆ. Ἐδῶ φαίνεται ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ πίστις τῶν ἁγίων (τῶν πιστῶν). (Οἱ διώκτες δηλαδὴ καὶ οἱ δῆμιοι τῶν ἀνθρώπων τοῦ Θεοῦ ὅπωςδήποτε θὰ τιμωρηθοῦν, οἱ δὲ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ πρέπει νὰ δείξουν πίστι καὶ ὑπομονή).

Τὸ θηρίο ἀπὸ τὴν ξηρὰ (ὁ ψευδοπροφήτης)

11 Ὑστερα εἶδα ἕνα ἄλλο θηρίο (τὸν ψευδοπροφήτη καὶ ὑπασπιστὴ τοῦ Ἀντιχρίστου) ν' ἀνεβαίῃ ἀπὸ τὴν ξηρὰ. Καὶ εἶχε δύο κέρατα σὰν τοῦ ἀρνίου, ἀλλὰ μιλοῦσε σὰν δράκων. 12 Καὶ ἀσχεῖ ὅλη τὴν ἐξουσία τοῦ πρώτου θηρίου συμφώνως πρὸς τὴ θέλησιν ἐκείνου. Καὶ κάνει τὴ γῆ καὶ τοὺς κατοίκους τῆς νὰ προσκυνήσουσιν τὸ πρῶτον θηρίο, πού θεραπεύθη ἡ θανάσιμη πληγὴ του. 13 Κάνει δὲ μεγάλα σημεῖα, ἀκόμη καὶ πῦρ νὰ κατεβαίῃ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ στὴ γῆ μπροστὰ στὰ μάτια τῶν ἀνθρώπων. 14 Καὶ πλανᾷ τοὺς κατοίκους τῆς γῆς ἐξ αἰτίας τῶν σημείων, πού τοῦ δόθηκε ἐξουσία νὰ κάνῃ κατὰ τὴ θέλησιν τοῦ θηρίου, λέγοντας στοὺς κατοίκους τῆς γῆς νὰ κατασκευάσουν ὁμοίωμα (ἄγαλμα ὡς εἶδωλο) πρὸς τιμὴν τοῦ θηρίου (νὰ θεοποιήσουν δηλαδὴ τὸ θηρίο, τὸν Ἀντίχριστο), ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν πληγὴν τῆς μαχαίρας καὶ ὅμως ἔζησε. 15 Καὶ τοῦ δόθηκε ἡ δυνατότης νὰ δώσῃ πνεῦμα στὸ ὁμοίωμα τοῦ θηρίου (νὰ ζωοποιήσῃ τὸ ὁμοίωμα τοῦ θηρίου), ὥστε καὶ νὰ ὁμιλήσῃ τὸ ὁμοίωμα τοῦ θηρίου, καὶ νὰ κάνῃ νὰ θανατωθοῦν ὅσοι δὲν προσκυνήσουσιν τὸ ὁμοίωμα τοῦ θηρίου. 16 Καὶ ἐπιβάλλει σ' ὅλους, τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς μεγάλους, τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχοὺς, τοὺς ἐλευθέρους καὶ τοὺς δούλους, νὰ δεχθοῦν στοὺς ἑαυτοὺς τοὺς χάραγμα (σφραγίδα πλήρους ὑποτελείας στὸν Ἀντίχριστο) στὸ δεξιὸν χεῖρ ἢ στὰ μέτωπά τους, 17 καὶ κανεὶς νὰ μὴ δύναται νὰ ἀγοράσῃ ἢ νὰ πωλήσῃ, παρὰ μόνον αὐτὸς πού ἔχει τὸ χάραγμα (τὴ σφραγίδα), τὸ ὄνομα δηλαδὴ τοῦ θηρίου ἢ τὸν ἀριθμὸ τοῦ ὀνόματός του.

17 και ἵνα μή τις δύνηται ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι εἰ μή ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

18 Ὡδε ἡ σοφία ἐστίν. Ὁ ἔχων νοῦν ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου. Ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστί. Καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ χξς'.

14 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ τὸ Ἄρνιον ἐστηκὸς ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, ἔχουσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. **2** Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης. Καὶ ἡ φωνὴ ἦν ἠκουσα ὡς κιθαρῶδων κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν. **3** Καὶ ἄδουσιν ᾠδὴν καινὴν ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσάρων ζώων καὶ τῶν πρεσβυτέρων. Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο μαθεῖν τὴν ᾠδὴν εἰ μή αἱ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς. **4** Οὗτοί εἰσιν οἱ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν· παρθένοι γάρ εἰσιν. Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ Ἄρνιῳ ὅπου ἂν ὑπάγῃ. Οὗτοι ἠγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπαρχὴ τῷ Θεῷ καὶ τῷ Ἄρνιῳ. **5** Καὶ οὐχ εὐρέθη ψεῦδος ἐν τῷ στόματι αὐτῶν· ἄμωμοι γάρ εἰσιν.

6 Καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον πετόμενον ἐν μεσουρανήματι, ἔχοντα εὐαγγέλιον αἰώνιον εὐαγγελίσει ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ πᾶν ἔθνος καὶ φυλὴν καὶ γλῶσσαν καὶ λαόν, **7** λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Φοβήθητε τὸν Κύριον καὶ δότε αὐτῷ δόξαν, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεως αὐτοῦ, καὶ προσκυνήσατε τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πηγὰς ὑδάτων.

8 Καὶ ἄλλος, δεύτερος, ἄγγελος ἠκολούθησε λέγων· Ἐπεσεν, ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἡ ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πεπότικε πάντα ἔθνη.

Ὁ ἀριθμὸς τοῦ θηρίου (τοῦ Ἀντιχρίστου)

18 Ἐδῶ φαίνεται ἡ σοφία. Ὅποιος ἔχει νοῦ, ἅς ἐρμηνεύσῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου. Εἶναι δὲ ἀριθμὸς ἀνθρώπου. Καὶ εἶναι ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ (τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ Ἀντιχρίστου) χξς' (666).

Τὸ Ἄρνιον καὶ οἱ 144 000 ἐκλεκτοὶ τῶν ἐκλεκτῶν

14 Ἐπειτα κοίταξα, καὶ ἰδοὺ τὸ Ἄρνιον στεκόταν στὸ ὄρος Σιών, καὶ μαζί του ἑκατὸν σαράντα τέσσαρες χιλιάδες, ποὺ εἶχαν τὸ ὄνομά του καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Πατέρα του γραμμένο στὰ μέτωπά τους. **2** Καὶ ἄκουσα φωνὴ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν ὡς βοὴ καταρρακτῶν καὶ ὡς βοὴ δυνατῆς βροντῆς. Ἐπίσης ἡ φωνή, ποὺ ἄκουσα, ἦταν ὡς τῆ μουσικὴ κιθαρῶδων, ποὺ παίζουν μὲ τις κιθάραις τους. **3** Ὑἄλλουν δὲ (οἱ οὐράνιοι ὑμνωδοὶ) καινούργιο ᾄσμα ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσάρων ζωομόρφων ὄντων (ἀγγέλων) καὶ τῶν πρεσβυτέρων. Καὶ κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ μάθῃ τὸ ᾄσμα, παρὰ μόνον οἱ ἑκατὸν σαράντα τέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἐξαγορασμένοι ἀπὸ τῆ γῆ. **4** Αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι, ποὺ δὲν μολύνθηκαν μὲ γυναῖκες. Εἶναι δηλαδὴ παρθένοι. Αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι, ποὺ ἀκολουθοῦν τὸ Ἄρνιον, ὅπου καὶ ἂν πηγαίῃ. Αὐτοὶ ἐξαγοράσθησαν ἀπὸ τὴν ἀνθρωπότητα ὡς ἐκλεκτότερη προσφορὰ γιὰ τὸ Θεὸ καὶ τὸ Ἄρνιον. **5** Ἀκόμη καὶ στὸ στόμα τους δὲν βρέθηκε κακὸ (Δὲν ἀμάρτησαν οὔτε μὲ λόγια). Εἶναι δηλαδὴ ἄψογοι.

Μηνύματα τριῶν ἀγγέλων

6 Εἶδα ἐπίσης ἕνα ἄλλο ἄγγελο νὰ πετᾷ μεσουρανίς. Εἶχε οὐράνιο ἄγγελμα γιὰ νὰ διαλαλήσῃ στοὺς κατοίκους τῆς γῆς, καὶ μάλιστα σὲ κάθε ἔθνος καὶ φυλὴ καὶ γλῶσσα καὶ λαό. **7** Ἐλεγε μεγαλοφώνως: «Φοβηθῆτε τὸν Κύριο καὶ δοξάσετε αὐτόν, διότι ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς κρίσεώς του, καὶ προσκυνήσετε ἐκεῖνον, ποὺ δημιούργησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴ γῆ καὶ τὴ θάλασσα καὶ τὶς πηγὰς τῶν ὑδάτων».

8 Τότε ἕνας ἄλλος ἄγγελος, δεύτερος, ἀκολούθησε καὶ εἶπε: «Ἐπεσε, ἔπεσε ἡ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἡ ὁποία ἀπὸ τὸ μεθυστικὸ κρασί τῆς πορνείας τῆς πότισε ὅλα τὰ ἔθνη».

9 Καὶ ἄλλος ἄγγελος, τρίτος, ἠκολούθησεν αὐτοῖς λέγων ἐν φωνῇ μεγάλῃ· Εἶ τις προσκυνεῖ τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ λαμβάνει τὸ χάραγμα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἢ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, **10** καὶ αὐτὸς πίεται ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ κεκερασμένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ βασανισθήσεται ἐν πυρὶ καὶ θείῳ ἐνώπιον τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἄρνιου. **11** Καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν εἰς αἰῶνας αἰώνων ἀναβαίνει, καὶ οὐκ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς οἱ προσκυνοῦντες τὸ θηρίον καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ εἶ τις λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

12 Ὡδε ἡ ὑπομονὴ τῶν ἁγίων ἐστίν, οἱ τηροῦντες τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν πίστιν Ἰησοῦ.

13 Καὶ ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης· Γράψον· Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπ' ἄρτι. Naί, λέγει τὸ Πνεῦμα, ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν, τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν.

14 Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ νεφέλη λευκὴ, καὶ ἐπὶ τὴν νεφέλην καθήμενος ὅμοιος υἱῷ ἀνθρώπου, ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ στέφανον χρυσοῦν καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ δρέπανον ὀξύ. **15** Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ, κράζων ἐν φωνῇ μεγάλῃ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῆς νεφέλης· Πέμψον τὸ δρέπανόν σου καὶ θέρισον, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα τοῦ θερίσαι, ὅτι ἐξηράνθη ὁ θερισμὸς τῆς γῆς. **16** Καὶ ἔβαλεν ὁ καθήμενος ἐπὶ τὴν νεφέλην τὸ δρέπανον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐθερίσθη ἡ γῆ.

17 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἔχων καὶ αὐτὸς δρέπανον ὀξύ. **18** Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου, ἔχων ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ πυρός, καὶ ἐφώνησε κραυγῇ μεγάλη τῷ ἔχοντι τὸ δρέπανον τὸ ὀξύ λέγων· Πέμψον σου τὸ δρέπανον τὸ ὀξύ καὶ τρύγησον τοὺς βότρυας τῆς ἀμπέλου τῆς γῆς, ὅτι ἠκμασεν ἡ σταφυλὴ τῆς γῆς. **19** Καὶ ἔβαλεν ὁ ἄγγελος τὸ δρέπανον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐτρύγησε τὴν ἀμπελὸν τῆς γῆς, καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν ληνὸν τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τὴν μεγάλην. **20** Καὶ ἐπατήθη ἡ ληνὸς ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἐξῆλθεν αἷμα ἐκ τῆς ληνοῦ ἄχρι τῶν χαλινῶν τῶν ἵππων ἀπὸ σταδίων χιλίων ἑξακοσίων.

9 Καὶ ἓνας ἄλλος ἄγγελος, τρίτος, ἀκολούθησε σ' αὐτοὺς λέγοντας μεγαλοφώνως· «Ὅποιος προσκυνεῖ τὸ θηρίο καὶ τὸ ὁμοίωμά του (τὸ εἶδωλό του), καὶ λαμβάνει τὸ χάραγμα (τὴ σφραγίδα) στὸ μέτωπό του ἢ στὸ χέρι του, **10** καὶ αὐτὸς (ὅπως ἡ Βαβυλὼν) θὰ πιῇ ἀπὸ τὸ κρασί τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ, πὺρ ἔχει μπεῖ ἀνέρωτο καὶ πολὺ δυνατὸ μέσα στὸ ποτήρι τῆς ὀργῆς του, καὶ θὰ βασανίζεται μὲ φωτιά καὶ θείαφι ἐνώπιον τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἄρνιου. **11** Καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ τοὺς ἀνεβαίνει αἰωνίως, καὶ δὲν ἔχουν ἀνάπαυσι ἡμέρα καὶ νύκτα ὅσοι προσκυνοῦν τὸ θηρίο καὶ τὸ ὁμοίωμά του (τὸ εἶδωλό του), καὶ ὅποιος λαμβάνει τὸ χάραγμα (τὴ σφραγίδα) τοῦ ὀνόματός του».

Ἐνθαρρυντικοὶ λόγοι

12 Ἐδῶ φαίνεται ἡ ὑπομονὴ τῶν ἁγίων (τῶν πιστῶν), αὐτῶν πὺρ τοῦν τις ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν πίστιν στὸν Ἰησοῦ.

13 Ἄκουσα ἐπίσης φωνὴ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ πὺρ ἔλεγε· «Γράψε· Οἱ νεκροί, οἱ ὅποιοι πεθαίνουν μὲ πίστιν στὸν Κύριο, εἶναι εὐτυχεῖς ἀπὸ τώρα (ἀπὸ τὴν ὥρα τοῦ δυσαρέστου γεγονότος τοῦ θανάτου). Naί, λέγει τὸ Πνεῦμα, διότι ἀναπαύονται ἀπὸ τοὺς κόπους τοὺς, καὶ τὰ ἔργα τοὺς συνοδεύουν (ὡς συνήγοροί τοὺς)».

Θερισμὸς καὶ τρυγητὸς τοῦ κόσμου

14 Κοίταξα τότε, καὶ ἰδοὺ ἓνα λευκὸ σύννεφο, καὶ πάνω στὸ σύννεφο καθόταν κάποιος ὅμοιος μὲ υἱὸν ἀνθρώπου. Πάνω στὸ κεφάλι του εἶχε στεφάνι χρυσοῦ, καὶ στὸ χέρι του δρεπάνι κοφτερό. **15** Ἐνας ἄλλος ἄγγελος βγῆκε τότε ἀπὸ τὸ ναὸ καὶ ἔκραζε μὲ φωνὴ μεγάλη στὸν καθήμενο πάνω στὸ σύννεφο· «Βάλε τὸ δρεπάνι σου καὶ θέρισε, διότι ἦλθεν ἡ ὥρα τοῦ θερισμοῦ, διότι τὰ σπαρτὰ γιὰ θερισμὸ ὠρίμασαν τελείως». **16** Τότε ὁ καθήμενος πάνω στὸ σύννεφο ἔθεσε τὸ δρεπάνι του στὴ γῆ καὶ θερίσθηκε ἡ γῆ.

17 Καὶ ἄλλος ἄγγελος βγῆκε ἀπὸ τὸν οὐράνιο ναὸ, κρατώντας καὶ αὐτὸς δρεπάνι κοφτερό. **18** Ἀκόμη ἓνας ἄλλος ἄγγελος βγῆκε ἀπὸ τὸ θυσιαστήριο, πὺρ εἶχε ἐξουσία στὴ φωτιά, καὶ φώναζε μὲ κραυγῇ μεγάλη σ' ἐκεῖνον, πὺρ κρατοῦσε τὸ κοφτερὸ δρεπάνι, λέγοντας· «Βάλε τὸ κοφτερὸ δρεπάνι σου καὶ τρύγησε τὰ σταφύλια ἀπὸ τὰ κλήματα τῆς γῆς, διότι ὠρίμασαν τὰ σταφύλια τῆς γῆς». **19** Καὶ ἔθεσε ὁ ἄγγελος τὸ δρεπάνι του στὴ γῆ καὶ τρύγησε τὰ κλήματα τῆς γῆς καὶ ἔρριξε (τὰ σταφύλια) στὸ μεγάλο πατητήρι τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ. **20** Καὶ πατήθηκε τὸ πατητήρι ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι, καὶ ἔρρευσε αἷμα ἀπὸ τὸ πατητήρι (καὶ ὑψώθηκε) μέχρι τὰ χαλινάρια τῶν ἵππων σὲ ἕκτασι χιλίων ἑξακοσίων σταδίων (τριακοσίων χιλιομέτρων περίπου).

15 Καὶ εἶδον ἄλλο σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ μέγα καὶ θαυμαστόν, ἀγγέλους ἑπτὰ ἔχοντας πληγὰς ἑπτὰ τὰς ἐσχάτας, ὅτι ἐν αὐταῖς ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ.

2 Καὶ εἶδον ὡς θάλασσαν ὑάλινην μεμιγμένην πυρί, καὶ τοὺς νικῶντας ἐκ τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τῆς εἰκόνης αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐστῶτας ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ὑάλινην, ἔχοντας τὰς κιθάρας τοῦ Θεοῦ. **3** Καὶ ᾄδουσι τὴν ᾠδὴν Μωυσέως τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ᾠδὴν τοῦ Ἄρνιου λέγοντες· Μεγάλα καὶ φοβερὰ τὰ ἔργα σου, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ. Δίκαιαι καὶ ἀληθιναὶ αἱ ὁδοί σου, ὁ Βασιλεὺς τῶν ἔθνων. **4** Τίς οὐ μὴ φοβηθῆ, Κύριε, καὶ δοξάσῃ τὸ ὄνομά σου; Ὅτι μόνος ὁσῖος. Ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἤξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐφανερώθησαν.

5 Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἠνοίγη ὁ ναὸς τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ οὐρανῷ, **6** καὶ ἐξῆλθον οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ πληγὰς ἐκ τοῦ ναοῦ, οἱ ἦσαν ἐνδεδυμένοι λίνον καθαρὸν λαμπρὸν καὶ περιεζωσμένοι περὶ τὰ στήθη ζώνας χρυσᾶς. **7** Καὶ ἐν ἐκ τῶν τεσσάρων ζώων ἔδωκε τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις ἑπτὰ φιάλας χρυσᾶς γεμούσας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **8** Καὶ ἐγεμίσθη ὁ ναὸς ἐκ τοῦ καπνοῦ ἐκ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. **9** Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο εἰσελθεῖν εἰς τὸν ναὸν ἄχρι τελεσθῶσιν αἱ ἑπτὰ πληγαὶ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων.

16 Καὶ ἤκουσα μεγάλης φωνῆς ἐκ τοῦ ναοῦ λεγούσης τοῖς ἑπτὰ ἀγγέλοις· Ὑπάγετε καὶ ἐκχέετε τὰς ἑπτὰ φιάλας τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν γῆν.

2 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ πρῶτος καὶ ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν. Καὶ ἐγένετο ἔλκος κακὸν καὶ πονηρὸν ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἔχοντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ τοὺς προσκυνοῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ.

15 Ἐπειτα εἶδα ἓνα ἄλλο σημεῖο στὸν οὐρανὸ μέγαλο καὶ φοβερό, ἑπτὰ ἀγγέλους, οἱ ὅποιοι ἦταν ἐντεταλμένοι γιὰ τὶς ἑπτὰ πληγές τὶς τελευταῖες, διότι μ' αὐτὲς ἔφθασε στὸ ἀποκορύφωμα καὶ στὸ τέλος ὁ θυμὸς τοῦ Θεοῦ.

2 Ἐπίσης εἶδα σὰν γυάλινη θάλασσα ἀνάμικτη μὲ φωτιά. Καὶ ὅσους ἀπὸ τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ θηρίου καὶ τοῦ ὁμοιώματός του (τοῦ εἰδώλου του) καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὀνόματός του ἀναδεικνύονται νικηταὶ εἶδανὰ στέκωνται στὴ θάλασσα τὴ γυάλινη καὶ νὰ κρατοῦν θεικῆς κιθάρες. **3** Καὶ ψάλλουν κατὰ τὴν ᾠδὴ τοῦ Μωυσῆ, τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ, ᾠδὴ στὸ Ἄρνιον λέγοντας: «Μεγάλα καὶ θαυμαστὰ εἶναι τὰ ἔργα σου, Κύριε Θεὲ παντοκράτωρ. Δίκαιοι καὶ εὐθεῖς εἶναι οἱ δρόμοι σου, Βασιλεῦ τῶν ἔθνων. **4** Ποιὸς δὲν θὰ φοβηθῆ, Κύριε, καὶ δὲν θὰ δοξάσῃ τὸ ὄνομά σου; Ἀσφαλῶς εἶσαι ὁ μόνος ἅγιος. Ἀσφαλῶς ὅλα τὰ ἔθνη θὰ ἔλθουν καὶ θὰ προσκυνήσουν ἐνώπιόν σου, διότι οἱ δικαιοσύνης σου φανερώθηκαν (οἱ δίκαιες κρίσεις σου ἐκδηλώθηκαν)».

5 Καὶ μετὰ ἀπ' αὐτὰ κοίταξα, καὶ ὁ ναὸς, ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου, στὸν οὐρανὸ ἄνοιξε, **6** καὶ βγῆκαν ἀπὸ τὸ ναὸ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἐντεταλμένοι γιὰ τὶς ἑπτὰ πληγές. Φοροῦσαν ἐνδύματα λινὰ καθαρὰ λαμπρά, καὶ γύρω ἀπὸ τὰ στήθη τους ἦταν ζωσμένοι μὲ χρυσὲς ζῶνες. **7** Ἐνα δὲ ἀπὸ τὰ τέσσερα ζώομορφα ὄντα (ἀγγέλους) ἔδωσε στοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους ἑπτὰ χρυσὲς φιάλες γεμάτες ἀπὸ τὸ θυμὸ τοῦ Θεοῦ ποὺ ζῆ στοὺς ἀπεράντους αἰῶνες. **8** Καὶ ὁ ναὸς γέμισε ἀπὸ ἐκθαμβωτικὸ σύννεφο σχηματιζόμενο ἀπὸ τὴν ἀκτινοβολία τοῦ Θεοῦ καὶ ἀπὸ τὴ λάμψη του. **9** Καὶ κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ εἰσέλθῃ στὸ ναὸ μέχρις ὅτου συμπληρωθοῦν οἱ ἑπτὰ πληγές τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων.

Οἱ πρῶτες πέντε φιάλες τῆς θείας ὀργῆς

Ἀμετανοησία καὶ βλασφημία

16 Καὶ ἄκουσα μιὰ δυνατὴ φωνὴ ἀπὸ τὸ ναὸ νὰ λέγῃ στοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους: «Πηγαίνετε καὶ ἀδειάσετε τὶς ἑπτὰ φιάλες τοῦ θυμοῦ τοῦ Θεοῦ στὴ γῆ».

2 Καὶ πῆγε ὁ πρῶτος καὶ ἀδειασε τὴ φιάλη του στὴ γῆ. Καὶ παρουσιάσθηκε μιὰ πληγὴ ἄσχημη καὶ ὀδυνηρὴ στοὺς ἀνθρώπους, ποὺ εἶχαν τὸ χάραγμα (τὴ σφραγίδα) τοῦ θηρίου καὶ προσκυνοῦσαν τὸ ὁμοίωμά του (τὸ εἶδωλό του).

3 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν. Καὶ ἐγένετο αἷμα ὡς νεκροῦ, καὶ πᾶσα ψυχὴ ζῶσα ἀπέθανεν ἐν τῇ θαλάσῃ.

4 Καὶ ὁ τρίτος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ εἰς τοὺς ποταμοὺς καὶ εἰς τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων. Καὶ ἐγένετο αἷμα. **5** Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀγγέλου τῶν ὑδάτων λέγοντος· Δίκαιος εἶ, ὁ Ὡν καὶ ὁ Ἦν, ὁ ὅσιος, ὅτι ταῦτα ἔκρινας. **6** Ὅτι αἷμα ἁγίων καὶ προφητῶν ἐξέχεαν, καὶ αἷμα αὐτοῖς ἔδωκας πιεῖν. Ἄξιοί εἰσι. **7** Καὶ ἤκουσα τοῦ θυσιαστηρίου λέγοντος· Ναί, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἀληθινὰ καὶ δίκαια αἰ κρίσεις σου.

8 Καὶ ὁ τέταρτος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἥλιον. Καὶ ἐδόθη αὐτῷ καυματίσαι ἐν πυρὶ τοὺς ἀνθρώπους. **9** Καὶ ἐκαυματίσθησαν οἱ ἄνθρωποι καῦμα μέγα, καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ τοῦ ἔχοντος ἐξουσίαν ἐπὶ τὰς πληγὰς ταύτας, καὶ οὐ μετενόησαν δοῦναι αὐτῷ δόξαν.

10 Καὶ ὁ πέμπτος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ θηρίου. Καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐσκοτωμένη. Καὶ ἔμασῶντο τὰς γλώσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόνου. **11** Καὶ ἐβλασφήμησαν τὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐκ τῶν πόνων αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἑλκῶν αὐτῶν, καὶ οὐ μετενόησαν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν.

12 Καὶ ὁ ἕκτος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν τὸν Εὐφράτην. Καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, ἵνα ἐτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων τῶν ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου. **13** Καὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκοντος καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου πνεύματα τρία ἀκάθαρτα ὡς βάτραχοι. **14** Εἰσὶ γὰρ πνεύματα δαιμονίων ποιῶντα σημεῖα, ἃ ἐκπορεύεται ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς οἰκουμένης ὅλης συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος.

15 Ἴδου ἔρχομαι ὡς κλέπτῃς. Μακάριος ὁ γρηγορῶν καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῇ καὶ βλέπωσι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ.

16 Καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἐβραϊστὶ Ἄρμαγεδών.

3 Ὁ δεύτερος δὲ ἄγγελος ἄδειασε τὴ φιάλη του στὴ θάλασσα. Καὶ ἡ θάλασσα μεταβλήθηκε σὲ αἷμα σὰν φονευμένου ἀνθρώπου, καὶ κάθε ζωντανὴ ὑπαρξὶ στὴ θάλασσα πέθανε.

4 Ὁ τρίτος δὲ ἄγγελος ἄδειασε τὴ φιάλη του στοὺς ποταμοὺς καὶ στὶς πηγές τῶν ὑδάτων. Καὶ μεταβλήθηκαν σὲ αἷμα. **5** Καὶ ἄκουσα τὸν ἄγγελο τῶν ὑδάτων νὰ λέγῃ: «Δίκαιος εἶσαι σύ, ὁ Ὡν καὶ ὁ Ἦν, ὁ ἅγιος, στὶς τιμωρητικὲς αὐτὲς ἐνέργειές σου. **6** Διότι ἔχυσαν αἷμα ἁγίων καὶ προφητῶν, γι' αὐτὸ αἷμα τοὺς ἔδωσες νὰ πιοῦν. Τὸ ἀξίζουσιν». **7** Ἐπίσης ἄκουσα τὸ θυσιαστήριο νὰ λέγῃ: «Ναί, Κύριε Θεὲ παντοκράτωρ, ὀρθὲς καὶ δίκαιες εἶναι οἱ τιμωρητικὲς ἐνέργειές σου».

8 Ὁ τέταρτος δὲ ἄγγελος ἄδειασε τὴ φιάλη του στὸν ἥλιο. Καὶ τοῦ ἐπετράπη νὰ καύσῃ τοὺς ἀνθρώπους μὲ θερμότητα. **9** Καὶ κἀήκαν οἱ ἄνθρωποι μὲ καῦμα μεγάλο. Καὶ βλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, πὺ εἶχε ἐξουσία σ' αὐτὲς τὶς πληγές, καὶ δὲν μετανόησαν ὥστε νὰ τὸν δοξάσουν.

10 Ὁ πέμπτος δὲ ἄγγελος ἄδειασε τὴ φιάλη του στὸ θρόνο τοῦ θηρίου (τοῦ Ἀντιχρίστου). Καὶ ἡ βασιλεία του συνετρίβη. Καὶ μασοῦσαν τὶς γλῶσσες τοὺς ἀπὸ τὸν πόνο. **11** Καὶ βλασφήμησαν τὸ Θεὸ τοῦ οὐρανοῦ ἐξ αἰτίας τῶν συμφορῶν τοὺς καὶ ἐξ αἰτίας τῶν πληγῶν τοὺς, καὶ δὲν μετανόησαν γιὰ τὰ ἔργα τοὺς.

Ἡ ἕκτη φιάλη καὶ τὰ τρία ἀκάθαρτα πνεύματα

12 Ὁ ἕκτος δὲ ἄγγελος ἄδειασε τὴ φιάλη του στὸν ποταμὸ τὸ μεγάλο τὸν Εὐφράτη. Καὶ ξεράθηκε τὸ νερό του, γιὰ νὰ ἐτοιμασθῇ ὁ δρόμος γιὰ τοὺς βασιλεῖς ἀπὸ τὴν Ἀνατολή. **13** Καὶ εἶδα νὰ βγαίνουν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ δράκοντος καὶ ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ θηρίου καὶ ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ψευδοπροφήτου τρία ἀκάθαρτα πνεύματα σὰν βάτραχοι. **14** Εἶναι δὲ πνεύματα δαιμονικά, πὺ κάνουν σημεῖα, καὶ ἀποστέλλονται στοὺς βασιλεῖς ὅλης τῆς οἰκουμένης, γιὰ νὰ τοὺς συγκεντρώσουν γιὰ τὸν πόλεμο τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος.

15 Προσεῖξτε, ἔρχομαι σὰν κλέπτῃς (αἰφνιδίως). Μακάριος ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἀγρυπνεῖ καὶ παραμένει ντυμένος, διότι δὲν θὰ περιπατῇ γυμνὸς καὶ δὲν θὰ βλέπουν τὴν ἀσχημία του.

16 Καὶ τοὺς συγκεντρώσαν (τὰ τρία δαιμονικά πνεύματα τοὺς βασιλεῖς) στὸν τόπο, πὺ λέγεται στὰ ἑβραϊκὰ Ἄρμαγεδών.

17 Καὶ ὁ ἕβδομος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἀέρα. Καὶ ἐξῆλθε φωνὴ μεγάλη ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θρόνου λέγουσα· Γέγονε! 18 Καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταί. Καὶ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, οἷος οὐκ ἐγένετο ἀφ' οὗ οἱ ἄνθρωποι ἐγένοντο ἐπὶ τῆς γῆς. Τηλικούτος σεισμὸς, οὕτω μέγας! 19 Καὶ ἐγένετο ἡ πόλις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη. Καὶ αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεσαν. Καὶ Βαβυλῶν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ δοῦναι αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ. 20 Καὶ πᾶσα νῆσος ἔφυγε, καὶ ὄρη οὐχ εὑρέθησαν. 21 Καὶ χάλαζα μεγάλη ὡς ταλαντιαία καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους! Καὶ ἐβλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸν Θεὸν ἐκ τῆς πληγῆς τῆς χαλάζης, ὅτι μεγάλη ἐστὶν ἡ πληγὴ αὕτη σφόδρα.

17 Καὶ ἦλθεν εἰς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας, καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ λέγων· Δεῦρο δείξω σοι τὸ κρίμα τῆς πόρνῆς τῆς μεγάλης τῆς καθημένης ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν, 2 μεθ' ἧς ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμεθύσθησαν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορνείας αὐτῆς.

3 Καὶ ἀπήνεγκέ με εἰς ἔρημον ἐν πνεύματι. Καὶ εἶδον γυναῖκα καθημένην ἐπὶ τὸ θηρίον τὸ κόκκινον, γέμον ὀνόματα βλασφημίας, ἔχον κεφαλὰς ἑπτὰ καὶ κέρατα δέκα. 4 Καὶ ἡ γυνὴ ἦν περιβεβλημένη πορφυροῦν καὶ κόκκινον καὶ κεχρυσωμένη χρυσίῳ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις, ἔχουσα ποτήριον χρυσοῦν ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, γέμον βδελυγμάτων, καὶ τὰ ἀκάθαρτα τῆς πορνείας τῆς γῆς, 5 καὶ ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα γεγραμμένον μυστήριον· Βαβυλῶν ἡ μεγάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς. 6 Καὶ εἶδον τὴν γυναῖκα μεθύουσαν ἐκ τοῦ αἵματος τῶν ἁγίων καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων Ἰησοῦ. Καὶ ἐθαύμασα ἰδὼν αὐτὴν θαῦμα μέγα.

7 Καὶ εἶπέ μοι ὁ ἄγγελος· Διατί ἐθαύμασας; Ἐγὼ ἐρῶ σοι τὸ μυστήριον τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ θηρίου τοῦ βαστάζοντος αὐτήν, τοῦ ἔχοντος τὰς ἑπτὰ κεφαλὰς καὶ τὰ δέκα κέρατα. 8 Τὸ

Ἡ ἑβδόμη φιάλη καὶ τιμωρία τῶν πόλεων, μάλιστα τῆς Βαβυλῶνος

17 Ὁ δὲ ἕβδομος ἄγγελος ἄδειασε τὴ φιάλη του στὸν ἀέρα. Καὶ φωνὴ δυνατὴ βγήκε ἀπὸ τὸ ναὸ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τὸ θρόνο, ἡ ὁποία ἔλεγε: «Ἐγινε!». 18 Καὶ προκλήθηκαν ἀστραπὲς καὶ φωνὲς καὶ βροντὲς. Ἐπίσης ἔγινε μέγας σεισμὸς, τέτοιος ποὺ δὲν ἔγινε ἀφ' ὅτου οἱ ἄνθρωποι ὑπῆρξαν στὴ γῆ. Τόσος σεισμὸς, τόσο μέγας! 19 Καὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἔγινε τρία κομμάτια. Καὶ οἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεσαν. Καὶ τὴ Βαβυλῶνα τὴ μεγάλη θυμήθηκε ὁ Θεός, γιὰ νὰ τῆς δώσει νὰ πιῇ ἀπὸ τὸ ποτήρι με τὸ ἀφύ κρασί τῆς ὀργῆς του. 20 Καὶ ὅλα τὰ νησιά ἔφυγαν ἀπὸ τῆ θέσι τους, καὶ τὰ ὄρη δὲν βρέθηκαν στὴ θέσι τους. 21 Καὶ χαλάζι μεγάλο βαρὺ σὰν τάλαντο (42 κιλὰ περίπου) ἔπεσε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ πάνω στοὺς ἀνθρώπους! Καὶ βλασφήμησαν οἱ ἄνθρωποι τὸ Θεὸ ἐξ αἰτίας τῆς συμφορᾶς ποὺ προκάλεσε τὸ χαλάζι, διότι αὐτὴ ἡ συμφορὰ ἦταν πάρα πολὺ μεγάλη.

Ἡ ὀπτασία τῆς μεγάλης πόρνῆς Βαβυλῶνος καὶ τοῦ θηρίου

17 Ἦλθε δὲ ἓνας ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους, ποὺ κρατοῦσαν τὶς ἑπτὰ φιάλες, καὶ μίλησε μαζί μου λέγοντας: «Ἐλα νὰ σοῦ δείξω τὴν τιμωρία τῆς πόρνῆς τῆς μεγάλης, ποὺ κάθεται σὲ τόπο με πολλὰ νερά. 2 Μαζὶ τῆς πόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ μέθυσαν οἱ κάτοικοι τῆς γῆς ἀπὸ τὸ κρασί τῆς πορνείας τῆς».

3 Καὶ μετέφερε πνευματικῶς (ὄχι σωματικῶς) σὲ μιὰ ἔρημο. Καὶ εἶδα μιὰ γυναῖκα πάνω στὸ κόκκινο θηρίο, ποὺ ἦταν γεμᾶτο βλάσφημα ὀνόματα, καὶ εἶχε ἑπτὰ κεφάλια καὶ δέκα κέρατα. 4 Ἡ δὲ γυναῖκα ἦταν ντυμένη στὴν πορφύρα καὶ στὸ κόκκινον, καὶ στολισμένη με χρυσάφι καὶ πολυτίμους λίθους καὶ μαργαριτάρια. Καὶ στὸ χέρι τῆς κρατοῦσε χρυσὸ ποτήρι γεμᾶτο με βδελύγματα καὶ τὶς ἀκαθαρσίες τῆς πορνείας τῆς γῆς. 5 Καὶ στὸ μέτωπό τῆς ἦταν γραμμένο μυστηριῶδες (ἀλληγορικὸ) ὄνομα: «Βαβυλῶν ἡ μεγάλη, ἡ μητέρα τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς». 6 Καὶ εἶδα τὴ γυναῖκα νὰ μεθᾶη ἀπὸ τὸ αἶμα τῶν ἁγίων (τῶν πιστῶν) καὶ ἀπὸ τὸ αἶμα τῶν μαρτύρων (τῶν κηρύκων) τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ ὅταν τὴν εἶδα, φοβήθηκα με φόβο μεγάλο.

Ἡ ἐξήγησι τῆς ὀπτασίας

7 Ὁ δὲ ἄγγελος μοῦ εἶπε: «Γιατί φοβήθηκες; Ἐγὼ θὰ σοῦ ἐξηγήσω τὸ μυστήριον τῆς γυναικῆς καὶ τοῦ θηρίου ποὺ τὴν βαστάζει καὶ ἔχει τὰ ἑπτὰ κεφάλια καὶ τὰ δέκα κέρατα. 8 Τὸ θηρίο, ποὺ εἶδες, ὑπῆρχε καὶ δὲν ὑπάρχει, ἀλλὰ πρόκειται ν' ἀνεβῆ ἀπὸ τὴν ἄβυσσο (νὰ ἐπανέλθῃ δηλαδὴ) καὶ νὰ καταλήξῃ σὲ ἀπώλεια (νὰ ἐξολοθρευθῆ). Θὰ φοβηθοῦν δὲ ἐκεῖνοι οἱ κάτοικοι τῆς γῆς, τῶν ὁποίων τὸ ὄνομα δὲν εἶναι γραμ-

θηρίον ὃ εἶδες, ἦν καὶ οὐκ ἔστι, καὶ μέλλει ἀναβαίνειν ἐκ τῆς ἀβύσσου καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγειν. Καὶ θαυμάσονται οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν οὐ γέγραπται τὸ ὄνομα ἐπὶ τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, βλέπόντων τὸ θηρίον ὅτι ἦν, καὶ οὐκ ἔστι καὶ παρέσται. **9** Ὡδε ὁ νοῦς ὁ ἔχων σοφίαν. Αἱ ἑπτὰ κεφαλαὶ ὄρη ἑπτὰ εἰσιν, ὅπου ἡ γυνὴ κάθεται ἐπ' αὐτῶν. **10** Καὶ βασιλεῖς ἑπτὰ εἰσιν. Οἱ πέντε ἔπεσαν, ὁ εἷς ἔστιν, ὁ ἄλλος οὐπω ἦλθε. Καὶ ὅταν ἔλθῃ, ὀλίγον αὐτὸν δεῖ μείναι. **11** Καὶ τὸ θηρίον ὃ ἦν καὶ οὐκ ἔστι, καὶ αὐτὸς ὄγδοός ἐστι, καὶ ἐκ τῶν ἑπτὰ ἐστι, καὶ εἰς ἀπώλειαν ὑπάγει. **12** Καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες δέκα βασιλεῖς εἰσιν, οἵτινες βασιλείαν οὐπω ἔλαβον, ἀλλ' ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν ὥραν λαμβάνουσι μετὰ τοῦ θηρίου. **13** Οὗτοι μίαν γνώμην ἔχουσι, καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ διδούσιν. **14** Οὗτοι μετὰ τοῦ Ἀρνίου πολεμήσουσι, καὶ τὸ Ἀρνίον νικήσει αὐτούς, ὅτι Κύριος κυρίων ἐστὶ καὶ Βασιλεὺς βασιλέων, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ πιστοί.

15 Καὶ λέγει μοι· Τὰ ὕδατα ἃ εἶδες, οὗ ἡ πόρνη κάθεται, λαοὶ καὶ ὄχλοι εἰσὶ καὶ ἔθνη καὶ γλῶσσαι. **16** Καὶ τὰ δέκα κέρατα ἃ εἶδες καὶ τὸ θηρίον, οὗτοι μισήσουσι τὴν πόρνην καὶ ἠρημωμένην ποιήσουσιν αὐτὴν καὶ γυμνὴν καὶ τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται καὶ αὐτὴν κατακαύσουσιν ἐν πυρί. **17** Ὁ γὰρ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν ποιῆσαι τὴν γνώμην αὐτοῦ καὶ ποιῆσαι μίαν γνώμην καὶ δοῦναι τὴν βασιλείαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ, ἄχρι τελεσθῶσιν οἱ λόγοι τοῦ Θεοῦ. **18** Καὶ ἡ γυνὴ ἦν εἶδες ἔστιν ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλέων τῆς γῆς.

18 Μετὰ ταῦτα εἶδον ἄλλον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἐξουσίαν μεγάλην, καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆς δόξης αὐτοῦ. **2** Καὶ ἔκραξεν ἐν ἰσχυρᾷ φωνῇ λέγων· Ἐπεσεν, ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμονίων καὶ φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου καὶ φυλακὴ παντὸς ὀρνέου ἀκαθάρτου καὶ μεμισημένου. **3** Ὅτι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πέπωκαν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς μετ' αὐτῆς ἐπόρνευσαν, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ στρήνου αὐτῆς ἐπλούτησαν.

μένο στὸ βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου, βλέποντας τὸ θηρίο, διότι ὑπῆρχε καὶ δὲν ὑπάρχει, ἀλλὰ θὰ παρουσιασθῇ πάλι. **9** Ἐδῶ φαίνεται ὁ νοῦς ποῦ ἔχει σοφία. Τὰ ἑπτὰ κεφάλια εἶναι ἑπτὰ λόφοι, ποῦ πάνω τους κάθεται ἡ γυναῖκα. **10** Ἐπίσης εἶναι ἑπτὰ βασιλεῖς. Οἱ πέντε ἔπεσαν, ὁ ἓνας ὑπάρχει, ὁ ἄλλος δὲν ἦλθεν ἀκόμη. Καὶ ὅταν ἔλθῃ, λίγο χρόνο πρόκειται νὰ παραμείνῃ. **11** Καὶ τὸ θηρίο, ποῦ ὑπῆρχε καὶ δὲν ὑπάρχει, καὶ αὐτὸς εἶναι βασιλεὺς ὄγδοος, καὶ εἶναι ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ (ὁμόφρων καὶ ὁμότροπος τῶν ἑπτὰ), καὶ πηγαίνει σὲ ἀπώλεια (νὰ ἐξολοθρευθῇ). **12** Καὶ τὰ δέκα κέρατα, ποῦ εἶδες, εἶναι δέκα βασιλεῖς, οἱ ὅποιοι βασιλεία δὲν ἔλαβαν, ἀλλὰ λαμβάνουν ἐξουσία σὰν βασιλεῖς μίαν ὥρα μαζί με τὸ θηρίο. **13** Αὐτοὶ συμφωνοῦν, καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσία τους δίνουν στὸ θηρίο. **14** Αὐτοὶ θὰ πολεμήσουν ἐναντίον τοῦ Ἀρνίου, ἀλλὰ τὸ Ἀρνίον θὰ τοὺς νικήσῃ, διότι εἶναι Κύριος κυρίων καὶ Βασιλεὺς βασιλέων, ὅσοι δὲ εἶναι μαζί του εἶναι ἐπίλεκτοι καὶ ἐκλεκτοὶ καὶ ἀφωσιωμένοι».

15 Ἐπίσης μοῦ λέγει: «Τὰ νερά, ποῦ εἶδες, ὅπου κάθεται ἡ πόρνη, εἶναι λαοὶ καὶ ὄχλοι καὶ ἔθνη καὶ γλῶσσες. **16** Τὰ δέκα δὲ κέρατα, ποῦ εἶδες, καὶ τὸ θηρίο, αὐτοὶ θὰ μισήσουν τὴν πόρνην καὶ θὰ τὴν ἐρημώσουν καὶ θὰ τὴν γυμνώσουν καὶ θὰ φάγουν τὶς σάρκες της καὶ θὰ τὴν κατακαύσουν με φωτιά. **17** Διότι ὁ Θεὸς ἔβαλε στὶς καρδιές τους νὰ κάνουν τὸ θέλημά του καὶ νὰ ἐνεργήσουν ὁμοφώνως καὶ νὰ δώσουν τὴν βασιλικὴν δύναμιν τους στὸ θηρίο, μέχρις ὅτου πραγματοποιηθοῦν οἱ λόγοι τοῦ Θεοῦ. **18** Ἡ δὲ γυναῖκα, ποῦ εἶδες, εἶναι ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ ὁποία βασιλεύει πάνω στοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς».

Ἀγγελία τῆς πτώσεως τῆς Βαβυλῶνος

18 Μετὰ ἀπ' αὐτὰ εἶδα ἄλλον ἄγγελο νὰ κατεβαίνειν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν. Εἶχε ἐξουσία μεγάλη, καὶ ἡ γῆ φωτίσθη ἀπὸ τὴν λάμψιν του. **2** Καὶ ἔκραξε με ἰσχυρὴ φωνὴ λέγοντας: «Ἐπεσε, ἔπεσε ἡ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ ἔγινε κατοικία δαιμονίων, καὶ καταφύγιον κάθε ἀκαθάρτου πνεύματος, καὶ φωλιὰ κάθε ἀκαθάρτου καὶ σιχαμένου ὄρνιου. **3** Διότι ἀπὸ τὸ μεθυστικὸν κρασί τῆς πορνείας της ἔχουν πιεῖ ὅλα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς πόρνευσαν μαζί της, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς πλούτησαν ἀπὸ τὸν ἄφθονον πλοῦτον της».

Νέα ἀγγελία τῆς τιμωρίας τῆς Βαβυλῶνος καὶ σχετικὲς συστάσεις

4 Ἄκουσα δὲ ἄλλη φωνὴ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν νὰ λέγῃ: «Ἐξέλθετε ἀπ' αὐτῆς, λαέ μου, γὰρ νὰ μὴ γίνετε συμμέτοχοι σὲ τὶς ἁμαρτίες της, καὶ γὰρ νὰ μὴ πληγῆτε ἀπὸ τὶς συμφορὰς της. **5** Διότι ἔφθασαν μέχρι τὸν οὐρανὸν οἱ ἁμαρτίες της, καὶ ἔλαβε ὑπ' ὄψιν ὁ Θεὸς τὰ ἀνομήματά της.

4 Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσαν· Ἐξελθε ἐξ αὐτῆς, ὁ λαός μου, ἵνα μὴ συγκοινωνήσητε ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῆς, καὶ ἵνα ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς μὴ λάβητε. 5 Ὅτι ἐκολλήθησαν αὐτῆς αἱ ἀμαρτίαι ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμνημόνευσεν ὁ Θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς.

6 Ἀπόδοτε αὐτῇ ὡς καὶ αὐτὴ ἀπέδωκε. Καὶ διπλώσατε αὐτῇ διπλᾶ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς. Ἐν τῷ ποτηρίῳ ᾧ ἐκέρασε κεράσατε αὐτῇ διπλοῦν. 7 Ὅσα ἐδόξασεν ἑαυτὴν καὶ ἐστρηνίασε, τοσοῦτον δότε αὐτῇ βασανισμόν καὶ πένθος. Ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς λέγει, ὅτι κáθημαι καθὼς βασίλισσα καὶ χήρα οὐκ εἶμι καὶ πένθος οὐ μὴ ἴδω, 8 διὰ τοῦτο ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἤξουσιν αἱ πληγαὶ αὐτῆς, θάνατος καὶ πένθος καὶ λιμός, καὶ ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται. Ὅτι ἰσχυρὸς Κύριος ὁ Θεὸς ὁ κρίνας αὐτήν.

9 Καὶ κλαύσουσιν αὐτὴν καὶ κόψονται ἐπ' αὐτῇ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς οἱ μετ' αὐτῆς πορνεύσαντες καὶ στρηνιάσαντες, ὅταν βλέπωσι τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς, 10 ἀπὸ μακρόθεν ἐστηκότες διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες· Οὐαὶ οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη Βαβυλῶν, ἡ πόλις ἡ ἰσχυρά, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἤλθεν ἡ κρίσις σου!

11 Καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς κλαύσουσι καὶ πενθήσουσιν ἐπ' αὐτῇ, ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν οὐδεὶς ἀγοράζει οὐκέτι, 12 γόμον χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ λίθου τιμίου καὶ μαργαρίτου· καὶ βυσσίνου καὶ πορφύρας καὶ σηρικοῦ καὶ κοκκίνου· καὶ πᾶν ξύλον θύρινον καὶ πᾶν σκεῦος ἐλεφάντινον καὶ πᾶν σκεῦος ἐκ ξύλου τιμιωτάτου καὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου καὶ μαρμάρου· 13 καὶ κινάμων καὶ ἄμωμον καὶ θυμιάματα καὶ μύρον καὶ λίβανον· καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον καὶ σεμίδαλιν καὶ σίτον· καὶ κτήνη καὶ πρόβατα· καὶ ἵππων καὶ ῥεδῶν· καὶ σωμάτων, καὶ ψυχᾶς ἀνθρώπων. 14 Καὶ ἡ ὀπώρα τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς σου ἀπώλετο ἀπὸ σοῦ, καὶ πάντα τὰ λιπαρὰ καὶ τὰ λαμπρὰ ἀπῆλθεν ἀπὸ σοῦ καὶ οὐκέτι οὐ μὴ αὐτὰ εὐρήσεις. 15 Οἱ ἔμποροι τούτων, οἱ πλουτήσαντες ἀπ' αὐτῆς, ἀπὸ μακρόθεν στήσονται διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς κλαίοντες καὶ πενθοῦντες, 16 λέγοντες· Οὐαὶ οὐαὶ, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ περιβεβλημένη

6 Φερθήτε σ' αὐτῇ, ὅπως καὶ αὐτὴ φέρθηκε. Καὶ ἀνταποδώσετε σ' αὐτὴ διπλᾶ συμφώνως πρὸς τὰ ἔργα τῆς. Μὲ τὸ ποτήρι, μὲ τὸ ὄποιο κέρασε, διπλοκεράσατε αὐτήν. 7 Ὅσο δόξασε τὸν ἑαυτὸ τῆς καὶ ὠργίασε, τόσα βάσανα καὶ πένθος δώσετε σ' αὐτήν. Διότι λέγει μέσα τῆς: “Κάθομαι σὰν βασίλισσα, καὶ χήρα δὲν εἶμαι, καὶ πένθος δὲν θὰ ἴδω”. 8 Γι' αὐτὸ μέσα σὲ μιὰ μέρα θὰ ἔλθουν οἱ συμφορὲς τῆς, θανατικὸ καὶ στέρησι καὶ πείνα, καὶ μὲ φωτιὰ θὰ κατακαῖ. Διότι εἶναι ἰσχυρὸς ὁ Κύριος ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος θὰ τὴν τιμωρήσῃ».

Θρῆνος τῶν βασιλέων γιὰ τὴ Βαβυλῶνα

9 «Καὶ θὰ τὴν κλαύσουν καὶ θὰ θρηνήσουν γι' αὐτὴ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, πὺ πόρνευσαν μαζί τῆς καὶ ὠργίασαν, ὅταν θὰ βλέπουν τὸν καπνὸ τῆς πυρπολήσεώς τῆς, 10 καὶ θὰ στέκωνται μακριὰ ἀπὸ τὸ φόβο τοῦ βασανισμοῦ τῆς λέγοντας: “Ἀλλοίμονο, ἀλλοίμονο, πόλι μεγάλη Βαβυλῶν, πόλι ἰσχυρή, διότι μέσα σὲ μιὰ ὥρα ἤλθε ἡ τιμωρία σου!”».

Θρῆνος τῶν ἐμπόρων

11 «Καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς θὰ κλαύσουν καὶ θὰ πενήθουν γι' αὐτῇ, διότι κανεὶς πλέον δὲν ἀγοράζει τὸ ἐμπόρευμά τους, 12 ἐμπόρευμα ἀπὸ χρυσάφι καὶ ἀσῆμι καὶ πολυτίμους λίθους καὶ μαργαριτάρια· πολυτελῆ λινὰ καὶ πορφυρὰ καὶ μεταξωτὰ καὶ κόκκινα· καὶ κάθε ἀρωματικὸ κέδρινο ξύλο καὶ κάθε σκεῦος ἀπὸ ἐλεφαντοστοῦν καὶ κάθε σκεῦος ἀπὸ πανάκριβο ξύλο καὶ χαλκὸ καὶ σίδηρο καὶ μάρμαρο· 13 καὶ κανέλλα καὶ καρύκευμα (μπαχαρικά)· καὶ θυμιάματα καὶ μύρο καὶ λιβάνι· καὶ κρασί καὶ λάδι καὶ σιμιγδάλι καὶ σιτάρι· καὶ βόδια καὶ πρόβατα· καὶ ἵππους καὶ ἀμάξια· καὶ δούλους, πὺ εἶναι ἀνθρώπινες ὑπάρξεις. 14 Ἔτσι ἡ ἀπόλαυσι πὺ ἐπιθυμοῦσε ἡ ψυχὴ σου χάθηκε ἀπὸ σένα, καὶ ὅλα τὰ πλούτη καὶ τὰ μεγαλεῖα ἔφυγαν μακριὰ ἀπὸ σένα καὶ δὲν θὰ τὰ βρῆς πλέον. 15 Ὅσοι ἐμπορεύονταν αὐτὰ καὶ πλούτησαν ἀπ' αὐτῇ (τὴ Βαβυλῶνα), θὰ στέκωνται μακριὰ ἀπὸ τὸ φόβο τοῦ βασανισμοῦ τῆς καὶ θὰ κλαίουσιν καὶ θὰ πενθοῦν 16 λέγοντας: “Ἀλλοίμονο, ἀλλοίμονο, πόλι μεγάλη, ντυμένη μὲ πολυτελῆ λινὰ καὶ πορφυρὰ καὶ κόκκινα, καὶ στολισμένη μὲ χρυσάφι καὶ πολυτίμους λίθους καὶ μαργαριτάρια, 17 διότι σὲ μιὰ ὥρα ἐξαφανίσθηκε ὁ τόσο μεγάλος πλοῦτος!”».

Θρῆνος τῶν ναυτικῶν

«Καὶ κάθε πλοίαρχος καὶ καθέννας πὺ ἐπλεε πρὸς αὐτὸ τὸν τόπο καὶ οἱ ναῦτες καὶ ὅσοι ἐργάζονταν στὴ θάλασσα στάθηκαν μακριὰ, 18 καὶ βλέποντας τὸν καπνὸ τῆς πυρπολήσεώς τῆς ἔκραζαν λέγοντας: “Ποιὰ πόλι μποροῦσε νὰ συγκριθῇ μ' αὐτὴ τὴν πόλι τὴ μεγάλη;”. 19 Καὶ

βύσσινον καὶ πορφυροῦν καὶ κόκκινον καὶ κεχρυσωμένη ἐν χρυσίῳ καὶ λίθῳ τιμίῳ καὶ μαργαρίταις, 17 ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἤρημώθη ὁ τοσοῦτος πλοῦτος!

Καὶ πᾶς κυβερνήτης καὶ πᾶς ὁ ἐπὶ τόπον πλέων καὶ ναῦται καὶ ὅσοι τὴν θάλασσαν ἐργάζονται ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν, 18 καὶ ἔκραζον βλέποντες τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς, λέγοντες· Τίς ὁμοία τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ; 19 Καὶ ἔβαλον χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ ἔκραζον κλαίοντες καὶ πενθοῦντες, λέγοντες· Οὐαὶ οὐαὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἐν ἧ ἔπλούτησαν πάντες οἱ ἔχοντες τὰ πλοῖα ἐν τῇ θαλάσῃ ἐκ τῆς τιμιότητος αὐτῆς, ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἤρημώθη!

20 Εὐφραίνου ἐπ' αὐτῇ, οὐρανὲ καὶ οἱ ἅγιοι καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται, ὅτι ἔκριεν ὁ Θεὸς τὸ κρίμα ὑμῶν ἐξ αὐτῆς.

21 Καὶ ἦρεν εἷς ἄγγελος ἰσχυρὸς λίθον ὡς μύλον μέγαν καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν λέγων· Οὕτως ὀρμήματι βληθήσεται Βαβυλῶν ἡ μεγάλη πόλις, καὶ οὐ μὴ εὔρεθῆ ἔτι. 22 Καὶ φωνὴ κιθαρῶδων καὶ μουσικῶν καὶ αὐλητῶν καὶ σαλπιστῶν οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἐν σοὶ ἔτι. Καὶ πᾶς τεχνίτης πάσης τέχνης οὐ μὴ εὔρεθῆ ἐν σοὶ ἔτι. Καὶ φωνὴ μύλου οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἐν σοὶ ἔτι. 23 Καὶ φῶς λύχνου οὐ μὴ φανῆ ἐν σοὶ ἔτι. Καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ νύμφης οὐ μὴ ἀκουσθῆ ἐν σοὶ ἔτι. Ὅτι οἱ ἔμποροὶ σου ἦσαν οἱ μεγιστᾶνες τῆς γῆς. Ὅτι ἐν τῇ φαρμακείᾳ σου ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη, 24 καὶ ἐν αὐτῇ αἵματα προφητῶν καὶ ἁγίων καὶ ὄλων τῶν σφαγιασθέντων πάνω στῆ γῆς.

ἔρριξαν χῶμα στὰ κεφάλια τους καὶ ἔκλαιαν καὶ πενθοῦσαν καὶ ἔκραζαν λέγοντας: “Ἄλλοίμονο, ἀλλοίμονο στὴν πόλι τῇ μεγάλῃ, στὴν ὁποία πλούτησαν ἀπὸ τὸν πλοῦτο τῆς ὅλοι ὅσοι εἶχαν πλοῖα στὴ θάλασσα, διότι μέσα σὲ μιὰ ὥρα ἀφανίσθηκε!”».

Προτροπὴ γιὰ εὐφροσύνη στὸν οὐρανὸ

20 «Εὐφραίνεσθε γιὰ τὸν ἀφανισμό τῆς, οὐρανὲ καὶ σεῖς οἱ ἅγιοι καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆτες. Διότι ὁ Θεὸς σᾶς δικαίωσε τιμωρώντας αὐτήν».

Τρίτη ἀγγελία τοῦ καταποντισμοῦ καὶ ἀφανισμοῦ τῆς Βαβυλῶνος

21 Τότε ἓνας ἰσχυρὸς ἄγγελος σήκωσε ἓνα λίθο σὰν μεγάλη μολόπετρα καὶ τὸν ἔρριξε στὴ θάλασσα λέγοντας: «Ἔτσι μὲ ὀρμὴ θὰ καταποντισθῆ ἡ Βαβυλῶν, ἡ μεγάλη πόλι, καὶ δὲν θὰ βρεθῆ πλέον. 22 Καὶ ἦχος κιθαρῶδων καὶ τραγουδιστῶν καὶ αὐλητῶν (αὐτῶν ποὺ παίζουν αὐλὸ) καὶ σαλπικτῶν δὲν θ' ἀκουσθῆ σὲ σένα πλέον. Καὶ κάθε τεχνίτης κάθε τέχνης δὲν θὰ βρεθῆ σὲ σένα πλέον. Καὶ ἦχος μολόπετρας δὲν θ' ἀκουσθῆ σὲ σένα πλέον. 23 Καὶ φῶς λύχνου δὲν θὰ φανῆ σὲ σένα πλέον. Καὶ φωνὴ νυμφίου καὶ νύμφης δὲν θ' ἀκουσθῆ σὲ σένα πλέον. Διότι οἱ ἔμποροὶ σου ἦταν οἱ δυνάστες (οἱ καταδυναστευταὶ καὶ ἐκμεταλλεῦται) τῆς γῆς. Διότι μὲ τίς μαγεῖτες σου πλανήθηκαν ὅλα τὰ ἔθνη, 24 καὶ σὲ σένα βρέθηκαν αἵματα προφητῶν καὶ ἁγίων καὶ ὄλων τῶν σφαγιασθέντων πάνω στῆ γῆς».

19 Μετὰ ταῦτα ἤκουσα ὡς φωνὴν μεγάλην ὄχλου πολλοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ λεγόντων· Ἄλληλούια! Ἡ σωτηρία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, **2** ὅτι ἀληθινὰ καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις αὐτοῦ. Ὅτι ἔκρινε τὴν πόρνην τὴν μεγάλην, ἣτις διέφθειρε τὴν γῆν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐξεδίκησε τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ χειρὸς αὐτῆς. **3** Καὶ δεύτερον εἶρηκαν· Ἄλληλούια! Καὶ ὁ καπνὸς αὐτῆς ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **4** Καὶ ἔπεσαν οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες πρεσβύτεροι καὶ τὰ τέσσαρα ζῶα καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ λέγοντες· Ἀμήν, ἀλληλούια!

5 Καὶ φωνὴ ἀπὸ τοῦ θρόνου ἐξῆλθε λέγουσα· Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἡμῶν, πάντες οἱ δούλοι αὐτοῦ καὶ οἱ φοβούμενοι αὐτόν, οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι. **6** Καὶ ἤκουσα ὡς φωνὴν ὄχλου πολλοῦ καὶ ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν καὶ ὡς φωνὴν βροντῶν ἰσχυρῶν, λεγόντων· Ἄλληλούια! Ὅτι ἐβασίλευσε Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ. **7** Χαίρωμεν καὶ ἀγαλλιώμεθα καὶ δῶμεν τὴν δόξαν αὐτῷ, ὅτι ἦλθεν ὁ γάμος τοῦ Ἄρνιου καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἠτοιμάσεν ἑαυτήν. **8** Καὶ ἐδόθη αὐτῇ ἵνα περιβάληται βύσσινον λαμπρόν, καθαρόν. Τὸ γὰρ βύσσινον τὰ δικαιώματα τῶν ἁγίων ἐστί.

9 Καὶ λέγει μοι· Γράψον· Μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ Ἄρνιου κεκλημένοι. Καὶ λέγει μοι· Οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοὶ τοῦ Θεοῦ εἰσι.

10 Καὶ ἔπεσα ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ. Καὶ λέγει μοι· Ὅρα μὴ! Σύνδουλος σου εἰμι καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν ἐχόντων τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ. Τῷ Θεῷ προσκύνησον. Ἡ γὰρ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ ἐστί τὸ πνεῦμα τῆς προφητείας.

Ἦδὴ στὸν οὐρανὸ γιὰ τὴν καταστροφή τῆς Βαβυλῶνος

19 Μετὰ ἀπ' αὐτὰ ἄκουσα σὰν μεγάλη φωνὴ ἀπὸ μεγάλο πλῆθος στὸν οὐρανὸ ποὺ ἔλεγαν: «Ἄλληλούια (Αἰνεῖτε τὸν Κύριον)! Ἡ σωτηρία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ δύναμις ἀνήκουν στὸ Θεό μας, **2** καὶ οἱ τιμωρίες του εἶναι ὀρθές καὶ δίκαιες. Διότι τιμώρησε τὴν πόρνη τὴ μεγάλη, ποὺ διέφθειρε τὴ γῆ μὲ τὴν πορνεία της, καὶ ἔκανε ἐκδίκησι γιὰ τὸ αἷμα τῶν δούλων του ποὺ χύθηκε ἀπ' αὐτή». **3** Καὶ γιὰ δεύτερη φορὰ εἶπαν: «Ἄλληλούια (Αἰνεῖτε τὸν Κύριον)! Καὶ ὁ καπνὸς της (ἀπὸ τὴν πυρπόλησί της) ἀνεβαίνει αἰωνίως». **4** Καὶ ἔπεσαν οἱ εἰκοσιτέσσερες πρεσβύτεροι καὶ τὰ τέσσαρα ζώομορφα ὄντα (ἄγγελοι) καὶ προσκύνησαν τὸ Θεὸ ποὺ κάθεται στὸ θρόνο, καὶ ἔλεγαν: «Ἀμήν, ἀλληλούια!».

Ἦδὴ γιὰ τὸν ἐπικείμενο γάμο τοῦ Ἄρνιου

5 Καὶ μιὰ φωνὴ βγήκε ἀπὸ τὸ θρόνο ποὺ ἔλεγε: «Αἰνεῖτε τὸ Θεό μας, ὅλοι οἱ δούλοι του καὶ οἱ σεβόμενοι αὐτόν, οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι». **6** Τότε ἄκουσα σὰν φωνὴ ἀπὸ μεγάλο πλῆθος καὶ σὰν βοή καταρρακτῶν καὶ σὰν κρότο ἰσχυρῶν βροντῶν. Ἔλεγαν: «Ἄλληλούια (Αἰνεῖτε τὸν Κύριον)! Διότι θριάμβευσε ὡς βασιλεὺς ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ. **7** Ἄς χαίρωμε καὶ ἄς ἀγαλλώμεθα καὶ ἄς τὸν δοξάσωμε, διότι ἔφθασεν ἡ ὥρα τοῦ γάμου τοῦ Ἄρνιου, καὶ ἡ γυναῖκα του ἐτοίμασε τὸν ἑαυτὸ της. **8** Καὶ δόθηκε σ' αὐτὴ γιὰ νὰ φορέσῃ λινὴ στολὴ λαμπρὴ, καθαρὴ». Ἡ δὲ λινὴ στολὴ σημαίνει τὶς δόξες τῶν ἁγίων.

9 Ἐπειτα μοῦ λέγει (ὁ ἄγγελος): «Γράψε: Μακάριοι (εὐτυχεῖς) οἱ προσκεκλημένοι στὸ δεῖπνο τοῦ γάμου τοῦ Ἄρνιου». Ἐπίσης μοῦ λέγει: «Αὐτὰ τὰ λόγια εἶναι ἀληθινὰ καὶ εἶναι τοῦ Θεοῦ».

Ὁ σκοπὸς τῆς προφητείας ἡ δόξα καὶ προσκύνησι τοῦ Ἰησοῦ ὡς Θεοῦ

10 Ἐπεσα δὲ μπροστὰ στὰ πόδια του γιὰ νὰ τὸν προσκυνήσω (τὸν ἄγγελο). Ἀλλὰ μοῦ λέγει: «Πρόσεχε, μὴ! Εἶμαι σύνδουλος μὲ σένα, καθὼς μὲ τοὺς ἀδελφούς σου ποὺ δίνουν τὴ μαρτυρία γιὰ τὸν Ἰησοῦ. Τὸ Θεὸ νὰ προσκυνήσῃς. Διότι ὁ σκοπὸς τῆς προφητείας εἶναι ἡ τιμὴ πρὸς τὸν Ἰησοῦ!».

1. Ἡ, ἡ δόξα τοῦ Ἰησοῦ

11 Καὶ εἶδον τὸν οὐρανὸν ἀνεωγμένον, καὶ ἰδοὺ ἵππος λευκός, καὶ ὁ καθήμενος ἐπ’ αὐτὸν καλούμενος Πιστός καὶ Ἀληθινός, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ κρίνει καὶ πολεμεῖ. 12 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός, καὶ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ διαδήματα πολλά, ἔχων ὀνόματα γεγραμμένα, καὶ ὄνομα γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ αὐτός, 13 καὶ περιβεβλημένος ἱμάτιον βεβαμμένον ἐν αἵματι, καὶ κέκληται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ. 14 Καὶ τὰ στρατεύματα τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ ἠκολούθει αὐτῷ ἐπὶ ἵπποις λευκοῖς, ἐνδεδυμένοι βύσσινον λευκόν, καθαρόν. 15 Καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐκπορεύεται ῥομφαία ὀξεῖα δίστομος, ἵνα ἐν αὐτῇ πατάσῃ τὰ ἔθνη. Καὶ αὐτὸς ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾶ. Καὶ αὐτὸς πατεῖ τὴν ληνὸν τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος. 16 Καὶ ἔχει ἐπὶ τὸ ἱμάτιον καὶ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ ὄνομα γεγραμμένον, Βασιλεὺς βασιλέων καὶ Κύριος κυρίων.

17 Καὶ εἶδον ἓνα ἄγγελον ἐστῶτα ἐν τῷ ἡλίῳ, καὶ ἔκραξεν ἐν φωνῇ μεγάλῃ λέγων πᾶσι τοῖς ὀρνέοις τοῖς πετομένοις ἐν μεσουρανήματι· Δεῦτε συνάχθητε εἰς τὸ δεῖπνον τὸ μέγα τοῦ Θεοῦ, 18 ἵνα φάγητε σάρκας βασιλέων καὶ σάρκας χιλιάρχων καὶ σάρκας ἰσχυρῶν καὶ σάρκας ἵππων καὶ τῶν καθημένων ἐπ’ αὐτῶν, καὶ σάρκας πάντων, ἐλευθέρων τε καὶ δούλων, καὶ μικρῶν τε καὶ μεγάλων.

19 Καὶ εἶδον τὸ θηρίον καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ τὰ στρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα ποιῆσαι τὸν πόλεμον μετὰ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου καὶ μετὰ τοῦ στρατεύματος αὐτοῦ. 20 Καὶ ἐπιάσθη τὸ θηρίον καὶ ὁ μετ’ αὐτοῦ ψευδοπροφήτης ὁ ποιήσας τὰ σημεῖα ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐπλάνησε τοὺς λαβόντας τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ τοὺς προσκυνουῦντας τῇ εἰκόνι αὐτοῦ. Ζῶντες ἐβλήθησαν οἱ δύο εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς τὴν καιομένην ἐν θείῳ. 21 Καὶ οἱ λοιποὶ ἀπεκτάνθησαν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ ἵππου, τῇ ἐξελθούσῃ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. Καὶ πάντα τὰ ὄρνεα ἐχορτάσθησαν ἐκ τῶν σαρκῶν αὐτῶν.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ὡς πολεμιστῆς καὶ θριαμβευτῆς ἵππεύς

11 Τότε εἶδα τὸν οὐρανὸ ἀνοικτό, καὶ ἰδοὺ ἓνας ἵππος λευκός, καὶ ὁ ἀναβάτης του ὀνομάζεται Πιστός καὶ Ἀληθινός (ποὺ σημαίνει ὅτι εἶναι δίκαιος καὶ εὐθύς), καὶ κρίνει καὶ πολεμεῖ με δικαιοσύνη. 12 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ του εἶναι ὡς πύρινη φλόγα, καὶ στὸ κεφάλι του εἶναι στέμματα πολλά, καὶ ἐπάνω του ἔχει γραμμένα ὀνόματα (ποὺ σημαίνουν τὶς διαφορὲς ιδιότητές του), καὶ ἓνα ὄνομα γραμμένο, τὸ ὁποῖο κανεὶς δὲν γνωρίζει (διότι κανεὶς δὲν γνωρίζει τὴν οὐσία του), παρὰ μόνον αὐτός. 13 Καὶ φορεῖ ἔνδυμα ποὺ εἶναι βαμμένο στὸ αἷμα. Καὶ τὸ ὄνομά του (κύριο ὄνομα) εἶναι ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ. 14 Καὶ τὰ οὐράνια στρατεύματα τὸν ἀκολουθοῦσαν πάνω σὲ λευκοὺς ἵππους με ἔνδυμα λιὸ λευκὸ, καθαρὸ. 15 Καὶ ἀπὸ τὸ στόμα του βγαίνει δίστομη κοφτερὴ ρομφαία, γιὰ νὰ πατάσῃ μ’ αὐτὴ τὰ ἔθνη. Αὐτὸς ἐπίσης θὰ τοὺς συντρίψῃ με σιδερένια ῥάβδο. Αὐτὸς πάλι πατεῖ τὸ πατητήρι, ἀπὸ τὸ ὁποῖο τρέχει τὸ μεθυστικὸ κρασί τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος. 16 Ἐπίσης στὸ ἔνδυμά του κατὰ τὸ μέρος τοῦ μηροῦ του ἔχει γραμμένο τὸ ὄνομα Βασιλεὺς βασιλέων καὶ Κύριος κυρίων.

Τὸ φοβερὸ δεῖπνο τοῦ Θεοῦ

17 Ἐπειτα εἶδα ἓνα ἄγγελο νὰ στέκεται στὸν ἥλιο. Καὶ ἔκραξε με φωνὴ μεγάλη σ’ ὅλα τὰ ὄρνια, ποὺ πετοῦν μεσουρανίς: «Ἐλᾶτε, συναχθῆτε στὸ μέγαλο δεῖπνο τοῦ Θεοῦ, 18 γιὰ νὰ φάγητε σάρκες βασιλέων καὶ σάρκες στρατηγῶν καὶ σάρκες ἰσχυρῶν καὶ σάρκες ἵππων καὶ τῶν ἀναβατῶν τους καὶ σάρκες ὄλων, ἐλευθέρων καὶ δούλων, καὶ μικρῶν καὶ μεγάλων».

Θρίαμβος κατὰ τοῦ θηρίου καὶ τῶν λοιπῶν ἐχθρῶν

19 Εἶδα τότε τὸ θηρίο (τὸν Ἀντίχριστο) καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ τὰ στρατεύματά τους συγκεντρωμένα γιὰ νὰ κάνουν πόλεμο με τὸν ἀναβάτη τοῦ (λευκοῦ) ἵππου (τὸν Λόγο τοῦ Θεοῦ) καὶ με τὸ στρατεύμά του. 20 Καὶ πιάσθη τὸ θηρίο (ὁ Ἀντίχριστος) καὶ ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ὑπάσπιστῆς του, ποὺ ἔκανε τὰ θαύματα κατὰ τὴ θέλησι ἐκείνου, καὶ πλάνησε μ’ αὐτὰ ὅσους ἔλαβαν τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου καὶ προσκυνοῦσαν τὸ ὁμοίωμά του (τὸ εἶδωλό του). Ζωντανοὶ αὐτοὶ οἱ δύο ρίχτηκαν στὴν πύρινη λίμνη, ποὺ καίεται με θειάφι. 21 Οἱ δὲ ὑπόλοιποι θανατώθηκαν με τὴ ρομφαία τοῦ ἀναβάτη τοῦ (λευκοῦ) ἵππου, ποὺ βγήκε ἀπὸ τὸ στόμα του. Καὶ ὅλα τὰ ὄρνια χόρτασαν ἀπὸ τὶς σάρκες τους.

20 Καὶ εἶδον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα τὴν κλεῖν τῆς ἀβύσσου καὶ ἄλυσιν μεγάλην ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ. **2** Καὶ ἐκράτησε τὸν δράκοντα, τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον, ὃς ἐστὶ Διάβολος καὶ ὁ Σατανᾶς ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην, καὶ ἔδησεν αὐτὸν χίλια ἔτη, **3** καὶ ἔβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἄβυσσον, καὶ ἔκλεισε καὶ ἐσφράγισεν ἐπάνω αὐτοῦ, ἵνα μὴ πλανᾷ ἔτι τὰ ἔθνη, ἄχρι τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη. Μετὰ ταῦτα δεῖ αὐτὸν λυθῆναι μικρὸν χρόνον.

4 Καὶ εἶδον θρόνους, καὶ ἐκάθησαν ἐπ' αὐτούς. Καὶ κρίμα ἐδόθη αὐτοῖς, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων διὰ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ οἵτινες οὐ προσεκύνησαν τὸ θηρίον οὔτε τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔλαβον τὸ χάραγμα ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν. Καὶ ἔζησαν καὶ ἐβασίλευσαν μετὰ τοῦ Χριστοῦ χίλια ἔτη. **5** Καὶ οἱ λοιποὶ τῶν νεκρῶν οὐκ ἔζησαν ἕως τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη. Αὕτη ἡ ἀνάστασις ἡ πρώτη. **6** Μακάριος καὶ ἅγιος ὁ ἔχων μέρος ἐν τῇ ἀναστάσει τῇ πρώτῃ. Ἐπὶ τούτων ὁ δεύτερος θάνατος οὐκ ἔχει ἐξουσίαν, ἀλλ' ἔσονται ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ βασιλεύσουσι μετ' αὐτοῦ χίλια ἔτη.

7 Καὶ ὅταν τελεσθῆ τὰ χίλια ἔτη, λυθήσεται ὁ Σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ, **8** καὶ ἐξελεύσεται πλανῆσαι τὰ ἔθνη τὰ ἐν ταῖς τέσσαρσι γωνίαις τῆς γῆς, τὸν Γῶγ καὶ τὸν Μαγῶγ, συναγαγεῖν αὐτούς εἰς τὸν πόλεμον, ὧν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης! **9** Καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς γῆς, καὶ ἐκύκλευσαν τὴν παρεμβολὴν τῶν ἁγίων καὶ τὴν πόλιν τὴν ἡγαπημένην. Καὶ κατέβη πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ κατέφαγεν αὐτούς. **10** Καὶ ὁ Διάβολος ὁ πλανῶν αὐτούς ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ θείου, ὅπου καὶ τὸ θηρίον καὶ ὁ ψευδοπροφήτης. Καὶ βασανισθήσονται ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Δέσιμο καὶ φυλάκισι τοῦ Σατανᾶ γιὰ χίλια ἔτη

20 Ἐπίσης εἶδα ἕνα ἄγγελο νὰ κατεβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανὸ κρατῶντας στὸ χέρι του τὸ κλεῖδι τῆς ἀβύσσου καὶ μιὰ μεγάλη ἀλυσίδα. **2** Καὶ συνέλαβε τὸ δράκοντα, τὸν ὄφι τὸν ἀρχαῖο, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ Διάβολος καὶ ὁ Σατανᾶς, πὺ πλανᾷ τὴν οἰκουμένην, καὶ τὸν ἔδεσε γιὰ χίλια ἔτη (ἀριθμὸς συμβολικός), **3** καὶ τὸν ἔρριξε στὴν ἄβυσσο, καὶ κλείδωσε καὶ σφράγισε ἀπὸ πάνω του, γιὰ νὰ μὴ πλανᾷ πλέον τὰ ἔθνη, μέχρις ὅτου τελειώσουν τὰ χίλια ἔτη. Ἐπειτα πρόκειται ν' ἀπολυθῆ γιὰ λίγο χρόνο.

Ἡ πρώτη ἀνάστασι καὶ ἡ χιλιετής βασιλεία

4 Ὑστερα εἶδα θρόνους, καὶ κάθησαν σ' αὐτούς (πιστοὶ κεκοιμημένοι καὶ ζῶντες), καὶ τοὺς δόθηκε ἐξουσία. Εἶδα (στοὺς θρόνους) καὶ τὶς ψυχὰς τῶν σφαγιασμένων γιὰ τὴ μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ καὶ γιὰ τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ. Εἶδα (στοὺς θρόνους) καὶ ἐκείνους, πὺ δὲν προσκύνησαν τὸ θηρίο (τὸν Ἀντίχριστο), οὔτε τὸ ὁμοίωμά του (τὸ εἰδωλό του), καὶ δὲν ἔλαβαν τὸ χάραγμα (τὴ σφραγίδα) στὸ μέτωπό τους καὶ στὸ χέρι τους. Ζωοποιήθηκαν δὲ καὶ βασίλευσαν μαζί με τὸ Χριστὸ χίλια ἔτη. **5** Οἱ δὲ ὑπόλοιποι ἀπὸ τοὺς νεκροὺς δὲν ζωοποιήθηκαν ἕως ὅτου τελειώσουν τὰ χίλια ἔτη. Αὕτη εἶναι ἡ ἀνάστασι ἡ πρώτη (ἀνάστασι πνευματικὴ ἀπὸ τὴ νέκρωσι, πὺ προκαλεῖ ἡ ἁμαρτία). **6** Μακάριοι καὶ ἔνδοξοι ὅσοι μετέχουν στὴν ἀνάστασι τὴν πρώτη. Πάνω σ' αὐτούς ὁ δεύτερος θάνατος (ὁ πνευματικὸς θάνατος) δὲν ἔχει ἐξουσία, ἀλλὰ θὰ εἶναι ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ θὰ βασιλεύουν μαζί του χίλια ἔτη.

Τελευταία ἐπιθετικὴ ἀπόπειρα καὶ αἰωνία καταδίκη τοῦ Σατανᾶ

7 Καὶ ὅταν τελειώσουν τὰ χίλια ἔτη, θ' ἀπολυθῆ ὁ Σατανᾶς ἀπὸ τὴ φυλακὴ του, **8** καὶ θὰ βγῆ γιὰ νὰ πλανῆσῃ τὰ ἔθνη, πὺ εἶναι στὶς τέσσαρες γωνίες τῆς γῆς, τὸν Γῶγ καὶ τὸν Μαγῶγ (βασιλέα καὶ λαὸ παροιμιώδεις γιὰ τὴ βαρβαρότητά τους), γιὰ νὰ τοὺς συγκεντρώσῃ γιὰ τὸν πόλεμο. Ὁ ἀριθμὸς τους εἶναι σὰν τὴν ἄμμο τῆς θάλασσας! **9** Καὶ ἀνέβηκαν σ' ὅλο τὸ πλάτος τῆς γῆς, καὶ περικύκλωσαν τὸ στρατόπεδο τῶν ἁγίων (τῶν πιστῶν) καὶ τὴν πόλι τὴν ἡγαπημένη (τὴν Ἱερουσαλήμ, σύμβολο τῆς Ἐκκλησίας). Καὶ κατέβηκε φωτιὰ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἀπὸ τὸ Θεὸ καὶ τοὺς κατέφαγε. **10** Καὶ ὁ Διάβολος, πὺ τοὺς πλανοῦσε, ρίχτηκε στὴ λίμνη, πὺ εἶναι ἀπὸ φωτιὰ καὶ θειάφι, ὅπου εἶχε ριχτῆ καὶ τὸ θηρίο καὶ ὁ ψευδοπροφήτης. Καὶ θὰ βασανίζονται ἡμέρα καὶ νύκτα αἰωνίως.

Τελικὴ κρίσι καὶ δεύτερος θάνατος

11 Καὶ εἶδον θρόνον μέγαν λευκὸν καὶ τὸν Καθήμενον ἐπ' αὐτῷ, οὗ ἀπὸ προσώπου ἔφυγεν ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός, καὶ τόπος οὐχ εὐρέθη αὐτοῖς. 12 Καὶ εἶδον τοὺς νεκρούς, τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς μικρούς, ἐστῶτας ἐνώπιον τοῦ θρόνου, καὶ βιβλία ἠνοίχθησαν. Καὶ ἄλλο βιβλίον ἠνοίχθη, ὃ ἐστὶ τῆς ζωῆς. Καὶ ἐκρίθησαν οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν τοῖς βιβλίοις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. 13 Καὶ ἔδωκεν ἡ θάλασσα τοὺς νεκρούς τοὺς ἐν αὐτῇ, καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἔδωκαν τοὺς νεκρούς τοὺς ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐκρίθησαν ἕκαστος κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. 14 Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ἐβλήθησαν εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός. Οὗτος ὁ θάνατος ὁ δεύτερός ἐστιν. 15 Καὶ εἴ τις οὐχ εὐρέθη ἐν τῇ βίβλῳ τῆς ζωῆς γεγραμμένος, ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τοῦ πυρός.

21 Καὶ εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινὴν. Ὁ γὰρ πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ ἀπῆλθον. Καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔστιν ἔτι. 2 Καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ καινὴν εἶδον καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἠτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. 3 Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης· Ἴδου ἡ σκηνὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαὸς αὐτοῦ ἔσονται, καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶν ἔσται. 4 Καὶ ἐξαλείψει ἀπ' αὐτῶν ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. Καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι, οὔτε πένθος οὔτε κραυγὴ οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι. Ὅτι τὰ πρῶτα ἀπῆλθον.

5 Καὶ εἶπεν ὁ Καθήμενος ἐπὶ τῷ θρόνῳ· Ἴδου καινὰ ποιῶ πάντα. Καὶ λέγει μοι· Γράψον, ὅτι οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοὶ εἰσι. 6 Καὶ εἶπέ μοι· Γέγονεν! Ἐγὼ τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος. Ἐγὼ τῷ διψῶντι δώσω ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν. 7 Ὁ νικῶν, ἔσται αὐτῷ ταῦτα, καὶ ἔσομαι αὐτῷ Θεὸς καὶ αὐτὸς ἔσται μοι υἱός. 8 Τοῖς δὲ δειλοῖς

11 Ἐπίσης εἶδα ἓνα μεγάλο λευκὸ θρόνο, καὶ τὸν Καθήμενο σ' αὐτόν, καὶ ἀπὸ μπροστά του ἔφυγε ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός, καὶ ἐξαφανίσθηκαν. 12 Εἶδα καὶ τοὺς νεκρούς, τοὺς μεγάλους καὶ τοὺς μικρούς, νὰ στέκωνται ἐνώπιον τοῦ θρόνου. Καὶ βιβλία ἀνοίχθηκαν. Καὶ ἓνα ἄλλο βιβλίον ἀνοίχθηκε, τὸ βιβλίον τῆς ζωῆς. Καὶ κρίθηκαν οἱ νεκροὶ ἀπὸ τὰ γεγραμμένα στὰ βιβλία συμφώνως πρὸς τὰ ἔργα τους. 13 Καὶ ἡ θάλασσα (ὡς ὑγρὸς τάφος) ἔδωσε τοὺς νεκρούς της, καὶ ὁ θάνατος (ποὺ νεκρώνει καὶ παραλαμβάνει τὸ σῶμα στὸν συνήθη τάφο) καὶ ὁ ἄδης (ποὺ παραλαμβάνει τὴν ψυχὴ) ἔδωσαν τοὺς νεκρούς τους, καὶ καθένας κρίθηκε κατὰ τὰ ἔργα του. 14 Καὶ ὁ θάνατος καὶ ὁ ἄδης ρίχτηκαν στὴν πύρινη λίμνη. Αὐτὸς εἶναι ὁ θάνατος ὁ δεύτερος (πνευματικὸς θάνατος, ρίψιμο στὴν πύρινη λίμνη, αἰώνιος βασανισμὸς). 15 Καὶ ὅποιος δὲν βρέθηκε γραμμένος στὸ βιβλίον τῆς ζωῆς, ρίχτηκε στὴν πύρινη λίμνη.

«Καινὸς οὐρανός», «καινὴ γῆ», «καινὰ πάντα»

21 Τότε εἶδα καινούργιο οὐρανὸ καὶ καινούργια γῆ. Ὁ δὲ πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ παρῆλθον. Καὶ ἡ θάλασσα δὲν ὑπάρχει πλέον. 2 Καὶ τὴν ἁγία πόλιν Ἱερουσαλὴμ εἶδα νὰ κατεβαίνει καινούργια ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἐτοιμασμένη σὰν νύμφη στολισμένη γιὰ τὸν ἄνδρα της. 3 Καὶ ἄκουσα φωνὴν μεγάλη ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ποὺ ἔλεγε: «Ἴδου ὁ τόπος τῆς κατοικίσεως τοῦ Θεοῦ μαζί με τοὺς ἀνθρώπους. Καὶ θὰ κατοικήσῃ μαζί τους, καὶ αὐτοὶ θὰ εἶναι λαὸς του. Ναί, ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς θὰ εἶναι μαζί τους. 4 Καὶ θὰ ἐξαλείψῃ ὁ Θεὸς ἀπὸ τὰ μάτια τους κάθε δάκρυ. Καὶ θάνατος δὲν θὰ ὑπάρχῃ πλέον, οὔτε πένθος, οὔτε κραυγὴ ἀπὸ πόνου, οὔτε πόνος θὰ ὑπάρχῃ πλέον. Διότι τὰ παλαιὰ (τὰ δυσάρεστα πράγματα) παρῆλθον».

5 Καὶ εἶπεν ὁ Καθήμενος στὸ θρόνο: «Ἴδου κάνω τὰ πάντα καινούργια». Ἐπειτα μοῦ λέγει: «Γράψε, ὅτι αὐτοὶ οἱ λόγοι εἶναι ἀξιόπιστοι καὶ ἀληθινοί». 6 Μοῦ εἶπε ἐπίσης: «Ἐγίνε! Ἐγὼ εἶμαι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος (ὁ αἰώνιος). Ἐγὼ σ' ὅποιον διψᾷ θὰ δώσω ἀπὸ τὴν πηγὴ τοῦ ὕδατος τῆς ζωῆς δωρεάν. 7 Ὅποιος νικᾷ, θὰ κληρονομήσῃ αὐτά. Καὶ θὰ τοῦ εἶμαι Θεός, καὶ αὐτὸς θὰ μοῦ εἶναι υἱός.

καὶ ἀπίστοις καὶ ἐβδελυγμένοις καὶ φονεῦσι καὶ πόρνοις καὶ φαρμακοῖς καὶ εἰδωλολάτραις καὶ πᾶσι τοῖς ψευδέσι τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ ἐν πυρὶ καὶ θείῳ, ὃ ἐστὶν ὁ θάνατος ὁ δεύτερος.

9 Καὶ ἦλθεν εἰς τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων τῶν ἐχόντων τὰς ἑπτὰ φιάλας τὰς γεμούσας τῶν ἑπτὰ πληγῶν τῶν ἐσχάτων, καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ λέγων· Δεῦρο δείξω σοὶ τὴν νύμφην τὴν γυναῖκα τοῦ Ἄρνιου. **10** Καὶ ἀπήνεγκέ με ἐν πνεύματι ἐπ' ὄρος μέγα καὶ ὑψηλόν, καὶ ἔδειξέ μοι τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλὴμ καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, **11** ἔχουσαν τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. Ὁ φωστήρ αὐτῆς ὁμοῖος λίθῳ τιμιωτάτῳ, ὡς λίθῳ ἰάσπιδι κρυσταλλίζοντι. **12** Ἔχουσα τεῖχος μέγα καὶ ὑψηλόν, ἔχουσα πυλῶνας δώδεκα, καὶ ἐπὶ τοῖς πυλῶσιν ἀγγέλους δώδεκα, καὶ ὀνόματα ἐπιγεγραμμένα, ἃ ἐστὶν ὀνόματα τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. **13** Ἀπ' ἀνατολῶν πυλῶνες τρεῖς, καὶ ἀπὸ βορρᾶ πυλῶνες τρεῖς, καὶ ἀπὸ νότου πυλῶνες τρεῖς, καὶ ἀπὸ δυσμῶν πυλῶνες τρεῖς. **14** Καὶ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως ἔχον θεμελίους δώδεκα, καὶ ἐπ' αὐτῶν δώδεκα ὀνόματα τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ Ἄρνιου.

15 Καὶ ὁ λαλῶν μετ' ἐμοῦ εἶχε μέτρον κάλαμον χρυσοῦν, ἵνα μετρήσῃ τὴν πόλιν καὶ τοὺς πυλῶνας αὐτῆς καὶ τὸ τεῖχος αὐτῆς. **16** Καὶ ἡ πόλις τετράγωνος κεῖται, καὶ τὸ μῆκος αὐτῆς ὅσον καὶ τὸ πλάτος. Καὶ ἐμέτρησε τὴν πόλιν ἐν τῷ καλάμῳ ἐπὶ σταδίους δώδεκα χιλιάδων. Τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς ἴσα ἐστί. **17** Καὶ ἐμέτρησε τὸ τεῖχος αὐτῆς ἑκατὸν τεσσαράκοντα τεσσάρων πηχῶν, μέτρον ἀνθρώπου, ὃ ἐστὶν ἀγγέλου. **18** Καὶ ἦν ἡ ἐνδόμησις τοῦ τείχους αὐτῆς ἰασπιδι. Καὶ ἡ πόλις χρυσίῳ καθαρῷ, ὁμοῖον ὑάλῳ καθαρῷ. **19** Οἱ θεμέλιοι τοῦ τείχους τῆς πόλεως παντὶ λίθῳ τιμίῳ κεκοσμημένοι. Ὁ θεμέλιος ὁ πρῶτος ἰασπιδι, ὁ δεύτερος σάπφειρος, ὁ τρίτος χαλκηδῶν, ὁ τέταρτος σμάρραγδος, **20** ὁ πέμπτος σαρδόνυξ, ὁ ἕκτος σάρδιον, ὁ ἕβδομος χρυσόλιθος, ὁ ὄγδοος βήρυλλος, ὁ ἕνατος τοπάζιον, ὁ δέκατος χρυσόπρασος, ὁ ἐνδέκατος ὑάκινθος, ὁ δωδέκατος ἀμέθυστος. **21** Καὶ οἱ δώδεκα πυλῶνες δώδεκα μαργαρίται· ἀνὰ εἰς ἕκαστος τῶν πυλώνων ἦν ἐξ ἑνὸς μαργαρίτου. Καὶ ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως χρυσίῳ καθαρῷ ὡς ὕαλος διαυγής.

8 Γιὰ δὲ τοὺς δειλοὺς καὶ λιποτάκτες¹ καὶ σιχαμένους, καὶ τοὺς φονεῖς, καὶ τοὺς ἀνηθίκοις (σεξουαλικῶς), καὶ τοὺς μάγους, καὶ τοὺς εἰδωλολάτρες (αὐτοὺς ποὺ πράττουν εἰδωλολατρικὰ ἔργα), καὶ ὅλους τοὺς ἀσεβεῖς ἢ θέσι τους θὰ εἶναι στὴ λίμνη, ἢ ὁποῖα καίεται μὲ φωτιά καὶ θειάφι. Αὐτὸς εἶναι ὁ δεύτερος θάνατος».

Ἡ νύμφη τοῦ Ἄρνιου, ἡ οὐράνια καὶ τέλεια Ἱερουσαλὴμ

9 Ἦλθε δὲ ἕνας ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους, ποὺ κρατοῦσαν τὶς ἑπτὰ φιάλας τὶς γεμᾶτες μὲ τὶς ἑπτὰ πληγὲς τὶς τελευταῖες, καὶ μίλησε μαζί μου λέγοντας: «Ἔλα νὰ σοὺ δείξω τὴ νύμφη, τὴ γυναῖκα τοῦ Ἄρνιου». **10** Καὶ μὲ μετέφερε πνευματικῶς (ὄχι σωματικῶς) πάνω σ' ἕνα μεγάλο καὶ ὑψηλὸ ὄρος, καὶ μοῦ ἔδειξε τὴν ἁγία πόλι Ἱερουσαλὴμ νὰ καταβαίῃ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἀπὸ τὸ Θεό. **11** Εἶχε τὴ θεία λαμπρότητα. Τὸ φῶς τῆς ἦταν σὰν πολυτιμότερος λίθος, σὰν λίθος ἰασπιδι ποὺ λάμπει σὰν κρύσταλλο. **12** Εἶχε τεῖχος μεγάλο καὶ ὑψηλό. Εἶχε πύλες δώδεκα. Καὶ στίς πύλες ἀγγέλους δώδεκα. Καὶ πάνω γραμμένα ὀνόματα, ποὺ εἶναι τὰ ὀνόματα τῶν δώδεκα φυλῶν τῶν Ἰσραηλιτῶν. **13** Ἀπὸ τὴν ἀνατολικὴ πλευρὰ τρεῖς πύλες, καὶ ἀπὸ τὴ βόρεια τρεῖς πύλες, καὶ ἀπὸ τὴ νότια τρεῖς πύλες, καὶ ἀπὸ τὴ δυτικὴ τρεῖς πύλες. **14** Τὸ δὲ τεῖχος τῆς πόλεως εἶχε δώδεκα θεμέλια, καὶ πάνω σ' αὐτὰ δώδεκα ὀνόματα, τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ Ἄρνιου.

15 Καὶ αὐτὸς ποὺ μοῦ μιλοῦσε εἶχε ὡς μέτρο μία χρυσὴ ράβδος, γιὰ νὰ μετρήσῃ τὴν πόλι καὶ τὶς πύλες τῆς καὶ τὸ τεῖχος τῆς. **16** Ἡ δὲ πόλι εἶναι τετράγωνη. Ἔτσι τὸ μῆκος τῆς εἶναι ὅσο καὶ τὸ πλάτος τῆς. Καὶ μέτρησε τὴν πόλι μὲ τὴ ράβδο καὶ τὴν βρῆκε δώδεκα χιλιάδες στάδια (δύο χιλιάδες διακόσια χιλιόμετρα περίπου). Τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος, ἀλλὰ καὶ τὸ ὕψος τῆς εἶναι ἴσα. **17** Μέτρησε ἐπίσης τὸ τεῖχος τῆς ἑκατὸν σαράντα τέσσερες πήχεις (ἑξήντα πέντε περίπου μέτρα), μέτρον ἀνθρώπου, ποὺ τὸ ἔκανε ὁ ἄγγελος. **18** Ἦταν δὲ τὸ τεῖχος τῆς οἰκοδομημένο ἀπὸ ἰασπιδι. Καὶ ἡ πόλι χρυσάφι καθαρὸ, ὁμοῖο στὴ στιλπνότητα μὲ καθαρὸ κρύσταλλο. **19** Τὰ θεμέλια τοῦ τείχους τῆς πόλεως ἦταν κατασκευασμένα μὲ κάθε πολύτιμο λίθο. Τὸ πρῶτο θεμέλιο ἰασπιδι, τὸ δεύτερο ζαφείρι, τὸ τρίτο χαλκηδόνιο, τὸ τέταρτο σμάρραγδι, **20** τὸ πέμπτο σαρδόνυξ, τὸ ἕκτο σάρδιον, τὸ ἕβδομο χρυσόλιθος, τὸ ὄγδοο βήρυλλος, τὸ ἕνατος τοπάζιον, τὸ δέκατος χρυσόπρασος, τὸ ἐνδέκατος ὑάκινθος, τὸ δωδέκατος ἀμέθυστος. **21** Καὶ οἱ δώδεκα πύλες δώδεκα μαργαρίται. Κάθε πύλη ἦταν ἀπὸ ἕνα μαργαρίταρι. Καὶ ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως χρυσάφι καθαρὸ σὰν γυαλί καθαρὸ.

1. Ἡ, προδότες τοῦ ἀγῶνος

22 Καὶ ναὸν οὐκ εἶδον ἐν αὐτῇ. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ναὸς αὐτῆς ἐστὶ καὶ τὸ Ἄρνιον. 23 Καὶ ἡ πόλις οὐ χρεῖαν ἔχει τοῦ ἡλίου οὐδὲ τῆς σελήνης ἵνα φαίνωσιν αὐτῇ. Ἡ γὰρ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐφώτισεν αὐτὴν καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ Ἄρνιον. 24 Καὶ περιπατήσουσι τὰ ἔθνη διὰ τοῦ φωτὸς αὐτῆς, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς φέρουσι τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν αὐτῶν εἰς αὐτήν, 25 καὶ οἱ πυλῶνες αὐτῆς οὐ μὴ κλεισθῶσιν ἡμέρας· νύξ γὰρ οὐκ ἔσται ἐκεῖ. 26 Καὶ οἴσουσι τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν τῶν ἐθνῶν εἰς αὐτήν. 27 Καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν πᾶν κοινὸν καὶ ὁ ποιῶν βδέλυγμα καὶ ψεῦδος, εἰ μὴ οἱ γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς τοῦ Ἄρνιου.

22 Καὶ ἔδειξέ μοι ποταμὸν ὕδατος ζωῆς λαμπρὸν ὡς κρῦσταλλον, ἐκπορευόμενον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἄρνιου. 2 Ἐν μέσῳ τῆς πλατείας αὐτῆς καὶ τοῦ ποταμοῦ ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν ξύλον ζωῆς, ποιῶν καρποὺς δώδεκα, κατὰ μῆνα ἕκαστον ἀποδίδου ἄπο τοῦ καρπὸν αὐτοῦ. Καὶ τὰ φύλλα τοῦ ξύλου εἰς θεραπείαν τῶν ἐθνῶν. 3 Καὶ πᾶν κατάθεμα οὐκ ἔσται ἔτι. Καὶ ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἄρνιου ἐν αὐτῇ ἔσται, καὶ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ λατρεύσουσιν αὐτῷ, 4 καὶ ὄψονται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. 5 Καὶ νύξ οὐκ ἔσται ἔτι, καὶ οὐ χρεῖα λύχνου καὶ φωτὸς ἡλίου, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς φωτιεῖ αὐτούς. Καὶ βασιλεύσουσιν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

6 Καὶ λέγει μοι· Οὗτοι οἱ λόγοι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί. Καὶ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων τῶν προφητῶν ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει. 7 Καὶ ἰδοὺ ἔρχομαι ταχύ. Μακάριος ὁ τηρῶν τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου.

8 Κἀγὼ Ἰωάννης ὁ ἀκούων καὶ βλέπων ταῦτα. Καὶ ὅτε ἤκουσα καὶ ἔβλεψα, ἔπεσα προσκυνῆσαι ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τοῦ

22 Καὶ ναὸν δὲν εἶδα σ' αὐτῇ (τὴν πόλι). Διότι ναὸς τῆς εἶναι ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ καὶ τὸ Ἄρνιο. 23 Ἐπίσης ἡ πόλι δὲν χρειάζεται τὸν ἡλιο οὔτε τὴ σελήνη γιὰ νὰ τὴ φωτίζουν. Διότι σ' αὐτῇ ἔδωσε φῶς ἡ λαμπρότης τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ λύχνος τῆς τὸ Ἄρνιο. 24 Καὶ τὰ ἔθνη θὰ περιπατοῦν μὲ τὸ φῶς τῆς, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς θὰ φέρουν τὸν πλοῦτο καὶ τοὺς θησαυροὺς τοὺς σ' αὐτῇ, 25 καὶ οἱ πύλες τῆς δὲν θὰ κλεισθοῦν οὔτε μία ἡμέρα, διότι ἐκεῖ δὲν θὰ ὑπάρχη νύκτα. 26 Ἐπίσης θὰ φέρουν σ' αὐτῇ τὸν πλοῦτο καὶ τοὺς θησαυροὺς τῶν ἐθνῶν. 27 Καὶ τίποτε ἀκάθαρτο δὲν θὰ εἰσέλθῃ σ' αὐτῇ, καὶ κανεὶς ποὺ πράττει βδελυρὰ καὶ φαῦλα πράγματα, παρὰ οἱ γραμμένοι στὸ βιβλίο τῆς ζωῆς τοῦ Ἄρνιου.

Βασιλεῖς μὲ βασιλεία αἰώνια!

22 Καὶ μοῦ ἔδειξε (ὁ ἄγγελος) ποταμὸ ὕδατος ζωῆς, λαμπρὸ σὰν κρῦσταλλο, ποὺ πήγαζε ἀπὸ τὸ θρόνο τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἄρνιου. 2 Στὸ μέσο τῆς πλατείας αὐτῆς (τῆς πόλεως) καὶ ἀπὸ τὸ ἕνα καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τοῦ ποταμοῦ ἦταν τὸ δένδρο τῆς ζωῆς, ποὺ καρποφορεῖ δώδεκα φορές, κάθε μῆνα ἀποδίδοντας τὸν καρπὸ του. Καὶ τὰ φύλλα τοῦ δένδρου χρησιμεύουν γιὰ τὴν θεραπεία τῶν ἐθνῶν. 3 Καὶ καμμία συμφορὰ δὲν θὰ συμβῇ πλέον. Καὶ ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἄρνιου θὰ εἶναι σ' αὐτῇ (τὴν πόλι), καὶ οἱ δοῦλοι αὐτοῦ (τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἄρνιου) θὰ λατρεύουν αὐτόν, 4 καὶ θὰ βλέπουν τὸ πρόσωπό του (τὴ μορφὴ του), καὶ τὸ ὄνομά του θὰ εἶναι στὰ μέτωπά τους. 5 Καὶ νύκτα δὲν θὰ ὑπάρχη πλέον, καὶ δὲν θὰ χρειάζεται λύχνος καὶ φῶς ἡλίου, διότι ὁ Κύριος ὁ Θεὸς θὰ τοὺς φωτίζει. Καὶ θὰ βασιλεύουν αἰώνια.

Πολλαπλὴ ἐπικύρωσι τῆς Ἀποκαλύψεως Ὁ ἐρχομὸς τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ

6 Καὶ μοῦ λέγει (ὁ Ἰησοῦς): «Αὐτοὶ οἱ λόγοι εἶναι ἀξιόπιστοι καὶ ἀληθινοί. Καὶ ὁ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν χαρισμάτων τῶν προφητῶν ἀπέστειλε τὸν ἄγγελό του, γιὰ νὰ φανερώσῃ στοὺς δούλους του ὅσα πρόκειται νὰ γίνου ἑκτόμω. 7 Καὶ ἰδοὺ ἔρχομαι ἑκτόμω. Μακάριος (εὐτυχής) ὁ τηρητής τῶν λόγων τῆς προφητείας αὐτοῦ τοῦ βιβλίου».

8 Ἐγὼ δὲ ὁ Ἰωάννης εἶμαι ὁ αὐτήκοος καὶ αὐτόπτης μάρτυς αὐτῶν. Καὶ ὅταν ἄκουσα καὶ εἶδα, ἔπεσα νὰ προσκυνήσω μπροστὰ στὰ πόδια

ἀγγέλου τοῦ δεικνύοντός μοι ταῦτα. **9** Καὶ λέγει μοι· Ὅρα μὴ! Σύνδουλος σου εἰμι καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν καὶ τῶν τηρούντων τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου. Τῷ Θεῷ προσκύνησον. **10** Καὶ λέγει μοι· Μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου. Ὁ καιρὸς γὰρ ἐγγύς ἐστιν. **11** Ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω ἔτι, καὶ ὁ ῥυπαρὸς ῥυπαρευθήτω ἔτι, καὶ ὁ δίκαιος δικαιοσύνην ποιησάτω ἔτι, καὶ ὁ ἅγιος ἁγιασθήτω ἔτι.

12 Ἴδου ἔρχομαι ταχύ, καὶ ὁ μισθός μου μετ' ἐμοῦ, ἀποδοῦναι ἐκάστῳ ὡς τὸ ἔργον ἐστὶ αὐτοῦ. **13** Ἐγὼ τὸ Α καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ἀρχὴ καὶ τέλος.

14 Μακάριοι οἱ ποιῶντες τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἵνα ἔσται ἡ ἐξουσία αὐτῶν ἐπὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τοῖς πυλῶσιν εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν. **15** Ἐξω οἱ κύνες καὶ οἱ φαρμακοὶ καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτραι καὶ πᾶς ὁ φιλῶν καὶ ποιῶν ψεῦδος.

16 Ἐγὼ Ἰησοῦς ἔπεμψα τὸν ἄγγελόν μου μαρτυρῆσαι ὑμῖν ταῦτα ἐπὶ ταῖς ἐκκλησίαις. Ἐγὼ εἰμι ἡ ῥίζα καὶ τὸ γένος Δαυὶδ, ὁ ἀστὴρ ὁ λαμπρὸς ὁ πρωινός.

17 Καὶ τὸ Πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουσιν· Ἔρχου! Καὶ ὁ ἀκούων εἰπάτω· Ἔρχου! Καὶ ὁ διψῶν ἐρχέσθω, καὶ ὁ θέλων λαβέτω ὕδωρ ζωῆς δωρεάν.

18 Μαρτυρῶ ἐγὼ παντὶ τῷ ἀκούοντι τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· Ἐὰν τις ἐπιθῆ ἐπὶ ταῦτα, ἐπιθήσει ὁ Θεὸς ἐπ' αὐτὸν τὰς πληγὰς τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. **19** Καὶ ἐὰν τις ἀφέλῃ ἀπὸ τῶν λόγων τοῦ βιβλίου τῆς προφητείας ταύτης, ἀφελεῖ ὁ Θεὸς τὸ μέρος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς καὶ ἐκ τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, τῶν γεγραμμένων ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.

20 Λέγει ὁ μαρτυρῶν ταῦτα· Ναί, ἔρχομαι ταχύ.

Ἄμην, ναί, ἔρχου, Κύριε Ἰησοῦ!

21 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων τῶν ἁγίων. Ἄμην.

τοῦ ἀγγέλου, πὺ μοῦ φανέρωνε αὐτά. **9** Ἀλλὰ μοῦ λέγει: «Πρόσεχε, μὴ! Εἶμαι σύνδουλος μὲ σένα καὶ τοὺς ἀδελφούς σου τοὺς προφήτες καὶ τοὺς τηρητὰς τῶν λόγων αὐτοῦ τοῦ βιβλίου. Τὸ Θεὸ νὰ προσκυνήσῃς». **10** Ἐπίσης μοῦ λέγει: «Μὴ κρατήσῃς μυστικούς τοὺς λόγους τῆς προφητείας αὐτοῦ τοῦ βιβλίου. Διότι ὁ καιρὸς πλησιάζει. **11** Ὁ κακοποιὸς ἄς κακοποιήσῃ περισσότερο, καὶ ὁ ρυπαρὸς ἄς γίνῃ ρυπαρὸς περισσότερο (ἐλεύθερος εἶναι). Ἀλλὰ καὶ ὁ καλὸς ἄς κἀνῆ τὸ καλὸ περισσότερο, καὶ ὁ καθαρὸς ἄς γίνῃ καθαρὸς περισσότερο».

12 «Ἴδου ἔρχομαι συντόμως, καὶ μαζί μου εἶναι ὁ μισθός μου, γιὰ ν' ἀποδώσω σὲ καθένα ὅπως θὰ βρεθῆ τὸ ἔργο του. **13** Ἐγὼ εἶμαι τὸ Α καὶ τὸ Ω, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος (ὁ αἰώνιος)».

14 Μακάριοι (εὐτυχεῖς) οἱ τηρηταὶ τῶν ἐντολῶν του, διότι θὰ ἔχουν δικαίωμα στὸ δένδρο τῆς ζωῆς, καὶ περνώντας τις πύλες θὰ εἰσέλθουν στὴν πόλι. **15** Ἐξω οἱ καταφρονηταὶ καὶ ἀνάξιοι, καὶ οἱ μάγοι, καὶ οἱ ἀνήθικοι (σεξουαλικῶς), καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλολάτρες (αὐτοὶ πὺ πράττουν εἰδωλολατρικὰ ἔργα), καὶ καθένας πὺ ἀγαπᾷ καὶ πράττει τὸ κακὸ.

16 «Ἐγὼ ὁ Ἰησοῦς ἔστειλα τὸν ἄγγελό μου, γιὰ νὰ σᾶς ἀναγγείλῃ αὐτὰ στὶς ἐκκλησίες. Ἐγὼ εἶμαι ὁ βλαστὸς καὶ ὁ ἀπόγονος τοῦ Δαβὶδ, τὸ ἄστρο τὸ λαμπρὸ τὸ πρωινό».

17 Καὶ τὸ Πνεῦμα καὶ ἡ νύμφη λέγουν: «Ἔλα!». Καὶ ὅποιος ἀκούει, ἄς πῆ: «Ἔλα!». Καὶ ὅποιος διψᾷ, ἄς ἔλθῃ, καὶ ὅποιος θέλει, ἄς λάβῃ ὕδωρ ζωῆς δωρεάν.

18 Διαβεβαιώνω ἐγὼ (ὁ Ἰωάννης) καθένα, πὺ θὰ ἀκούῃ τοὺς λόγους τῆς προφητείας αὐτοῦ τοῦ βιβλίου: Ἐὰν κανεὶς θέσῃ πάνω σ' αὐτά, ὁ Θεὸς θὰ θέσῃ πάνω σ' αὐτὸν τὶς πληγὰς τὶς γραμμένες στὸ βιβλίον τοῦτο. **19** Καὶ ἐὰν κανεὶς ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου, πὺ περιέχει αὐτὴ τὴν προφητεία, ὁ Θεὸς θ' ἀφαιρέσῃ τὸ μερίδιό του ἀπὸ τὸ δένδρο τῆς ζωῆς καὶ ἀπὸ τὴν πόλι τὴν ἁγία, πὺ ἔχουν περιγραφή σ' αὐτὸ τὸ βιβλίον.

20 Λέγει ἐκεῖνος, πὺ ἐπιβεβαιώνει αὐτά: «Ναί, ἔρχομαι συντόμως». «Ἄμην, ναί, ἔλα, Κύριε Ἰησοῦ!».

21 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ νὰ εἶναι μὲ ὅλους τοὺς πιστούς. Ἄμην.